2710 ਜਫ਼ਰ ਨਾਮਾ
ਸਰਤ ਪ੍ਰਸੰਗ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਹੁਕਮ ਸਤਿ ॥ ਜਫਰਨਾਮਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ੧

ਕ੍ਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਕਮਾਲੇ ਕਰਾਮਾਤਿ ਕਾਇਮ ਕਰੀਮੁ ॥ ਰਜਾ ਬਖਸ ਰਾਜਕ ਰਿਹਾਕੋ ਰ ਖਲਾਸੀ

ਹੀਮੁ ॥ ੧ ॥ ਅਮਾਂ ਬਖਸ ਬਖਸਿੰਦ ਓ ਦਸਤਗੀਰ ॥ ਰਜਾ ਬਖਸ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਦਿਲਪਜੀਰ

॥ ੨ ॥ ਸਹਨਸਾਹ ਖੂਬੀ ਦਿਹੋ ਰਹਨਮੂੰ ॥ ਕਿ ਬੇਚੂਨ ਬੇਚੂਨ ਚੂਬੇ ਨਮੂੰ ॥ ੩ ॥ ਨ ਸਾਜੋ ਨ ਬਾਜੋ

ਨ ਫਉਜੋ ਨ ਫਰਸ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸਿੰਦ ਏ ਐਸ ਅਰਸ ॥ ੪ ॥ ਜਹਾਂ ਪਾਕ ਜੋਰ ਅਸਤ

ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ॥ ਅਤਾ ਮੇ ਦਿਹਦ ਹਮਚੁ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ॥ ੫ ॥ ਅਤਾ ਬਖਸ ਓ ਪਾਕ ਪਰਵਦਿ

ਗਾਰ ॥ ਰਹੀਮ ਅਸਤ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਹਰ ਦਿਆਰ ॥ ੬ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਰ ਅਸਤ

ਆਜਮ ਅਜੀਮ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ॥ ੭ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸਊ

ਰ ਅਸਤੁ ਆਜਜ ਨਿਵਾਜ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੋ ਗਨੀਮੁਲ ਗੁਦਾਜ ॥ ੮ ॥ ਸਰੀਅਤ ਪਰਸ

ਤੋ ਫਜੀਲਤ ਮਆਬ ॥ ਹਕੀਕਤ ਸਨਾਸ ਤੋ ਨਬੀਉਲ ਕਿਤਾਬ ॥ ੯ ॥ ਕਿ ਦਾਨਸ ਪਜੋਹ ਅਸਤ

ਨਬੀ ਹੈ ਬ੍ਰਨਾਨ ਦਨ ਦਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਬੁਧ ਦਾ ਪਾਲਕ

[illegible]

2710

ਬੁਧਵਾਨ ਹੈ ਪਛਾਨਨਵਾਲਾ ਹੈ ਪਸਿਧ ਹੈ ਜਹਾਨ ਮੈ ਵਿਦਿਆ ਦੇ

ਸਾਹਿਬੁਸਊਰੰ। ਹਕੀਕਤਸਨਾਸਸਤੁਜ਼ਾਹਰਜ਼ਹੂਰ।੧੦ ਸਨਾਸਿੰਦਏਇਲਮ

ਜਗਤਕਾ ਰਬ ਖੋਲਣੇ ਖੋਲਣੈ ਤੋੜਨਵਾਲਾ ਹੈ

ਆਲਮਖੁਦਾਇ। ਕੁਸਾਇੰਦਏਕਾਰਿਆਲਮਕੁਸਾਇ।੧੧। ਗੁਜਾਰਿੰਦਏਕਾ

ਜਗਤਕੇ ਵਡਾ ਵਿਦਿਆ ਨੂ ਪਾਤਸਾਹ ਵਾ ਤੁਸਾਹਾ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਸੁਣ

ਰਆਲਮਕਬੀਰ। ਸਨਾਸਿੰਦਹਏਇਲਮੇਆਲਮਅਮੀਰ।੧੨। ਰਾਸਤਤ੍ਰਾਨ।

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਤੇਰੀ ਸੌਹ ਤੇ ਨਹੀ ਪਮੇਸਰ ਗਵਾਹ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਇਕ ਹੈ

ਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਬਰਈਕਸਮਨੇਸਤ। ਕਿਈਜਦਗਵਾਹਅਸਤਯਜਦਾਂਯਕੇਸਤ।

ਰਤੀ ਭੀ ਉਪਰ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿਵਾਨ ਤਮਾਮ

੧੩। ਨਕਤ੍ਰਹਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਬਰੋਸਤ। ਕਿਬਖਸੀਦੀਵਾਨਹਮਾਹਿ

ਕੂੜ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸੌਹ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਤੇ ਕਰੇ ਓਹ ਦਿਨ ਪਿਛੇ

ਕਿਜਬਗੋਸਤ।੧੪। ਕਸੇਕਉਲਕੁਰਆਕੁਨਦਏਤਬਾਰ। ਹਮਾਰੋਜਆਖ

ਖੁਆਰ ਦੀ ਉਪਰ ਤੇ ਜਾਵੇ ਉਪਰ

ਰਸਵਦਮਰਦਖੁਆਰ।੧੫। ਹੁਮਾਰੇ ਕਸੇਸਾਇਆਇਦਆਮਦਬਜੇਰ। ਬਰੋਦਸ

ਨਹੀ ਪਕੜ ਸਕਦਾ ਕਾਂ ਦਲੇਰ ਕੋਈ ਪਿਠ ਪਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀ ਪਕੜ

ਤਦਾਰਦਨਜਾਗੋਦਲੇਰ।੧੬। ਕਸੇਪੁਸਤਅਫਤਦਪਸੇਸੇਰਨਰ। ਨਗੀਰਦ

ਬਕਰੀ ਭੇਡ ਹਰਨ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਛੁਪਕੇ ਜੇ ਮੈ ਖਾਂਦ

ਬੁਜੇਮੇਸਆਹੂਗੁਜਰ।੧੭। ਕਸਮਮੁਸਹਫੇਖੁਫੀਆ ਗਰਈਨਖੁਰਮਾਨ

ਨਫੌਜੇਅਜੀਜੇਸੁਮਾਅਫਕਨਮ।੧੮। ਗੁਰਸਨਹਚਿਕਾਰੇਕੁਨਦਚਿਹਲਨਰ। ਕਿ

ਤਾਂ ਮੈ ਫੌਜ ਦਾ ਪੈਰ ਨਾ ਪਾਵਦਾ ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਭੁਖੇ ਕੀ ਕਿਮ ਕਰਤੇ ਚਾਲੀ

ਉਪਾਏ ਅਦਾਨਕ ਬਹੁਤਨੌਮੋਹਨੁਤਰੂਕੇ ਬਿਨਾਦਿਸਆਏ

ਜਹਿਲਖਬ੍ਰਹਮਜਾਸਬ੍ਰਹਮਬੇਦਪਬਗਾ ।੧੯॥ ਕਿਧੋਮਾਜੀਵਨਥਦਰਸਆਮਰਿਦਾ ॥ ੨

ਦਿਨ ਤੈਂਕੂੰ ਤੰਮਾਤੁ

ਜਿਆਤੇਗਨਰਿਤੁਰਿਗਆਮਰਿਦਾ ।੨੦॥ ਬਸਾਦਾਨਹਿਰਨਸਿਦਆਮਰਸਾ ॥ ਬਦਬੀ ਅਕਾਲ ੩

ਨਬਕੈਸ ਸਾਨਾ ਬੁਜਨੇਤੀਬੀਆ ਤੰਪਗਾਹੈਂ ਲੈਣੈ

ਨਤੀਨਤੁਦਿਨਆਮਰਸਾ ।੨੧॥ ਤੁਕਾਰਜਨਮਹਹਿਸਤੁਦਰਨਗੁਜਮਤਾ ॥ ਹਸਾਸਮਤਬੁ

ਜਗਾਦਿਨ ਕਿਆ ਸੈਕਾਂ ਜੋਕਾ

ਨਰਨਬੁਸਮਮਸੇਨਦਮਤਾ ।੨੨॥ ਦਿਕਸਮੇਕੁਨਾਮਨਕੁਨਦਐਤੁਬਾਨਾ ॥ ਦੁਨਗਨਨਹਿ ਜੁਹਿਤੁਹਿਸ

ਨਹਸੇਨਾਬੀਬਿਆ

ਤੁਰੋਈਮਨਈਨਹਦਿਕਾਰਾ ।੨੩॥ ਨਦਾਨਮਕਿਈਮਨਦਰੋਬਾਹਪੇਡਾ ਮਨਗਹਹਨ

ਲੁਬਹੂੰਜਆਨਨਕੀਆ

ਕਰੇ ਇਸਰਾਹ ਨਾਆਦੂਰਾ ਕਰੇਤੀ ਜੋਕੋਈ

ਗਜਈਰਹਿਜਿਆਦਰਬਹੇਡਾ ।੨੪॥ ਹਨਕਸਕਿਕਉਖੇਕਰਆਗਇਦਸਾ ॥ ਨਜੇਬ ਨੁਬਿਨਣਾ

ਆਏਂ ਨਜੀਤੁਸ

ਕਾਲੇ ਆਮ ਕੀਆਸਜ

ਸਤੋਨੇਕੁਸਤਨੇਬੁਗਇਦਸਾ ।੨੫॥ ਬਰਿਗੇਸਗਜਜਹਾਹਪੇਸਆਮਰਿਦਾ ॥ ਬੁਦਕਬਾਰ ਗਲਜੋਗਹੋ

ਇਕਿਦਾ

ਹਰੋਸੀ

ਗੀਦਨਥਨੇਸਆਮਰਿਦਾ ।੨੬॥ ਹਨਕਸਜਿਰੇਦਨਆਮਦਬਹੂੰ ॥ ਬਖੁਨਦਨਦਕੇ

ਕੇਪਕੇਆਜਬਾਹ ਧਾਕ

ਹੋਜਾ ਸਹੂਮੈ ਨਾਆਏਬਾਹਰ

ਤੀਨਮੁਦਗਨਕਬੂੰ ।੨੭॥ ਕਿਬੇਡੂੰਨਿਆਮਰਕਸੇਜੋਰੇਦਨਾ ॥ ਨਖੁਨਰਿਦਤੀਨੇਨਗਜਤੁ

ਮੈਹੋ

ਦਖੁਆਨਾ ।੨੮॥ ਤੁਰੀਦਮਕਿਨੰਨਬਿਆਮਰਬਜੇਗਾ ॥ ਚਮੀਦਨਦਕੇਤੀਹਤਨਵੇ

ਜਦਰੇਖਾਮੈਨੇ ਨਾਨਹਰਖਾਨਆਜ ਛੇਪਜਾਤੀਰਮੂਆ

ਦਰਿਗਾ ॥੨੯॥ ਹਮਾ ਖਰ ਠਗੁਰੇ ਜਰ ਦਬਜਾਏ ਮੁਸਾਫ਼ਾ ॥ ਬਸੇ ਖਾਨਹ ਖੁਰਦੰਦਰ ਬੇਰੂਗ ਜਾਫ਼ਾ ॥
੩੦ ॥ ਕਿ ਅਫ਼ਗਾਨ ਰੰਗਿਰੰਗ ਬਿਆਮਦ ਬਜੰਗਾ ॥ ਤੁਮੇ ਸੈਰ ਦਰ ਹਮ ਅਨੁਤੀਰੋ ਤੁਫ਼ੰਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬ
ਸੇ ਜਮ ਲਾਹਿ ਕਰਦ ਹਬ ਮਰਦਾਨ ਰੀ ॥ ਹਮ ਅਜੋ ਹੋਸ ਗੀ ਹਮ ਅਜ ਦਿਵਾਨ ਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਬਸੇ
ਹਮ ਲਾਗ ਕਰਦੇ ਬਸੇ ਜਖਮ ਖੁਰਦ ॥ ਦੁ ਕਸ ਰਠ ਬਜਾ ਕੁਸਤ ਜਾ ਹਮ ਸਪੁਰਦ ॥ ੩੩ ॥ ਕਿ ਆਖੁ
ਦਜ ਮਰਦੁ ਦਮ ਸਾਏ ਐਰਿਦਾ ॥ ਬਿਮੇਦਾਨਿ ਆਮਦ ਬਮਰਦਾਨਿ ਵਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦਰੇਗਾ ਅ
ਗਰਰੋ ਏ ਓਵੀਦਾਸੇ ॥ ਬਲਾ ਚਾਰ ਜਕ ਤੀਰ ਬੁਖ ਸੀਦ ਮੋ ॥ ੩੫ ॥ ਹਮਾ ਖਰ ਬਸੇ ਤੀਰੋ ਤਦਿਗ
ਦਮੂਏ ਬਸੇ ਕੁਸਤ ਮੁਰ ਬੇਦਰੰਗ ॥ ੩੬ ॥ ਬਸੇ ਬਾਨ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤੁਫ਼ੰਗ ॥ ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਹ
ਮਚੂੰ ਗੁਲੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰੋ ਪਾਏ ਅੰਬੋਹ ਚੰਦਾਸੁ ਦਾਹਿ ॥ ਕਿ ਮੈਦਾਨ ਪੁਰ ਅਜ
ਗੋਏ ਚੋਗਾਸੁ ਦਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਤਰੰਕਾਰ ਤੀਰੋ ਤਰੰਕੇ ਕਮਾ ॥ ਬਰਾਮਦ ਜਕੇ ਹਾਏ ਹੂਆ ਜਜਹਾ ॥
੩੯ ॥ ਦਿਗਰ ਸੋਰਸੇ ਕੈਬਰੇ ਕੀਨ ਹੋਸਾ ॥ ਜਿ ਮਰਦਾਨ ਅਠਦਾ ਬਰੂੰ ਰਫ਼ਤ ਹੋਸ ॥ ੪੦ ॥

ਹਮਾ ਖਗਰਦਿ ਮਰਦੀ ਕੁਨਦ ਕਾਰਸਾਜ਼ ॥ ਕਿ ਬਰ ਗਿਰਦਿ ਹਲਤੁਨ ਆਗਾਇ ਦਸਬੇ ਮੁਆਰਾ ॥੪੧॥ ਨਹ ਦਰ
ਗਠੋ ਜਹਾਨੇ ਸੁਦਾਹਿ ਬੁਗਕਪੋਸ ॥ ਸੁਖੇ ਸਾਹਿਦ ਰਮ ਦਹਮਾਹਿ ਜਿਸਦ ਦ੍ਰਿਹਿ ਜੋਸ ॥੪੨॥ ਹਰ ਕ
ਸ ਕਿ ਕਉਲਿ ਕੁਰਆਨ ਆਯਦਸ ॥ ਕਿ ਪਜ ਦਾਨ ਬਰ ਰਾਹਿ ਨਮਾਇਦ ਸ ॥੪੩॥ ਨ ਪੇਚੀਦ ਮੂ
ਏ ਨ ਰੰਜੀਦ ਤਨ ॥ ਕਿ ਬੇਖੁਦ ਖੁਦਾ ਵੰਦ ਦਸਮਨ ਸਿਕਨ ॥੪੪॥ ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰਾ ਪੇਮ
ਸਿਕੰ ॥ ਕਿ ਦਉਲਤ ਪਰਸਤ ਅਸਤ ਈਮਾਂ ਫਿਕੰਨ ॥੪੫॥ ਨ ਈਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਨ ਔਜਾਇ
ਦੀਨ ॥ ਨ ਸਾਹਿਬ ਸਨਾਸੀ ਮੁਹੰਮਦ ਯਕੀਨ ॥੪੬॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਈਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨਦ ॥ ਨ
ਪੈਮਾਂ ਖੁਦਸ ਪੇਸ ਪਸਤੀ ਕੁਨਦ ॥੪੭॥ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰਾ ਜ਼ਰਰਾ ਏਤਬਾਰ ਨੇਸਤ ॥ ਕਿ ਕਸਮੇ ਕੁ
ਰਾਨਸਤ ਯਜਦਾਂ ਯਕੇਸਤ ॥੪੮॥ ਚੁ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਂ ਸਦ ਕੁਨਦ ਇਖਤਿਆਰ ॥ ਮਰਾ ਕਤਰਹ ਨਿਆ
ਯਦ ਅਜ਼ੋ ਏਤਬਾਰ ॥੪੯॥ ਅਗਰ ਹਜ਼ਰਤੇ ਤੁਰਾ ਏਤਬਾਰ ਆਮਦ ॥ ਕਮਰ ਬਸਤਹ ਪੇਸ ਦਰ ਆਮ
ਦੇ ॥੫੦॥ ਕਿ ਫਰਜ਼ਸਤ ਬਰ ਸਨ ਤੁਰਾਈ ਸੁਖਨ ॥ ਕਿ ਕਉਲਿ ਕੁਰਾਂ ਨਸਤ ਕਸਮ ਅਸਤ ਮਨ ॥੫੧॥

ਮਗਰ ਹਜ਼ਰਤੇ ਪੁਰ ਹਸ਼ਿਮਤ ਰਾ ਚਿ ਬੁਦੰਦ ॥ ਬਜਾਂ ਨੇਕ ਸਲੇਕਾਰ ਨਿਗਾਹ ਬਿਕੁਨਦ ॥੫੨॥ ਸ਼ੁਮਾ

ਰਾ ਚੁ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਸਤ ਕਾਰੇ ਕੁਨੀ ॥ ਬਮੂਜਬ ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਸ਼ੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀ ॥੫੩॥ ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਰਸੀ

ਦੋ ਬਿਗੁਫ਼ਤਹ ਜ਼ੁਬਾਂ ॥ ਬਬਾਯਦ ਕਿ ਕਾਰ ਈਂ ਬਰਾਹਤ ਰਸਾਂ ॥੫੪॥ ਕਿ ਊ ਮਰਦ ਬਾਯ

ਦ ਸ਼ਵਦ ਸੁਖ਼ਨਵਰ ॥ ਨ ਸ਼ਿਕਮੇ ਦਿਗਰ ਦਰ ਦਹਾਨੇ ਦਿਗਰ ॥੫੫॥ ਕਿ ਕਾਜ਼ੀ ਮਰਾ ਗੁ

ਫ਼ਤ ਬੇਰੂੰ ਨਿਯਮ ॥ ਅਗਰ ਰਾਸਤੀ ਖ਼ੁਦ ਬਿਆਰੀ ਕਦਮ ॥੫੬॥ ਤੁਰਾ ਗਰ ਬਬਾਯਦ ਕ

ਲਾਮੇ ਕੁਰਾਂ ॥ ਬਨਿਜ਼ਦੇ ਸ਼ੁਮਾਰਾ ਰਸਾਨਮ ਹੁਮਾਂ ॥੫੭॥ ਕਿ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਰ ਕਸਬ

ਕਾਂਗੜ ਕੁਨਦ ॥ ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਹਮ ਸ਼ਵਦ ॥੫੮॥ ਨ ਜ਼ੱਰਹ ਦਰੀਂ ਰਾਹ ਖ਼

ਤਰੇ ਤੁਰਾਸਤ ॥ ਹਮਹ ਕੌਮ ਬੈਰਾੜ ਹੁਕਮੇ ਮਰਾਸਤ ॥੫੯॥ ਬਿਆ ਤਾ ਬਮਨ ਖ਼ੁਦ ਜ਼ੁਬਾਨੀ

ਕੁਨੇਮ ॥ ਬਰੋਇ ਸ਼ੁਮਾ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ॥੬੦॥ ਯਕੇ ਅਸਪ ਸ਼ਾਇਸਤਹ ਯਕ ਹ

ਜ਼ਾਰ ॥ ਬਿਯਾ ਤਾ ਬਗੀਰੀ ਬਮਨ ਈਂ ਦਯਾਰ ॥੬੧॥ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹ ਰਾ ਬੰਦਹੇ

ਣ ਕਰੋਮਾ ॥ ਅਗਮ ਰਹੁ ਕੰਮ ਆਦਰ ਬਜਾਂ ਹਾਜਰੋਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਰ ਰੋਬਿਆ ਕੁਰਮ

ਬਢਰਮਾਨ ਮਨਾ ॥ ਹਜੂਰ ਰੋਬਿਆ ਦਸਮ ਹਮਚ ਜਾਨ ਤਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਗਰ ਠਤੇ ਬਦਜਸਰਾਪ

ਰਮਤੀ ਕੁਨੀ ॥ ਬਕਰਮਠਾ ਈਨ ਮੁਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ੁਬਾਜ ਰਕਿਦਸਰਾ ਮਨ

ਸੀ ਕੁਨੀ ॥ ਨਗ੍ਰਫਤੇ ਕਸਾ ਕਸ ਖਰਾਸੀ ਕੁਨੀ ॥ ੫ ॥ ਤੁ ਅਸਨ ਦਨਿਸੀ ਸਰ ਦੁਰੋ ਕਾਦਨਤ

ਕਿ ਅਜ ਬਸਤ ਾਇਨਸਾਫ ਈਗਮ ਸਫਤ ॥ ੬ ॥ ਕਿ ਅਜ ਬਸਤ ਾਇਨਸਾਫ ਦੀਪਰ ਦੁਰੋ

ਕਿ ਪੈਦ ਮਸਤ ਮਸਰੋਫ ਈਸ ਰਦਰੋ ॥ ੭ ॥ ਕਿ ਅਜ ਬਸਤ ਅਜ ਬਸਤ ਫਤੇ ਦੇ ਮੁਮਾ ॥ ਬਨ

ਜਰਾ ਮਸਤੀ ਮਖਨ ਗੁਫਤਸ ਜੁਬਾ ॥ ੮ ॥ ਮਜਨ ਤੇ ਗਬਰ ਖੁਨ ਕਸ ਬੇ ਰੋਰਾ ॥ ਤੁਨ ਨੀ ਜ ਖੁ

ਨ ਮਸਤ ਬਾਰ ਰਖਤੇਠਾ ॥ ੯ ॥ ਤੁ ਨਾਫਲ ਮਸਤ ਮਰਦ ਜਰਾ ਹਿਰਸਾ ॥ ਕਿ ਓ ਬੇਰੀ ਮਾ

ਜਸਤ ਓ ਬੇ ਮੁਪਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿ ਓ ਬੇ ਮੁਹਾ ਬਸਤ ਮਾਹਾ ਨ ਸਾਹਾ ॥ ਨ ਮੀ ਨੇ ਜ ਮਾਰਾਸ ਰਾਪਤ ਸ

ਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ॥ [illegible] ਜਰਜਾਹਿ ਨੇ ਜਮਾ ॥ ਕੁਨਿ ਦਸਤ ਹਫਿਕਸ ਮਕੀ ਨੇ ਮਕਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਮ

ਤੂੰ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਲਮ ਤ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾਲ ਤੂੰ ਸੋਹਣੇ

ਜਪੀਠ ਮੋਰੋ ਹਾ ਜਪੀਸ ਤਨਾ ਕਿ ਆਜਜ ਨਿਵਾਜ ਅਸਤ ਗ਼ਾਫ਼ਲ ਸਿਕਨ ॥੭੩॥ ਕਿ ਓ ਰਾਹੁ

ਨਾਮ ਹੈ ਗਰੀਬਾਂ ਨਿਵਾਜ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ

ਇਸਲਾਮ ਅਸਤ ਆਜਜ ਨਿਵਾਜ ਕਿ ਓ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਅਸਤ ਓ ਬੇਨਿਆਜ ॥੭੪॥ ਕਿ ਓ ਬੇਨਿਗੂਨ

ਜਿਨਨਹੀ ਨਵਨਾਰੀਕਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ

ਅਸਤ ਓ ਬੇਚਿਗੂਨ ਕਿ ਓ ਰਾਹਿਨੁਮਾ ਅਸਤ ਓ ਰਾਹਿਨਮੂੰ ॥੭੫॥ ਕਿ ਬਰ ਗਰਦਨਤ ਫਰ

ਤੇਰੇ ਗਲ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਹੈ ਕੁਰਾਨ ਕਸੀਰਾ ਹੈ ਬੇਪਰੀ

ਜ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾ ਬ ਗੁਫਤਹ ਸੁਮਾ ਕਾਰ ਖੂਬੀਂ ਰਸਾ ॥੭੬॥ ਖੂਬਾ ਯਕਾਰ ਤੂ ਦਾਨਸ਼ ਪਰਸਤੀ

ਕੇਸੇ ਕੇਰੇ ਨਾਵਿਚਾਰ ਸਚਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਚੇ ਮਾਰੇ ਗਏ

ਕੁਨੀ ਬਕਾਰੇ ਮਰਾ ਚੇ ਰਵਾ ਦਸਤ ਬੀ ਕੁਨੀ ॥੭੭॥ ਚਿਹਾ ਸੁਦ ਕਿ ਚੂੰ ਬਚਗਾ ਕੁਸ਼ਤਹ ਚਾਰ

ਮੇਰਾ ਹਨ ਕੁੰਡਲਵਾਂ ਸਾਂਪ ਕੀ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿਆ ਬੁਝਾਈਆਂ

ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਿਮਾਂਦ ਅਸਤ ਪੇਚੀਦਾ ਮਾਰ ॥੭੮॥ ਚਿ ਮਰਦੀ ਕਿ ਅਖਗਰ ਖਮੋਸ਼ਾ ਕੁਨੀ ॥

ਕਿ ਆਤਿਸ਼ ਦਮਾਂ ਰਾ ਬਦੌਰਾਂ ਕੁਨੀ ॥੭੯॥ ਚਿ ਖੁਸ਼ ਗੁਫਤ ਫਿਰਦੌਸੀ ਏ ਖੁਸ਼ ਜੁਬਾ ॥ ਸ਼

ਤਾਬੀ ਬਦ ਕਾਰ ਆਹਰ ਮਨਾ ॥੮੦॥ ਕਿ ਮਾ ਬਾਰ ਰਹ ਜਰਤੂ ਆਂ ਦਸ਼ਮ ਜੁਮਾ ਦਲੇਰ

ਬਾਸ਼ੀ ਓ ਸ਼ਾਹਦ ਜੁਮਾ ॥ ਪ... ਬਾਰ ਰਹ ਤੁਗੋ ਈ ਹਮਦਰਾ ਮੇਸ਼ ਕੁਨਾਂ ਤੁਰਾ ਹਮ ਦਰੋਸ਼

ਸਜਜ ਦਕੁਨਦ ॥੮੨॥ ਅਗਰ ਕਾਰ ਈਂ ਤੇ ਬਬਸਤੀ ਕਮਰ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਸਦ ਤੂ

ਫਿਰਦੌਸੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ... ਜਿਸ ਨੇ ... ਬਣਾ ... ਮੈਂ ਤੂ ਮਾ ... ਬੁਰਾਈ ... ਹੋਸੀ

ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨੇ ਤੂੰ ... ਕਰਸੇਂ ... ਦਸੇ

ਜਸ ਵਸਦਾ ਮਾਸ ਵਦ ਸਦੇ ਦੇਗਾ । ਜੈਸੇ ਦੀਨ ਪਾਸ ਨਾ ਸੇਸਟ ਹੈ   ਜੈਸੇ ਸਭੁ ਸੈ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਣਨ ਕੁ ਸੇਸਟ ਹੈ

ਪਾਇ ਬਰਹਰ ਬਰਾ ॥੮੩॥ ਕਿ ਈਂ ਕਾਰ ਨੇਕ ਅਸਤ ਦੀ ਪਰਵਰੀ ॥ ਚੁ ਯਜਦਾਂ ਸਨਾਸੀ ਬਜਾਂ ਬਰ

ਜੈਤੇ ਕੂਨ ਸੈ ਜਾਣਦੇ ਜੋਪਸ   ਛਨ ਦਵਾਰੇ

ਤਰੀ ॥੮੪॥ ਤੁਰਾ ਮਨ ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਯਜਦਾਂ ਸਨਾਸ ॥ ਬਰਾਮਦ ਜਿ ਤੋ ਕਾਰਹਾ ਦਿਲ ਹਿਰਾ

ਪਛਨੈ ਗਾ ਤੇ ਕੂ ਪੁਦ — ਜੈਤੇ ਕੀਤੁਹ   ਨਾਦਨ ਨਾਸਜਾ — ਦੇਗਾ

ਸ ॥੮੫॥ ਸਨਾਸਦ ਹਮੀ ਤੁਨ ਯਜਦਾਂ ਕਰੀਮ ॥ ਨ ਖਾਹਦ ਹਮੀ ਤੋ ਬਦਉਲਤ ਅਜੀਮ

ਜੇਕਰ ਸੈਬੀ ਕੁਰਾਨ ਕੀ ਖਾਦੇ   ਜੈਤੀ ਕੀ

੮੬ ॥ ਅਗਰ ਸਦ ਕੁਰਾਨਾ ਬਖੁਰਦੀ ਕਸਮ ॥ ਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਨ ਈਂ ਜਰਹ ਦਮ ॥੮੭

ਤੇਰੇ ਨੇ ਕੂ ਨਾ ਆਵੇਗਾ   ਇਸਰਾਹ ਕੀ ਜੇਸਟੇ ਕੀ ਤੂੰ ਔਰਠਾਹ ਜਾਵੇਗਾ

ਹਜੂਰੇ ਨਿਆਯਮ ਨ ਈਂ ਰਹਿ ਸਵਮ ॥ ਅਗਰਚਿਹ ਬੁਖਾਨੀ ਨ ਆਂ ਜਾ ਰਵਮ ॥੮੮॥

ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੇ ਅਰਿ ਗਜੇ — ਬ   ਹਥਾਂ ਦਾ ਚਲਾਕ ਹੈ ਆਦਤਨ ਕੈਸਾ ਹੈ ਘੋੜੇ   ਕੁਜਾਵਦਾ ਹੈ

ਖੁਸ ਅਸਤ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਨ ਅਉਰੰਗਜੇਬ ॥ ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤ ਅਸਤ ਚਾਬਕ ਰਕੇਬ ॥੮੯॥ ਕਿ ਹੁ

ਕੂਪਤ੍ਰਾ ਸੁਦਾਹੇ   ਬੁਧ ਉਜਲ ਹੈ ਬੁਧ   ਮੁਲਖ ਦਾ   ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਾ

ਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਰੌਸਨ ਜਮੀਰ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਮੁਲਕ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰ ॥੯੦॥ ਬਤਰ

ਲੀਗੀ ਬੁਧ ਹੇ   ਦਿਹਨ ਕੁਦਰਤੀ ਦਨੀ ਹੈ   ਬੁਧ ਦੀ

ਤੀਬ ਦਾਨਸ ਬ ਤਦਬੀਰ ਤੇਗ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਦੇਗੋ ਖੁਦਾਵੰਦ ਤੇਗ ॥੯੧॥ ਕਿ ਰੌਸਨ ਜਮੀ

ਸੁਧ ਦਕੁ   ਪਾਜੇਸਜੇ   ਤੇਨੂ   ਕੋ   ਦਨ

ਰਸਤ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸਿੰਦਏ ਮੁਲਕ ਮਾਲ ॥੯੨॥ ਕਿ ਬਖਸਸ

ਕਬੀਰ ਅਸਤ ਦਰ ਜੰਗ ਕੋਹ ॥ ਮਲਾਇਕ ਸਿਫਤ ਚੂੰ ਸੁਰਯਾ ਸਕੋਹ ॥੯੩॥ ਸਹਿਨਸਾਹ ਔ

ਬਖਸੀਸ ਤੇਨੂ ਬਹੁ ਸੇਸਕੀ ਤੁਹੈ ਦਬਖਸੀ ਸਭੁ ਬਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਜੁਧ ਸੈ ਧਰਾ ਨੂੰ ਸਮਾ ਅਦਸਹੈ ਦੇਦ ਆਸਮਾਨ ਬੁਧਬ

ਦੇ ਸੈ ਤੇਨੂ ਨਹੀ
੫ ਜਾਣਦਾ
ਸੈ ਧਸੋ ਸਨੂ
ਹੈ ਪਛਾਣਦਾ
ਤੇ ਕੰਮ ਖੋਟੇ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਂਗ ਦੀ ਸਨੂ
ਛਿਨਿਆ ਹੈ

ਜਹਾਨ ਦਾ ਨੇ ਦਸਾ ਜਤਾਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈ ਤੇਰਾ ਹਥੁ ਹੈ ਪਰਮਤੀਂ ਮੈਂ ਮਾਰਨਾ ਹੈ ਪਹਾੜੀਆ ਨੂੰ ਜੋ ਬੁਤ ਪੂਜੇ

ਚਿਗਜੇਬਿਆਸਾਮਿ ॥ ਕਿਦਾਰਾਇਦੈਰ ਅਸਤ ਦੂਰ ਅਸਤ ਦੀਨਾ ॥੯੪ ਮਨਮ ਕੁਸਤਨਮ ਕੋਹਾ ਹਾਇਆ

ਤੇ ਤੂੰ ਨਹੀ ਰਾਤਾਂ ਦੇਖ ਦਾ ਹਮ ਨੂੰ

ਬੁਤਪਰਸਤਾ ॥ ਕਿਓਬੁਤਪਰਸਤੋ ਮਨਮ ਬੁਤਸਿਕਸਤਾ ॥੯੫ ॥ ਬਬੀਂ ਗਰਦਸੇ ਬੇਵਫਾਏ ਜਮਾਂ

ਜੋ ਪਾਦਿ ਰਹੇ ਹੈ ਕੀ ਦੇਹੀ ਕਰੇਗਾ

ਦਾਨਪਾਕ ॥ ਕਿਆ ਮੰਜ ਕਬਰ ਹਸਖੁਰ ਮਾਨ ਦੇ ਹਿਸਾਕ ॥੯੬ ਨਿਦਜਮਨ ਕੁਨ ਰਾਮ

ਜੋ ਤੂੰ ਮਾਰਨੇ ਹੈ ਦੇ ਪਏ ਮਰ ਜੇ ਬਖਸੀਸ ਕਰੇਗਾ ਬਖਸਣਵਾਲਾ ਤੂੰ ਦੇ ਹੀ ਹੋਵਿ ਆਕਰੇ ਪਲਾਸੀ

ਹਰ ਬਾਨ ਸਤਬ ਸਤਾ ॥ ਕਿ ਬਖਸਿੰਦਗੀ ਕਾਰ ਬਖਸਿੰਦ ਸਤਾ ॥੯੭ ॥ ਨ ਹਾਈ ਗਿਰ ਦੇ ਹਰ ਹ

ਗਲਾਂ ਤੀਂ ਭੁਜਨ ਕਾ ਪੇਮ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹੈ ਦੇਣਾ ਨੂੰ ਅੰਧ

ਨਮਾਈ ਗਿਰ ਹਦਾ ॥ ਜੁਬਾਂਰਾ ਬਸਿਫਤ ਆਸਨਾਈ ਗਿਰ ਹਦਾ ॥੯੮ ਖਸਮਰਾ ਚੁ ਕੋਰੋ ਕੁਨ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਮਰਦੇ ਕੇ ਬਿਨਾ ਕਰਸਾਰ ਕੇ ਹੈ ਦੇ ਸੁਖ ਹੋਵੇ

ਦਦੁਕਰਤਕਰਾ ॥ ਯਤੀਮਾਂ ਬਰੂ ਬੁਰਦ ਬੇਜਖਮ ਖਾਰ ॥੯੯ ॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਓ ਰਾਸਤ ਬਾਜੀ

ਭੁਜਨ ਕਰੇ ਦਯਾ ਦੂ ਰਖਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹਸ ਭੁਗਤ ਕਰੇ

ਕੁਨਦ ॥ ਰਹੀਮੇ ਬਰੋ ਰਹਿਮ ਸਾਜੀ ਕੁਨਦ ॥੧੦੦ ॥ ਕਸੇ ਖਿਦਮਤ ਆਂ ਮਰਦ ਕਸੇ ਰਾਸ

ਪਰਮਬਖਸਤਾ ਹੈ ਦੇਣੀ ਕੀ ਬੁਹਾਨਾ ਕਰੇ

ਦਿਲਾ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸਿੰਦ ਬਰਦੇ ਅਮਾਂ ॥੧ ॥ ਫਿਦਾ ਸਮਨ ਕਸਾਹੀ ਸਮਾਜੀ ਕੁਨਦ

ਸੇਰ ਗਲਤਾਨ ਖਸੇ ਜੋ ਉਪਾਇ ਕਰੇ ਦੇ ਕੋ ਨਾ ਕਹਾਵੇ

ਕਿ ਬਰਦੇ ਖੁਦਾ ਰਾਹਿ ਨੁਮਾਈ ਕੁਨਦ ॥੨ ॥ ਅਗਰ ਬਰ ਜਕਆ ਜਦ ਦੋਹ ਦਾ ਹਜਾਰ

ਨਿਗਹਬਾਨ ਓਰਾ ਸਦ ਦਾ ਕਿਰਦਗਾਰ ॥੩ ਤੁਰਾ ਗਰ ਨਜਰ ਹਸਤ ਲਸਕਰ ਦੂਜਰਾਂ ਕਿ

ਮੇਰੀ ਨਜਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਓਹ ਨਜਰ ਕਰੇ ਦਿਆ ਜਤਾ ਦੇ ਪਾਸ ਨੇ ਦਸਾ ਤੇਰੀ ਰਿਸ ਦੇ ਹੈ ਫੌਜ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬਖਸੀ ਹੈ

ਜੋ ਇਕ ਪਾਰੇ ਦਾ ਸਬਧੇ ਭੁਪਾਰਾ ਮੁਏ

ਗਲਤਾਨਿ ਖਾਦੂ ਨ ਦਸੇ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਬਾ ਹਗਾਂਆਂ ਦਾ ਜੁਧ ਤੇ ਕਿਤੇ ਦੇ ਕੋ ਨੂੰ ਬੀ ਨਾ ਮਨੇ ਤੂੰ ਦੇ ਪਏ

ਹਾਕੀ ਮੀ ਪਾਪ ਰਜੇ ਹਾਕੀ ਲਖ ਭੀ ਆਂਦਰ

ਾਰਾਨਿਰਾਹਸਤੁਯਸਦਾਸਕਰਾ।੧੦੪।।ਕਿਓਰਾਗਰੂਸਤਬਰਮੁਸਕਾਦਾ।ਕਿਆ ੬

ਭਾਪਨਾਹਸਤੁਦਜਦਾਅਕਾਦਾ।੧੦੫।।ਤੁਗਾਢਸਮਸਉਈਪਸਿਪੀਸਰਾਈ।ਕਿਆ

ਸਮਬਗੁਸਠਰਸਰੈਜਾਬਜਾਈ।੧੦੬।।ਬੁਬੀਗਿਰਦਜੇਬੇਦੁਫਾਈਸਮਾ।ਕਿਬਰਸ

ਠਗੁਸਠਰੀਮਕੀਨੇਮਕਾ।੧੦੭।।ਤੁਠਾਰਸਬਰਆਸਮਖਰਾਸੀਮਕੀਨਾ।ਕੁਸਮੂਠਬਤੇਸ ਮਤਦੂਖਰੋਹ

ਮ ਹਤਰਾਸੀਕੁਨਾ।੧੦੮।।ਯਕੋਰਬਾਸਰਾਕਿਦੁਸਮਨਕੁਨਦ।ਅਗਾਦਦੁਸਮਨੇਰਾਬ ਦਾ

ਮਦਤੁਨਕੁਨਦ।੧੦੯।।ਖਸਮਦੁਸਮਨੀਅਗਰਹਜਾਰਆਦੂਰਦ।ਨਾਯਕਮੂਇ

ਓਰਾਅਜਾਰਆਦੂਰਦ।੧੧੦।।ਅਰੀਜੇਅਬੁਜੇਅਭੂਪੇਅਰੇਖ।ਅਗਾਧੇਅਬਾਧੇ

ਅਭੁਰਮੇਅਭੇਖ।੧੧੧।।ਅਰਾਗੋਅਭੂਪੇਅਰੇਖੋਅਰੰਗ।

ਖੁਦਾਦਿਰਖਖਾਸੀਰਏਠਰਗਾਠਿਗ।੧੧੨।।ਅਫਜੂ।ਹਿਕਾਜਤ।੧ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ

ਕੀਫਤੇ। ਹਿਕਾਯਤਮੁਨੀਰੇਮਰਾਜਕਾਦਿਖੀਪਾ।ਜਿਸਤਬੁਰਹਾਨਿਜਦਮਾਨੇਮਹੀ।

ਬੇਠਾਹੈਸੀਪਾਸਮਾਨਪਾਤ੍ਰ

ਜੋ ਪੰਜਵੇਂ ਕ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹ ਕੁਧਰੇ ਸਭ ਗਿਆਨ ਸਤ ਵੇਸਿ ਖੇਹੋ ਏਸੇ ਸਿ

ਪਾ ੧ ॥ ਨਵਿ ਉਠਾਂਹ ਮੂੰਹਿ ਬੁੰਦਾ ਧਿਆਨ ਸੇਵਕ ਹਾਰਾ ॥ ਕਿਰਤਮ ਮੁਖ ਬਜਾਇ ਗੁਰ ਤਪਕਾਰ

ਜੋ ਕਰੇ ਕ੍ਰੀ ਕ੍ਰੀ ਬਣੀ ਆਜਣੀਆਂ ਦਤੇ ਹਬਾਮੈ

੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਵਿਦਿਆ ਮਨ ਅਗ੍ਯਾਨ ਸੇਵ ਸਤ ॥ ਕਿਰਾਖ ਬਰਨ ਕਾਬ ਸਤ ਗੁਰ ਸਤਗੁਰ ਸੰਤ ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਂਦੇ ਦਵੇਦਸ ਜੋ ਨੇਕੀ ਬੈਠਾ ਏ ਪ੍ਰਫਦਾ

੩ ॥ ਨਵੋ ਨਿਜ ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਪੂਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾ ॥ ਜੁਦਾ ਬਰ ਜੁਦਾ ਕੁਰਸੀ ਏ ਜਨ ਨਿਜਾਦਾ ॥ ੪ ॥ ਬਪੁਰ

ਦਲੀਲ ਦਿਲ ਸਾਦਕ

ਸੀਰ ਦਾਨਾ ਇ ਦੈ ਸਤ ਪਰ ਸਤ ॥ ਅਜੀਅ ਦ ਭੂਖਾ ਦਸਾ ਹੀ ਕਸ ਸਤ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨੀ ਦੀ ਚੁ

ਭੂਪ ਰਖਨ ਦਾਲੇ ਦਿਲਰੋ ਨੇਕਾ ਬਚਨ ਨਾ ਖੋਲਾ ਬਗਰ

ਦਾਨਾ ਇ ਦਾਨ ਸਰਿਹਾਦਾ ॥ ਬਸੁ ਕੀਨ ਪਾਸ ਧਅਲ ਮ ਬਰਕ ਸਾਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਗੁ ਫਤਾ ਵਿ

ਫੇਰੋ ਰਜਾ ਧਨੀ ਭੂਪਦਨ ਫੇਰੀ ਆਰੋ ਜਾਣਤੇ ਸਕਤ

ਖੁਸ ਦੀ ਨਦਾ ਨਾਇ ਨਗਨ ॥ ਕਿਪਜਦਾ ਸਨਾਸ ਸਤ ਆਸਾ ਦ ਅਗਨ ॥ ੭ ॥ ਮਰ ਕੁਦ

ਨਹੀ ਕਹਣੇ + ਤੁਸਾਂ ਸੁਖਨ ਆਖਾਦੇ ਜਾਨ ਦੇਗ ਦਦਨ ਦਾਸ

ਰਤੇ ਨੇਮ ਸਤ ਈ ਗੁਫਤਨੀ ਸਤ ॥ ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨੇ ਬਿ ਕਰ ਜਾ ਮੁਫਤਨੀ ਸਤ ॥ ੮ ॥ ਅਗਰ ਸਾਹਿ

ਕੁਸਾਤੁ ਤੁਰਹਨੋਰ ਦਿਖਾਵਨੇ ਇਸਥਾਤਕ ਉਤ੍ਰ

ਦੋ ਜਹਾਨ ਰਬ ਗੋਜਾ ਮਜ ਦਾਬਾ ॥ ਨੁਮਾਯਾਮ ਬਤੋ ਰਾਸਤ ਈ ਬਾਸ ਦਾਬਾ ॥ ੯ ॥ ਹਰ ਕਸ

ਪਰੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ਦਿਲਕੀ ਸੇਵ ਜਹਾਨ ਦਾਨ

ਕਿਪਜਦਾ ਨਜਾਂਗਿਰਿ ਹਾਦਾ ॥ ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਕਾ ਮਦਾ ਰੰਕੂਨਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿ ਈ ਰਾਬੁਅਕ

ਪੀਛਾ ਨੇ ਕੈਦੇ

ਸਾਆ ਜਮਾਈਂ ਸ ਕੁਨੇਮ ॥ ਦਜਾਂ ਪਸ ਬਕਾਰ ਆਜ ਮਾਈ ਕੁਨੇਮ ॥ ੧੧ ॥ ਜਕੇ ਰਾਦਿ

ਤਿਸ ਤੇ ਪਿਛੇ ਕੋਸਦੇ ਪੀਖਾ ਕੈਦੇ

ਜੋ ਸੀਰ ਦੇ ਨੇਆਮਤ ਲੈਂਦੇ

ਜੋ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇ ਤੇਸਲ ਹੈ

ਦੇਜੀਰ ਦੇਨ ਹੋਇ ਇਕਨੂੰ ਦਸਨ ਜਾਰਹਾ ਥੀ ਤੁਆਮ

ਹਰਣੀ ਸੁਰਹਰ ਜਾਗਮ ਸਤਾ। ਹਮਾ ਹਿਮਸਤੀ ਉਅਮਸਤ ਜੇਜੀਰ ਬਸਤਾ।੧੨। ਅਰਿਠਾਰਰ ੭

ਘੋੜੇ ਪੰਜ ਲਖ ਜੈਕੇਰੀ ਵਾਗੀਆ ਜੋਆਨ ਤੁੰਜੋਤੂ

ਦਿਹਦਾ ਅਸਪ ਪਾਂਸਦ ਹਜਾਰ। ਜਿਜਰਹਗ ਜ ਪਤਹ ਜੀਨ ਚੁਨੇ ਬਹਾਰ।੧੩ ਜਿਆਅਰ

ਉਠ ਦੋਲਖ ਕੰਧੀਰੇ ਭਾਰਲਏ = ਜੈਨ ਸੇਲਏ ਹੋਰਭੀ

ਦਿਹਦ ਮੁਤ ਗਸ਼ਤ ਦਰਹਜਾਰ। ਹਮਾ ਹਿਨੁਕਰਦ ਬਗਰ ਹਮਾ ਹਿਜਰਨਿਗਾਰ।੧੪। ਚੁਆਮ

ਇਕਨਾ ਮੁਗਲਿਕ ਅਵਾਂਦੋਸ ਓਹ ਜੋਰਾ ਅਕਲ ਦੂਜੀ

ਗਰਿਹਦ ਮੁਗ ਜਕਨੁ ਖਰਦਨੀਆ। ਅਜੰਮ ਰਦਾ ਆਜਾਦਾ ਆਕਲੁ ਅਜੀਆ।੧੫।

ਛਾਗਾ ਪੂਰਾਜਪੁ ਪਾਗੈ

ਬਿਆ ਦੂਰਰ ਪੁਰ ਅਕਲ ਖਾਨਹਕਜੰ। ਦਿਗਰ ਨੀਮ ਨੁ ਖਰਹ ਬਬਸਤਨ ਅਜੰ ਤੁਲਾਜਾਉਸ

ਜੈਰਹਕੀ ਤੁੰਬੀਜੋਏ ਬੂਪਨਾਂ ਅਜਮਾਜਕਰ ਦੇਖੀਜੇ ਬਰੇਖਰਦੂਰ

੧੬। ਗਮੀ ਖਾਸਤ ਕਤੁਪ ਮਰੇ ਜੀ ਕੁਨਦਾ। ਖਿਰਦਾ ਅਜਮਾ ਇਮਸ਼ ਬਰੇ ਜੀ ਕੁਨਦਾ।੧੭ ਛੋਲਾਲੀਤ

ਦੋਦੇਖੀਸ ਉਪਜਕਰ ਜੋਸਰਤੁਰੀ

ਦਹਨ ਕਰਦਹ ਹਰੇ ਜਿਮੀ ਅੰਦਰੰ। ਨਰਕ ਕੁਮਰ ਬਰ ਮੁਕਰ ਮਸਾ ਹਿ ਬਾਗਿਰੰ।੧੮।

ਨੂਰਦੇਅਗੇ ਬੀਤੁ ਪਗਾੜ ਆਏ ਦਾਨੋਰੇ

ਹੁਸਮਮਾ ਹਿਗਮਸਤੀ ਦਰਾ ਦਹਨ ਦਗ। ਪਰੀਦਾ ਅਸਰਾ ਹਿ ਸਬਜਏਨ ਉਬਹਾਰ।੧੯

ਘੋੜਿਆਂ ਦਸ ਬਰਸ ਬੀਜੇ ਓਹ ਇਕਨੂ ਪਾਸੋਂ ਲੈਨੂ ਦਸੇ ਬੀਜੇ

ਬਰੇਜੀ ਦਿਹਦ ਮਾ ਲਤੁ ਖਮੇਕਜਾ। ਬੁਪਰਦਹ ਨਰੇ ਓਰਾ ਬੁਰੀਦਨ ਅਜਾਂ।੨੦ ਬਰੇਜੀ

ਬੀਸ ਬਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ਖੇਤ ਦਾ ਦੁਪਾਏ ਛੋਰ ਬਹੁਤ

ਦਰੇ ਬੀਸਤ ਬਾਰਾਨ ਅਜੋ। ਬਜੰਗ ਮਸਤ ਖਰਦਰਹ ਦਾਨਹ ਅਜੋ।੨੧। ਹੁਨਾਜੀਆ

ਹੋਈ ਮਾਦਾ ਰਿਸਦੇਸੁਖਦੇਨਹਾਰੀ ਉਲਾਦਾਇਆਤ੍ਰੀਦਾਏ

ਦਗਮੁਦੇਦੇਸਤੇਰਿਸਕਰਾ॥ਕਰੋਜੇਦਾਨਹਮੁਦਦਾਨਹਾਏਅਬਿਾਰਾ॥੨੨॥ਧਰੀਰਿਦਾਅ

ਕੀਤੇ

ਜੋਨਕੁਦਦਹਹਜਾਰਢੀਲਾ॥ਤੁਕੋਰੋਰਵਾਂਹਮਰਰਖੀਆਜਨੀਲਾ॥੨੩ ਬ੍ਰਗੀਰਿਦਾਅ

ਪਹਿਲਖ ਜੈਨੇ ਕਾਠੀ ਕੰਦੋਰੀ

ਜੋਅਜਪਪਾਂਜਦਹਜਾਰਾ॥ਹਮਹਜਠਵਜੀਨੇਹਮਹਨੁਕਰਦਾਰਾ॥੨੪॥ਧਰੀਰਿਦਮੇਸ

ਦੋਲਖ ਜੋਨਭੂਰ ਨਵੰ ਦਕ੍ਰ

ਦੋਹਜੋਠਮੁਤਰਾ॥ਹਮਜਠਬਖੋਹਹਮਹਨੁਬਰਪੁਰਾ॥੨੫॥ਦੁਲਾਦਾਲੋਨੈਸਹਹਰਾਅਾਂਜਮਬਬ

ਹੋਯ

ਸਤਾ॥ਕਿਨਾਮੋਅਜਾਸ਼ਹਾਰਿਖੀਮੁਦਸਤ੍ਰਾ॥੨੬॥ਰਿਗੁਰਦਾਨਹਰਾਬਸਤਮੁਗੀਪ

ਟਿਕਾ ਕੀਤੇ

ਦਨਾ॥ਤੁਰੇਸਤੁਪ੍ਰਸਿਦਸਤਦੁਜਮਨਾਟਿਕਿਨਾ॥੨੭॥ਬਗੁਜਗੀਟਦਹਦੇਬਗੀਨਸ

ਬਹੁਤ ਨਿਰਦੁਖ ਜਬਬੈਠ ਮਨੂਪਾਤ

ਤਮਾਲਾ॥ਬਸੇਗਸਤੇਜਨੈਟੋਸਕੇਬੇਜਵਾਲਾ॥੨੮ ਚਾਬਿਸਨਮਤਬਰਤਖਤਮਾਨੇਮਹੀ

ਪੁਛਨਲੋਆਗਾ ਸਤਦੀਪਕ ਕੂਹ ਅਗੋਪਲੋ ਸਿਆਣੁ

ਪਾ॥ਬਪੁਗਜਸਦਰਾਮਦਸਹੇਹਫਤਦੀਪਾ॥੨੯ ਬਿਗੋਜਿਦਾਕਿਪੋਮੀਨਕਾਗਜਬਿਦਾਰ

ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਸਨੁ ਮਨਜੀ ਕਲਅਰਖਣਵਾਲੇ ਮਨਕੀ

ਰਿਬਖਸੀਰਹਅਅੰਬਾਂਪਸਰੇਚਹਾ॥੩੦॥ਦਬੀਰੇਕਲਮਜਨਕਲਮਬਰਾਗਿਰਫਤ

ਦ

ਜਦਬੋਮੁਖਨਾਂਕਲਮਬਰਾਗਿਰਫਤਾ॥੩੧॥ਬਗੁਫਤਾਰਿਬਖਸੀਦਏਜਾਹਜਾਰ

ਰਾਜੇਦਾ ਕੀਬਖਸ਼ੀਆ

ਉਸਸੇਨ
ਦਰਕੁਜੇ
ਲੈਕੇਦਾ
ਹਜਾਰਾ
ਕੀਪਬਤ
ਸੋਦੇਨੇਨੂੰ
ਕਲਮਸਮਾ

ਬਰਾਬਸ
ਜੋਬ

ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਜੁਬਾਨ ਤੀ ਕੋ   ਸੁਏ ਦਲੀਲ ਦੇਖਯਾ   ਤੇਕਾ   ਕੇ

ਬਕਾਗਜ ਬੁਬੀਤਾ ਸਖਾਨ ਸਾ ਬਿਆਰਾ ।੩੨ ਬਕਾਗਜ ਬਰੀ ਰੋ ਬਿਗੁਫਤ ਗੁਬਾਰਾ ਹਿ ੯

ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ

ਬਖਸੀਰ ਸੁਰ ਬਖਸ ਗਰਕਸਾਂ ।੩੩। ਤੁਬਖੁੰਨ ਜੀਰ ਸੁਖ ਨੇ ਮਹੀ ਪਾਸਮਾਨਾ। ਫਰਿਸਤਹਾਸ ਦੇਖਯਾ

ਦੇਖਣਾ ਸਾਮਾਨ   ਕਿਆ   ਸੈ   ਤੇਰੀ ਦੇਸਗਾਹ ਹੈ   ਸਾਮਾਨ ਰਾਜਾ ਕੇ

ਫਤਹੂ ਮਲਾਇਕ ਮਕਾਨਾ ।੩੪। ਬਿ ਨਾਰੇ ਮਨਾ ਪੀਸ ਬਖਸੀਰ ਹਮਾ। ਕਿ ਰਾਗੈ ਸਹਾ ਆਫ

ਕੇ   ਅੱਗੇ   ਨੈਣ   ਮੈ   ਬੁਰਤ

ਤੁ ਬੇਜਮਨਾ ।੩੫। ਬਗੋ ਦਾਵਰਿ ਮੁਨਰਿ ਬਖਸ ਜੇ ਮੁਹਿਮਾ। ਕਿ ਮਾਹਮ ਬਸਾ ਫੀਸ ਬਖਸੀਰ ਹਮ ਜ

ਅੱਗੇ   ਕੀਤੀ   ਮੈਂ

੩੬ ਦਿਗਰ ਨਾ ਬਖੁਨਸੀ ਰਾਮ ਸਪਸਾਹ ਕਰਦ। ਕਿ ਬਾਜੇ ਬ ਬਖਸੀਰ ਬਾਜੇ ਬਮੁਰਦ।

ਤੁਸੀਂ ਨੂੰ   ਦਿਖਾਸ   ਕਰਾਂ ਬਖਸੇ

੩੭। ਨਮਿਆ ਮਨਾ ਬਖੁਨਸੀਰ ਸੁਤਰਾਨੁ ਮਾਂ। ਕਿ ਸਤੇ ਬਬਖਸੀਰ ਏਜਾਨਮਾਂ ।੩੮ ਬਗੁਫ

ਕੈਂਗਰੇ

ਤਾਂ ਕਿ ਬਾਜੇ ਬਕਾਰ ਆਮਦ ਮਾ। ਬਬਖਸ ਜਦਰੰਮ ਦ ਬੇਸੁਮਾਰ ਆਮਦ ਮਾ ।੩੯। ਚੁ ਆਮ

ਦਿਲੀਪ   ਲਾਏਕਛਰੇ   ਲਾਏਕ   ਦਲੀਲਨੂੰ ਪੂਛੀ ਕੀਤੀ   ਦਲੀਲਨੂੰ ਪੂਛ

ਨਾ ਬਖੁਨਸੀਰ ਏਨੇਕ ਬਖਤਾ। ਸਜਾਵਰ ਦੇ ਹੀਮ ਸਾਏਕ ਤਖਤਾ ।੪੦। ਕਿ ਸਾਕਰ ਦਬਖਸ ਕਰਬਖਸਾਂ ਨੇ

ਸਤੁ ਮਾਰਾ ਫਹੀਮਾ। ਜਕੇ ਦਸਗਮੁ ਨੌ ਦਿਗਰਨੁ ਖਰਨੀਮਾ ।੪੧। ਅਗਰ ਹੁਕਮ ਸਦਦ ਤੇ ਬ ਤੁਮ ਕੋ ਉਸ ਕਾ

ਯਾਰਾ ਮਪੇਸ਼ਾ। ਹਮ ਹਫੀਲਅਮ ਸਪੇ ਅਜੇ ਸੁਤਨ ਬੇਸਾ ।੪੨। ਨਜਰ ਕਰਦ ਫੀਸ ਏਰੁਦ ਹਜਾ

ਦਿਲੀਪ ਕਰਜੇ ਬੁਕ ਮੋਹਿ ਦੇਸਾਏ   ਨਾਜੇਕੀ ਨੂੰ ਨਜਰ ਕੀਤਾ ਦੀ ਸਹਜਾਰ ਹਾਥੀ

ਨਜੋਕ ਖਿਤਾਬ — ਲਾਇਕਫਲ ਕੇ

ਜੋਨੇਕੇਭਾਰਮੇ ਤੇਨੂੰਪੇਸੇਂ ਦੇਪਤੇਚਿਲਤੇਤੈਪਾਖਗਾ ੨ ਦਸਵਖਆਂਦਾ
ਠਮਸਤਾ ॥ ਪੁਰਅਜਜਰਬਾਰੇਹਮਹਨੁਕਰਬਸਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਹੁਮਾਆਸਪੰਹਸਰਦਜਾਰਆਂਦ
ਦ ਪਾਖਰਾਂ
ਠੀਦਾ ॥ ਹੁਮਾਜਰਜੀਨੋਬੇਸੁਮਾਰਆਂਦਰੀਦਾ ॥ ੪੪ ॥ ਹਮਹਿਦੋਦਖੁਫਤਅਬਰਗਸਤੁਵਾ ॥
ਭਾਰੀ ਬਹੁਤ ਬਗਾਦਦੇ ਬਾਫਤੇਦੇਬਾਗ
ਬਸੇਤੀਰਸਮਜੇਠਕੀਮਤਾਗਿਰਾਂ ॥ ੪੫ ॥ ਬਸੇਸੁਤਰਬਗਦਾਦਜਰਬਫਤੁਬਾਗ ॥ ਜੋਰ
ਵਡੀ ਤੇਜੋਕੀਆ ਦਸਲਿਖਤੇਦਾਸਪਨਾ ਮੋਤੀ
ਜਾਮਹਾਂਅਜੀਮਅਤੁਸੀਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ੪੬ ॥ ਕਿਦਹਿਜੀਸਦਹਿਪਰਮਰੀਨਾਰਜਰਦ ॥
ਦੇਸਕੇ ਆਖੀਆਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੀ ਨੈਣਿਤਾਸੀ ਭੁਜਕ ਬਨਾਯਜਆਨਦੀਤ
ਕੋਸ੍ਰੇਦੀਦਹੇਸੁਦਦੀਦਏਦੋਸਤਸਨਦ ॥ ੪੭ ॥ ਕਿਜਬੁਸੁਗੀਂਅਕਸਗਜੇਕਾਮਸੁਦ ॥
ਤੇਜਾ ਆਪ ਛੁਟੀਕੇ
ਕਿਸੁਗੀਪਦਨਸਗਰਓਨਾਮਸੁਦਾ ॥ ੪੮ ॥ ਕਿਨੀਸੇਨੂਥਦਗਾਦਿਗਰਸਹਰਬਸਤ ॥ ਕਿਨ
ਦੇਣੀਪਰੀਜਿਦਆਕ ਬੁਪਦੇ
ਸੇਅਜਾਂਸਹਰਦਿਲੀਸੁਦਸਤ ॥ ੪੯ ॥ ਖੁਸਆਮਦਹਬਤਰਬੀਗਮਾਨੇਮਹੀਪ ॥ ਖਿਤਾ
ਲਾਇਕ
ਬਸਬੰਦੇਦਾਰਗਜਹਦਿਲੀਪ ॥ ੫੦ ॥ ਕਿਪੇਦਾਅਜੋਮਰਦਸਾਹਾਨਸਹੀ ॥ ਸਜਾਵਾਰਤ
ਸੋਭਦਾਹੇ ਇਖ੍ਰਮਰ ਨੂੰ ਛਤ੍ਰ ਵਤਾਂਕ ਉਪਾਅਕਸਦੇ
ਖਤਸਤਤਾਜੋਮਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਬਜੋਬਰਅਜੋਮਰਦਤਾਜੋਨਿਗੀ ॥ ਬਸਅਕਸੁਤਰਦੀਰ
ਹਜਾਰਆਫਰੀਦਾ ॥ ੫੨ ਕਿਓਹਸਤਬੇਅਕਸਆਸੂਦਹਮਗਜ ॥ ਨਾਰਫਤਾਰਖੁਸਤਰ
ਬੁਪਦਨਾਜਾਰਸਾਬਜਾਂਕਰੇ ਓਹਜੋਤੀਨਹੇ ਨੈਦਿਮਗਜਦਕੇ ਟੁਰਨਬੇਲਨਾਨਹੀਰਠ

ਭੀਦਾਹੀਆਰਾਜੋਨੇਇਸਨੂੰਰਾਜਦੇਵੰ ਆਪਣੇ

ਨਗੁਰਦਤਾਰਨਗਰਜਾ।੫੩।।ਕਸੀਖਾਸਤਕੋਰਾਬਸਾਹੀਰਿਹਾਦ।।ਜਿਦੇਸਤਖੁਦਮਠਾ ੮

ਆਗਲਾ ਦੇਵੰ ਸੋਬੁਤ ਇਸਦੇਵੀਰਾ ਰਾਜਆਦਾਰਾਜਾਹੇ ਬੁਧਦਾ ਨਾਸਕਦੇ

ਅਗਾਹੀਰਿਹਾਦ।੫੪।।ਬੁਜੋਬਦਅਜੋਰਾਮਾਹਾਨਜਹੀ।।ਕਿਸਾਹਿਬਸਊਰਸਤ

ਫੁਰਬਾ ਦੂਰਾਈ ਇਕੋ ਪੇਸਾਕਰਾਨ

ਤਾਜੋਮਹੀ।੫੫।।ਖਿਤਾਬਸਅਜੇਰੰਗਾਸਤਰਾਸਹਾਰਿਲੀਪਾ।ਖਿਲਾਫਤਬਖਸੀਰ

ਤੈਨਖੁਦਤੂ

ਮਾਨੋਮਹੀਪਾ।੫੬।।ਸੋਪਿਸਰਾਰਿਗਰਰਾਬਆਜਾਰਕਰਦਾ।ਨਦਾਨਸਪਰਸਤੋਨ ਦੂਰਕਰੇ

ਨਾਹੂਮਦਵੀਰੇਹੇ ਬੁਜਾਰਿਲੀਮ ਬੈਠਾਕਾ ਭੀਸੀਆ ਪੁਰਾਣੇਕਨ ਨਾਨੂਸਾਨੂੰਮੋਬੁ

ਅਜਾਰਮਕਰਦ।੫੭।।ਕਿਓਰਾਬਰੋਜਰਸਿੱਧਾਸਨਨਿਮਾਦ।ਕਸੀਰੇਕੁਹਨਰੀਜ ਕਰੇ

ਭੇਲਾਰਿਤੁਆਸਤਪਤਸਾਹਿਬ ਨੈਕਰਨਾਜ ਸਾਪਾਨਿਆਕ ਘਣੀ ਗੋਬਹੂ

ਹਠਾਬਰਕੁਸਾਦ।੫੮।।ਬਿਦੋਦਾਰਜਾਹੀਖੁਦਆਜਾਰਗਸਤ।ਬਪੇਸੀਦਦਸਕੇ

ਭੈਸਾਨੂਬਨੇਕੇ ਜਾਣਦੀ ਸੁਖੇਨ

ਰਵੰਸੁਦਬਦਸਤ।੫੯।ਬਿਦਿਹਸਾਕੀਅਗਸਗਰੇਸਬਜੋਰੰਗਾ।ਕਿਮਾਰਾਬਕਾਰਅਸ

ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰਕੋ ਕਮਾਈ ਦੇਵਰਸੇਆਪ ਸਹੋਤਨੂੰਆਂ

ਤਦਰਦਵਕਤਜੰਗਾ।੬੦।ਬਮਨਦਿਹਾਕਿਬਖਤਆਜਮਾਈਕੁਨੇਮ।।ਕਿਤੋਗੋਖੁਦਸਕਾਰ

ਮਮੇਸ ਬੁਧਦੇਤਾਂਹੈ

ਵਾਈਕੁਨਮ।੬੧।। ੧ਓਸੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ। ਖੁਦਾਵੰਦਦਾਨਸਦਿਹੋ

ਨਿਆਕਰਤਾਹੈ ਵਿਗਆਕਰਕੇ ਦੇਤਾਹੈ ਤਰਕੀਮੇ ਪਰਮਬਖਸਤਾਹੈ

ਦਾਦਗਰ।ਰਜਾਬਖਸਰੋਜੀਦਿਹੋਦਰਹੁਨਰ।੧।।ਅਮਾਬਖਸਬਖਸੀਦਦੇਦਸਤ

ਹੇਆਰਿਨਜੇਬਪੰਲੋਸੂਆਜੋਜਾਹੈਨੂੰਦਦਾਣੇਵਲੇਨੂੰਐਸਾਵਦਾਯਾਐਜੇਖਾਲਸਜੋਨੂੰਦਦਾਦੇਗਾ।ਜਿਸਾਦਿਸੀਦਾਮਾਨਸਰ

ਨਾਹੈਜੋਆਪੇਦਾਕੇਤੀਹੋਈਹੈਸ

ਹੀਰ ॥ ਕੁਸਾਇਸ ਕੁਨੇਰ ਹਿਨੁਮਾਇਸ ਪਜੀਰ ॥ ੨ ॥ ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦਮ ਅਜ ਦੇ ਨੇਕ ਮਰਦ
ਕਿ ਅਜ਼ ਦੇਰ ਦੂਸ ਮਨ ਬ ਰਾਦੂਰ ਗਰਦ ॥ ੩ ॥ ਖਸਮ ਅਫਕਨ ਸ਼ਾਹ ਵੀ ਦਿਸਦ ਫਰਾਜ ॥
ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਜ਼ੇ ਗਨੀ ਮੁਸ ਗੁਦਾਜ ॥ ੪ ॥ ਕਿ ਰਜ਼ਮੇ ਬੁ ਬਜ਼ਮੇ ਹਮਾ ਹ ਬੀਰ ਬੁਸਤ ॥ ਕਿ ਬਿ
ਸੀਆਰ ਤੇਗਸਤ ਹੁਸੀਆਰ ਮਸਤ ॥ ੫ ॥ ਨਵਲਾ ਹਿ ਧਿਆਨ ਲਾਹਿ ਜਿਰ ਜ਼ਮੇ ਬਬਜ਼ਮ ॥ ਤੁ
ਗੁਫਤੀ ਕਿ ਦੀਗਰ ਦਸੇ ਸੂਰ ਬਬਜ਼ਮਾ ॥ ੬ ॥ ਬਤੀਰੇ ਤੁ ਫਿਰਾਹਮ ਚੁਨਾ ਓ ਮੇ ਧਤੋ ਹ
ਤੁਗੋਈ ਦਿਰ ਗਜਿ ਕਮ ਅੰਦੋ ਖਤਹ ॥ ੭ ॥ ਚੁ ਮਾਬਸ ਗਿਠਨਾਸ ਮਤ ਦਾਜਸ ਮਜੀਮ ॥
ਕਿ ਮੁਲਕ ਕਸਬ ਜੇ ਅਸਤ ਬ ਖਸ ਸਕਰੀਆ ॥ ੮ ॥ ਅਜ਼ੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਿ ਹਮਾ ਖਰ ਮੁਦਾਮ
ਸਤ ॥ ਨਿਸ਼ਸਤ ਇਰ ਦਵਜ਼ੀਰਾਨ ਓ ਪੇਸ ਪਸਤ ॥ ੯ ॥ ਜਿਤੇ ਪਸ ਕਿਰ ਬਾਰ ਸਾਹੀ ਦਿਹੇਮ
ਕਿ ਰਾਤਾਜ ਇਕ ਬਾਸ ਬਰ ਸਰ ਨਿਹੇਮ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿ ਰਾ ਮਰਦਾ ਮਜ ਧਾਨਹ ਬੇਰੂ ਕੁਨੇਮ ॥
ਕਿ ਰਾਤਾਜ ਇਕ ਬਾਲ ਬਰ ਸਰ ਨਿਹੇਮ ॥ ੧੧ ॥ ਬੁ ਹੋਸ ਅੰਦਰਾਮਦ ਕੁਸਾਦੇ ਦਰਬਸਮ

ਚੋਲੀਆ

ਤੂਨੈ ਕੇ ... ਗਣਕਹਣੇ ਲਗਾ ਐਸੇ ਅਗੇ ਕਹਦਾ ਸੀ

ਬਗੁਫਤਾ ਮੁਖਨ ਸਾਹਪੇਸੀਰਸਆ ਨਪਾ ਓਨਾ ਦਸਤੋ ਨਚਸਮੇਜੁਬਾ ਨਹੋਸੇ ਨਹਿਮਤ ੧੦

ਨਾ ਕੋਈ ਸੋਚ ... ਬਲਨ ... ਨਾ ਆਖੀ

ਨ ਹੋਸ਼ ਤਾਕਸਾ ।੧੩। ਨ ਹਉਸੋ ਨ ਤੁਹਮਤੁ ਨ ਹੀ ਸੁਹਨ ਹੋਸ਼ਾ ਨ ਬੀਨੀ ਨ ਬੀਨਾ ਗੀਹ

ਕੋਈ ... ਅਜਮਾਇਸ਼ ... ਉਸ ... ਦਸਾ ...

ਰਦੇ ਗੋਸ਼ਾ ।੧੪। ਹਰੰਕਸ ਕਿਰਸਤਾ ਅਜਮਾਇਸ ਬਦਦ ਦੁਸਅੰਦੇਸ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ

ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਸੋ ... ਦੂਜੀ ਦਰ ਪੁਛਨ ਲਾਗੇ

ਦਦਾ ।੧੫। ਅਜਬ ਅੰਦਰ ਨਾ ਇਦਰਸੀਜ ਦਦਾ ਮੁਖਨ ਬਾਦਰੀ ਠਾਰ ਕੁਨਦ ਬਾਸਦ ੦

ਕਿਤਨੇ ... ਕਿਸੇ ... ਪਕੜੀ ... ਪੁਛਨ ਕੀਤਾ

ਬਾ ।੧੬। ਬੀ ਕਿਗਾਸ ਦਰੰਮਦ ਦਸਰਗਾਸ ਗਾਰਿ ਫਤਾ ਜਦਬੇ ਮੁਖਨ ਬਾਬਰ ਗਾਸ ਗਾਰਿ ਫਤ

ਕਿਤਨੇ ... ਸਿਪਾਹੀ ... ਬਚਨ ... ਆਖਣ ... ਕਿਹਾ

੧੭। ਰਪੇਰ ਮਤਸ ਕਰਦ ਰਥੇ ਜਬਾ । ਬਰਾਦਰ ਮੁਖਨੇ ਚੁ ਕੇ ਬਰ ਕਸਾ ।੧੮। ਸਾਹ

... ਕਿਹਾ ... ਕੋਈ ਹੋਵੇ ...

ਨਸਾਹ ਬੁਜਾਆਰ ਅਜਾ ਅਗਜਾ ਚਿਰ ਅਤੁ ਗੋਈ ਦਰਨੀਕਾਰ ਨਗਾਜ ।੧੯। ਕਸੇ ਰਾਸਦਦ

... ਹੈ ਐਸਾ ...

ਕਾਰ ਈਰਰਜਸਾ ਦਸਾਹ ਮਤ ਐਬ ਅਸਤ ਜਾ ਹਰਸਹ ।੨੦। ਕਿ ਈਹਸਤ ਐਬੇ ਤੁ ਗੋਈ ਦੀ ਪੁ | ਜੇਤੂ ਸਾਕਹੋਤੇ ਜੇ ਐਸਾ ਗਤਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਕੋ ਕਰੇਗਾ

... ਤੇਰਾ ਜਾਤੁ ... ਕੋਈ ...

ਨਠਾ । ਕਿ ਇਸਾਹ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹਿ ਬਹਰ ਬਰਾ ।੨੧। ਨ ਦਰਜਿ ਸੰਗ ਪੁਸਤੇ ਨ ਦਰਸ ਮਨ ਨ ਦਾਰ

ਨਹੀ ... ਅਖਰ ... ਦੇਸ ... ਨਾ ਮੁਖ ... ਕੋਈ ...

ਨਾ ਅਗੁ ਮਤੁ ਬਰਗ ਫਦ ਦੁਸ ਮਨ ਨਿਹਾਦਾ ।੨੨। ਨਆਰਾਮ ਦੁਸਮਨ ਨਾ ਅਜਾਰ ਦੋਸਤਾ ।

ਨਜਵਖੇਗਦਾਰਾਅਦ੍ਰਿਠਾਬਪੇਸਭਾ।੨੩।।ਨਵੀਸੀਰਹਰਾਂਜਨਹਰਫੇਨਿਹਦਾ।ਸੁਖੁਨ

ਰਬਹਰਜਾਇਸਰਫੇਰਿਹਦਾ।੨੪।।ਨਮੁਸਤੁਰਾਂਦਾਰੁਜਾਏਸੁਖਨਾ।ਫਰਾਮੋਸਰਾਂਦੂਰ

ਕਾਠੇਕੁਨਾ।੨੫।।ਬਖਰਾਮਸਤਭੇਕੁਸਨਦਾਰਨਾਰਿੰਗਰਾ।ਬਿਹਜਨਾਮਓਬੂਤੋਜ

ਦਹਨਰਾ।੨੬।।ਨਬੀਨਦਾਰਿੰਗਰੰਜਰਜਨਬਾਰਸਮੇਂ।ਨਬਦਕਾਰਕਮਕਰਦਨਜ

ਰੇਬਦਜ਼ਾ।੨੭।।ਨਜਰਕਰਦੰਬਰਨਜਰਫੇਹਰਾਮਾ।ਨਿਗਾਦਾਸਤਬਰਸੁਕਰਦਜਦਾ

ਮੁਦਾਮਾ।੨੮।।ਨਜਰਰਾਂਬਬਰਦਕਾਰਰੀਗਰਬਸਤਾ।ਸਨਾਸੀਭੁਤਹਕੀਕਓਕਿਰਹ

ਸਤਾ।੨੯।।ਕਦਾਮਰਿਫਾਦਾਰਦਬਬਰਦਕਾਰਕਾਰ।ਨਦਰਜੀਗਪਸਪਾਓਪੁਸਤੇਹਜਾਰ

੩੦।।ਨਦਰਠਕਾਰਦੁਜਰੀਨਦਿਲ ਬਿਸਕਨੀ।ਨਕਾਨਹਖੁਰਮਸਬਾਜਨਾਰਹ

ਜਨੀ।੩੧।।ਬਨਾਕਸਦੁਆਏਨਗੋਜਦਸੁਖਨਾ।ਬਖਾਹਸਖਰਾਸੀਨਜੋਪਦਸੁਖਨਾ।

੩੨।।ਨਬਦਕਾਰਕਮਸਦਰਨਦਾਰਿਦਪਾਏ।ਕਿਓਪਾਓਨਿਗਸਤੁਗੋਈਬਜਾਏ।੩੩

ਸ੍ਰੀ

ਬਰੂਜਰੀ ਮਤਾਰਾਨ ਆਨੂਰ ਹਰ ਜਤਾ। ਬਖੁਰਸੇ ਹਰ ਮੇ ਕੁਸਾਇਰ ਨਾਰਜਤਾ। ੩੪ ਬੁਖੁ
ਰਦਜਤੁ ਖਾਹਰਨ ਗੀਰਿਰ ਮਾਲਾਨਰ ਪਜਤੁ ਮ[illegible]ਨਿਨਾ ਆਜਜਾਨ ਦਿਜਾ। ੩੫ ਰਿਗਾਰ
ਜਨਨ ਬਰਰਜਤੁ ਅਦਾਖਤਨਾ। ਰਈ ਅਤੁਖਲਾ ਜਹਨ ਬਰਠਾਖਠਨਾ। ੩੬। ਬਖੁਰਰਜ
ਤੁਰਿਜ ਦੁਤਨ ਆਨੂਰ ਵਰਦਾ। ਕਿ ਅਜ ਜਾਹ ਦੁਸਮਨ ਬਰਾਦੂਰਰ ਗਰਦਾ। ੩੭ ਨਜਾਏ
ਅਫ਼ਾਰਿਹਰ ਦੁਵਠਜੰਗ। ਬਬਾਂਠਜਾਰਿਹਰ ਤੇਗ ਤੀਰ ਖਤੰਗ। ੩੮ ਨਾਅਰਾਮ ਜਾਰਿ
ਹਲਅ ਜਪਠਾ ਦੁਵਤਬੀਬਾ। ਨਜਾਦਮ ਅਫ਼ੂਬਾਰਿਹਰ ਦਰਗਰਿਆਰਾ। ੩੯ ਕਿਥੇਰਜ
ਤਓਹ ਮਤ ਗੋਪੁਰਹੁਨਰ। ਬ ਆਨੂਰ ਗੀਰਠਨ ਬਜਤ ਜਕਮਠ। ੪੦। ਨੋਗੋਦਰਕ
ਸੇਬਰ ਮੁਖਨ ਈਜੁਬਾਨ। ਕਿ ਓਬੇ ਜੁਬਾਨ ਜਤਰਜਾਹਰਜਹਾ। ੪੧। ਮੁਨੀਰਨਨਬਰ
ਖਨ ਕਮਰਾ ਬਗੋਜ। ਕਿ ਓਹ ਮਤ ਬੇਗੇ ਜਗੋਈ ਬਿਠੋਜਾ। ੪੨। ਕਿਪਜਪਰਹ ਦੁਗਲੀ
ਮੁਨੀਰਨਨ ਕਜਾ। ਦੁਜਾਖੁਰ ਜਨਾਜੀ ਕਿਗੋਈ ਜਹਜਾ। ੪੩। ਕਮੇਕਾਰ ਬਰਠਾਨ ਗੀਰਿ

ਦਬੋਇ॥ ਰਿਦਿ ਸਤ ਬਿਬੇਕੀ ਨਿਇ ਏਕ ਬੋਇ॥੪੪॥ ਨ ਹੁਇ ਪੇਰਿ ਗੁਰ ਸਤ ਜੁਸਬਾ ਖੁਦਾਇ
ਕਿ ਹਿ ਮਤੁ ਦਰਗਾਂਹ ਨ ਦਾਰਦ ਜਿ ਪਾਇ॥੪੫॥ ਬਿਹੇ ਸਆ ਦਰਾਂ ਅਦਹਾ ਮਹ ਦਕਤ ਜੋਗਾ॥ ਕਿ ਕੋ
ਸਸਕੂਨ ਦ ਪਾਬਤੀ ਰੋਤੁ ਢਿਗਾ॥੪੬॥ ਕਿ ਦਰ ਕਾਰਾਇ ਨਸਾਫ ਓ ਹਿ ਮਤੁ ਅਜਤਾ॥ ਕਿ ਦਰ
ਪੇਸ ਗੁਰ ਬਾਇ ਓ ਆ ਜ ਜ ਅਸਤਾ॥੪੭॥ ਨ ਮੀਸ੍ਰ ਹਿ ਕੂਨਦ ਦਕਤ ਦਰ ਕਾਰ ਜਾਰਾ॥ ਨ
ਹੈ ਖਤ ਕੂਨਦ ਦੁਸਮਨ ਨਾਬੋ ਜੁਮਾਰਾ॥੪੮॥ ਹਰਾ ਕਸ ਕਸੀਹ ਸਤੁ ਗਾਜੀ ਸਦਰਾ॥ ਬਕਾਰੇ ਜ
ਹਾਰ ਜਮ ਜਾਂਗੀ ਕੂਨਦਾ॥੪੯॥ ਬਜੇ ਰਾ ਕਿ ਈ ਕਾਰ ਜਾਰੇ ਪਸਿੰਦਾ॥ ਦਰਾਂਸਾਹਿ ਬਾਸਦ
ਜਹਾ ਅਰਜਮੰਦਾ॥੫੦॥ ਮੁਨੀ ਰੀਸ ਪਨੇ ਦਰ ਦਾਨਾ ਦਲੀਰਾ॥ ਕਿ ਆ ਕਸ ਜਨਾਸ ਸਤ
ਪੋਜਸ ਪਜੀਰਾ॥੫੧॥ ਕਸੇ ਰਾ ਸਨਾਸਦ ਬਅਕ ਦੋਬਿਹੀ॥ ਕਿ ਉਰਾ ਬਿ ਦਿਹਤਾ ਸਤ ਖਤੋ
ਮਹੀ॥੫੨॥ ਬਿਬ ਖਸੇ ਮੇਰੋ ਰਾ ਮਹਿਤੁ ਖਤਤਾਜਾ॥ ਗੋਠੇ ਰਾਸ ਨਾਸੀ ਰਦੋ ਦਜਤਨਿ ਦਜਾ॥੫੩
ਬਪੈ ਰਤੁ ਦਰਾ ਮਦ ਬਪਿ ਸਰਾ ਚਹਾਰਾ॥ ਕਸੇ ਗੋਇ ਰੀਠ ਦਹ ਮਹਿ ਦਕਤ ਕਾਰਾ॥੫੪॥ ਹਰਾ ਕ

ਜਕਿਰਾਅਕਸਦਜਾਂਗੀਰਿਹਦ ॥ ਬਕਾਰੇਜਹਾਂਕਾਮਗਾਰੇਕੁਨਦ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿਦਿਹਸਾਕੀ ੧੨

ਆਸਾਗਰੇਸਬਜਰੰਗ ॥ ਕਿਮਾਰਾਬਕਾਰਅਸਤਦਰਵਕਤਜੰਗ ॥ ੫੬ ॥

ਬਿਦਿਹਸਾਕੀਆਜਾਂਠਾਠੇਨੈਨਪਾਨ ॥ ਕੁਨਦਪੀਸ਼ਿਕਰਸਾਸਰਾਨੈਜੁਦਾਨ ॥

੧ੴ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ ॥ ਹਿਕਾਯਤ ॥ ॥ ਕਿਰੇਜੀਰਿਹਿਰਜਤਰਾ

ਜਕਿਠੀਮਾ ॥ ਰਹਾਈਦਿਹੋਮਾਨੁਮਾਈਕਰੀਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਿਸਾਅਫਜਾਇਦਾਨਸਰਿਹੋ

ਦਾਰਗਰ ॥ ਰਜਾਬਖਸਰੋਜੀਦਿਹੋਹਰਹੁਨਰ ॥ ੨ ॥ ਹਿਕਾਯਤਸੁਨੀਦਮਯਕੇਨੇਕਜਨ

ਨਾਚੁਸਮਸਾਦਕਦੇਰੇਬਜੇਏਰਮਨ ॥ ੩ ॥ ਕਿਓਰਾਪਦਰਰਾਜਹੇਉਕੁਰੇਸ ॥ ਬਜੀਰਿ

ਲੁਖਾਹਮਦਰਾਇਖਸਾਸਕੇਸ ॥ ੪ ॥ ਕਿਓਅੰਮਦਰਬਰਾਏਹਸੁਗੁਸਸਾਗੀਰਾ ॥ ਚੁਕੇਬਰਕ

ਮਾਹਮਨਤੀਰਤੁਫੰਗ ॥ ੫ ॥ ਹਮੀਖਾਸਤਓਰਾਸੁਯੇਬਰਕਨਮਾ ॥ ਕਿਜੇਈਪਾਸ਼ਿੰਦਾਆ

ਯਦਓਰਾਦਿਹਮਾ ॥ ੬ ॥ ਬਗੁਫਤਾਸੁਖਨਦੁਖਤਰੇਨੇਕਤਨ ॥ ਕਿਸੇਤੋਪਾਸ਼ਿੰਦਾਆਯਦਰਫ

ਤ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਉ ਪਰਜੇ ਸਤਾਂ ਛੁਤਾਂ ਦਾ ਹੈਸੀ ਮਾਨੇ ਕੈਦੇ ... ਦਾਨ ਦੀ ਐਸੀ ਤੇਜ ਦਨ

ਕਾਝਕੂਨਾ।੭। ਨਿਸਿਦਿਨ ਬਰਕਾ ਬਿਓਹ ਫਤਖਨਾ। ਤੋ ਮਾਹਿ ਮਹੀਆ ਫਤਾਬੇ ਦਮਨ

੮। ਦਾਨੋ ਦਹਲ ਸਾਖਨ ਬਰਕੁਸਾਦਾ। ਜਦਾਬੇ ਸੁਖਨ ਰਾਓ ਜਰ ਬੁਰੰਨਿਹਾਦਾ।੯

ਕਿਨੋ ਕੋ ਬੁਬੀ ਰਾਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ। ਕਿ ਦਰਕਤ ਲੋਤਗਰ ਤਾਕਿਆ ਮੁਖਤਾਰਾ।੧੦ ਕਸੇਤੋ

ਪਸਿੰਦਾ ਆਮਦ ਕਰਾਈ ਜਮਾ। ਦੁਆਂ ਪਸ ਬਦਾਮ ਰੀਆਮਦ ਹੁਮਾ।੧੧ ਨੁਮਾਇੰਦ ਰਓ

ਰਾਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰ। ਪਸਿੰਦ ਜਨਿਆ ਮਦਾਂ ਮੇ ਕਾਰ ਬੂਰਾ।੧੨। ਹਮਾ ਖਰਦ ਕੋ ਰਾਜਮਾ

ਬੁਦਹਿ ਪਨਾ... ਪਸਿੰਦ ਆਮਦ ਸੰਹ ਮਨੁਗਰ ਰਾਨਿਹਿਰਾ।੧੩। ਹਮ ਹਉ ਮਦਾਈ ਰਾਜ

ਹਾ ਪੇਸ ਖਾਦਾ। ਜੁਦਾ ਬਰਨੁਦਾਰੋ ਰਮਜਲਸ ਨਿਹਾਦਾ।੧੪। ਬਪੁਰਸੀਦ ਕਿਈ ਦੁਖਤਰੇ ਨੇ

ਕੋਪੋਸ਼... ਤੁਰਾ ਕਸ ਪਸਿੰਦ ਆਮਦ ਈਹਾ ਬੁਲੋਈ।੧੫। ਰਵਾ ਕਰਦ ਜੁਨਾਰ ਦਾਰੰਨ ਪੇ

ਸਾ। ਬੁਲੋ ਦਕਕਿ ਈ ਰਾਜਹਾ ਉਰੂਦੇਸਾ।੧੬। ਕਿ ਓਨਾਮ ਬਸਤ ਸਬੁਫਤ ਮਤੀ। ਹੁਮਾ ਹੇ

ਫਲਕ ਆਫਤਾਬੋ ਮਹੀ।੧੭। ਅਸੀ ਰਾਜਹਾ ਕਸ ਨਿਆਮਦ ਨਜਰਾ। ਦਰਜਾਂ ਪਾਂ ਆ

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੇਟ ਵਿਚੋ ਔਰਰਾ ਜੋ ਰੇਖਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਉਪਾਯਨ ਬੀਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇ

ਜੀਹਾਂ ਬੁਧੀ ਪੁਰ ਗੁਹਰਾ ॥੧੮॥ ਨਜਰ ਕੁਰਦ ਬਰ ਰਾਜਹਾਂ ਨਾਜਨੀ ॥ ਪਸਿੰਦ ਜਨਿਆ ਮ ੧੩

ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ

ਦਖਸੋ ਦਿਸ ਨ ਗਣਿ ॥੧੯॥ ਮੁਰੀਦ ਬਰ ਦਰ ਬੰਦਜ ਲਾਲ ਹੈ ਕੂਚ ਗਾਸਤ ॥ ਕਿ ਨਾਜਮ ਬਬਰ ਖ਼ਾਸਤ ਸੁਅਧਿਕਾਰਸ

ਦਰ ਦੇ ਜੋਗ ਰਹ ਕਬੀਰੀ ਦਾ ... ਤੇਪਤਾ ਦਿਨਾ ... ਦਿਨਾ ਮਕੂਫ

ਦਰੂਦ ਜਾਹ ਬ ਸਤਾ ॥੨੦॥ ਚੁਰੇਜੋ ਦਿਗਰ ਸਾਹ ਜਨਰੇਸਿ ਪਨਾ ॥ ਬੁਰਾਮੋ ਰਿਗਾ ਬਰਾਮਦ ਚਰੇ ਰਥਕੇ ਮੈਂਹ

ਜੋਜੋ ਸੋ ਠੀਆ ਦਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭੁ ਸਦੇ ਜੋਤਿਨਾ ਸਭੁ ਖੇਰਾ ... ਪਰਬਤੀ

ਸਨਾਹ ਗੁਹਾ ॥੨੧॥ ਦਿਗੋਰ ਰਜਾਂ ਮਹੇਰਾ ਜਹਾਂ ਥਗ ਸਤੁ ਦੋ ॥ ਦਿਗਰ ਗੁਨ ਬਾਜਾਰ ਆਰਾਸ ਤੁ

ਹਾਜੇ ਕਰਾਨੇ ਬੁਰਾ ਜੇਕੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ਸੋਗ ਲਾਈ ... ਪਸਿੰਦ ਆਦਿਸਾ ਹੁਕਮ ਬੂਲ

ਦਾ ॥੨੨॥ ਨਜਰ ਕੁਨ ਬੁਰਦ ਏਤੁ ਏ ਦਿਲ ਰੁਬਾਇ ॥ ਕਿਰਾ ਤੁਨ ਜਰ ਦਰਬਿਆ ਮਦ ਜਸੋਂ

ਸਭੁ ਆਈ ਦਰ ਆਉਣੇ ਜੋਸਿਟ ... ਲਬਾ ਗਜੇ ... ਜਨਿਸਾ ਰਿਗਾਹੈ ... ਵਾਂਸਾ ਹੋ ਪਾਰੇ ਵਤੁ

ਇ ॥੨੩॥ ਬਪਾਹਨ ਅੰਦਰਾ ਅਮੂਲੇ ਮਜਿਸ ਮਨਾ ॥ ਕਿ ਜਰ ਆਬਰਿਗ ਸਤ ਸੀਮਾ ਬਤੁਨ

ਰੁਕੀ ਜਸੁ ਆਏ ਜੇ ... ਜੋਸੇ ਦ ਲਸਨਾ ... ਅਨਿਰੇ ਨੁਰਾ ਨਦਕਰ ਤੀ ਲਾਏ

੨੪ ॥ ਰਦੰਗ ਜਿਤ ਦਰਰਾ ਜਹਾਂ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਗੁਲੇ ਸੁਰਖ ਬੂਗੰਧ ਬਜੂਨੇ ਬਹਾਰ ॥੨੫॥ ਬਿਦੂਜ

ਰੂਰਾ ਦਰਸਾ ... ਤ੍ਰਿਹੋ ਗਾਜੇਪ ਤੀ ... ਜੇਸੇ ਜੋਖੇ ਜੁਦਸੇ

ਦੀਦਾ ਦਿਲਰਾ ਜਹਾਂ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਬਿਅਫਤ ਦਾ ਜੇ ਮੀ ਬੂਜਸੇ ਕਾਰਜਾਰਾ ॥੨੬॥ ਬਿਜਦ ਮਾਰਿਬੰਗ

ਦ ... ਉਸਦੀ ਹੋ ... ਜੇਬਧਮਨ

ਯਗਜੂ ਨਾਰਦਾਰਾ ਨ ਪੇਸਾ ॥ ਕਿ ਈਉ ਮਦ ਏਠਾ ਜਹਾਂ ਉਤ੍ਰਦੇਸਾ ॥੨੭॥ ਦਜਾ ਦੁ ਖਤਰਾ ਈਹਜ ਉਚਿਕਾ

ਅਵਾਸਦਾ

ਤਬਫਰੂ ਮਤੀ ॥ ਚੁਮਾਹੇ ਫਲਕ ਗਮਜਹੂਰੇ ਪਰੀ ॥੨੮॥ ਮੁਰੀਦ ਬਰਦਰੋ ਮਦ ਚੁਮਾਹੇ ਫਲਕ

ਆਈ ਹੈ ਮਾਨੋ ਚੰਦਰ ਨਭ ਮੈ

ਕੈਦਾਸੁਖੀ
ਪੂਸਆਦੇ
ਕੀਰਸਮਾਨ
ਸਬਕੀਆਂਸੇ
ਪੂਰਨ

ਪਹੁਤੇਠੀ

ਹਠਨਾਤੀਂਕੀ
ਗੋਨੇਡੂਹੇ

ਚੈਗੇਤਨ

ਭਲਾਕੀਕੀਤੀ
ਜੇਗਾਮੈ
ਗਨੋਆਈ

ਨੇਵਤਆਂਜੈਦੀਪਿਠਨਹੈ ਝੁਪਦੇਵਤਆਗੀ ਤੰਗਾਂਜੋਆਪਸੋਕਹੈਇਹਧਨਾਕ੍ਰਿਜਨੂੰਮਿਲੇਗਾ ਦਵੈਗੀ

ਫਰਿਮਤੁਹਾਸਿਵਫਤੳਰੁਰਦਾਨਜਮਲਕ ॥ ੨੯ ॥ ਕਿਰਾਂਰੇਮਤੋਇਕਬਾਰਦਲਾਂਗਿਰਿਹਰ

ਦੋਰੀ ਸੇਦਤਭਾਗੀ

ਕ੍ਰਿਈਮਾਹੋਰਕ੍ਰਾਮਗਾਗਿਕ੍ਰਨਦਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਸਿਦਆਂਮਰਥਭਰਾਸੁਭੁਟਾਸਿੰਧਪਨਾਮਾ ॥ ਕਿਰ

ਪਕਾਸਦਨਬੁਧੀ ਭੁੜਆ ਦਲਿਕਬਨ

ਉਸਨਤਬਾਂਅਤੁਮਲੀਖਤਮੁਦਾਮਾ ॥ ੩੧ ॥ ਠਦਾਕਰਾਦਬਗਦੈਦਕੀਸਸਾਗਿਰਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਏ

ਰੋਰਾਜ ਪਕਾਸਕਜਨ੍ਹਾਨਦਾ ਜੋ ਉਹਾ ਬੁਡੀ ਸੁਰਗੇ ਕੈਬੇਦੇਪਤੁਸਮਾਨ

ਸਾਹਸਾਹਨੇਰਮਨਜਮਾਂ ॥ ੩੨ ॥ ਕ੍ਰਿਈਤ੍ਰੋਰਜਲਾਸਾਇਬਗੋਸਮਨ ॥ ਕਿਲਾਜਕਹੁਮਾ

ਇਜਿਕੈਦੇਰੋ ਤਾਂਸੁਤੁਦੇਸਿੰਧਪਕਾ

ਨਸਤਈਠਾਬਕ੍ਰਨ ॥ ੩੩ ॥ ਬਗੁਫਤਾਪਕੇਖਾਨਬਾਨੁਮਠਾਸਤਾ ॥ ਕਿਰਜਮੇਅਜੋਹਠਰੁ

ਇਜਕੈਸੇ ਕਰੇਨ ਦੇਰਕੈਸੋ

ਆਦੂਤਰਾਸਤ ॥ ੩੪ ॥ ਕ੍ਰਿਈਠਾਮਨਾਪੁਰਗਜਨਾਕ੍ਰਰਦਮਕਬੂਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਕੇਲੋਕ੍ਰਰਾਨਸਤਕ

ਗੁਰਕੀ ਗੁਜੇ ਸੈਆਈ ਔਜਾ ਸੁਧਨਸੁਣ ਕੇਧਸੈ ਇਸਕੀ

ਸਮੇਰਜੁਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਬਜੇਜਅਦਿਠਾਂਮਦਅਜੀਨਾਸੁਖਨਾ ॥ ਬਜੈਬਸੂਦਰਾਮਦਜਨੇਨੇਕਤ

ਵਕੀ ਕੇਈਦਤੇਕਰੈਗਾਮੈਨੂੰਸੁਧਮੈ ਉਤਪਤੀਮੇਂ ਤੇਦ ਸਾਫਤੁਦਾ

ਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਜੇਦਫਤੋਹਮਾਰਾਕ੍ਰਨਦਦਕਤਕਾਠਾ ॥ ਦੂਜਾਂਸਾਹਮਾਰਾਸਦੂਦਈਰਿਆਰਾ ॥ ੩੭

ਜੋਰੀ ਪਾਰਸਾ ਕਿਲਕੁ ਪੁਲਾਰੀ ਬੈਠੀ

ਬਕੇਸੀਦਮੇਦਾਨਜੇਸੀਰਜਗਾ ॥ ਬੂਪੇਇਦਖੁਫਤਸਪੇਲਾਦਰਗਾ ॥ ੩੮ ॥ ਨਿਸਸਤਗਬ

ਠਾਠਚੁਮਾਹੇਮੁਨੀਰਾ ॥ ਬਬਸਿਤਿਰਸਮਸੇਗਜੁਸਤਿਦਤੀਰਾ ॥ ੩੯ ਬਮੇਦਾਰਾਮਦਰੁਰਾ

ਜੋਸੈਚਿਦਪਕਾਸੈ ਬਧੀ ਜੋਹੇ

ਰੰਗਸਾਹ॥੬੧॥ਦਸੁਇਜਸਾਜ਼ਮਲਹਬਸਤਕਮਰ॥ਬਸੈਦਾਮਸੁਸਤਚਜਿਪਰਬ ੧੫

ਰਸਿਪਰ॥੬੨॥ਬਗੁਰਰੀਦਨਅੰਮਰਚੁਅਬਸੁਸਫ॥ਜਵੇਗਸਤਹਾਇਸਜਕੇਬ ਦੁਕਰ੍ਹੇਦੁਕਰ੍ਹੇਹੋਏ

ਸਤਜਾਫ॥੬੩॥ਚਕਾਚਾਕਬਰਖਾਸਤਤੌਰੇਤੁਫੰਗ॥ਖਤਾਖਤਦਰਅਮਦਹਮਾਹਿਰੰਗਰੰਗ ਦੇ ਟੁਟੇਸਸਤ੍ਰ ਰੰਗਾਰੰਗਾਰੇ

ਜਿਤੀਰੋਜਿਤੋਪੋਜਿਤੋਗੌਜਿਤਬਰ॥ਜਿਲੇਜਹਿੰਦਜਾਂਬਦਨਾਦਕੰਸਿਪਰ॥੬੫॥ਜਕੇਦੇਦ

ਆਮਦਕਿਜਗੋਨਿਸਾਂ॥ਚਰਾਗਰਿੰਦੇਜੋਰਹਮਚੁਪਰਿੰਦਜਹਾਂ॥੬੬॥ਕੁਨਦਤੀਰਬਾ

ਰਾਨਚੁਬਾਰਾਨਮੇਗ॥ਬਰਖਸਾਅਰਿਰਾਮਦਬਤਰਗਸਤੁਰੇਗ॥੬੭॥ਬਜੋਸਅਰਿਰਾਂ

ਮਰਦਹਾਨੇਦਹਸ॥ਚਪੁਰਗਸਤਬਾਜਾਰਜਾਇਅਜਦਸ॥੬੮॥ਹਰਾਂਕਸਕਿਪਰਰਾਸ ਤੀਰਬ

ਦਰਤੀਰਦਸਤ॥ਬਸਦਪਾਹਸੁਇਪੀਲਿਮਰਦਮਗੁਜਸਤ॥੬੯॥ਹੁਮਾਕਸਬਸੇਤੀਰਸ ਸਾਇਦੁਸਾ ਮਤੀਨੇ

ਚਬਰਕਜਾ॥ਬਿਅਫਤਾਦਦਾਨੇਚੁਕਰਖੋਸਿਰਾ॥੭੦॥ਦਿਗਰਦੇਦਗਾਰਗਸਤੁਬਿਆ

ਮਦਬਜੰਗ॥ਚੁਸੇਰੇਅਜੀਮਹਮਚੁਪਰਰਾਪਿਲੰਗ॥੭੧॥ਚੁਨਾਸਖਾਮਗੋਪਾਵਬਾਅ

ਮਾਰੀ ਖੁਬਾਣ

ਮਾਰਿਆ ਡਿਗਾ ਜੈਸੇ ਜਨ ਕੁਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਆ ਬਿਛ ਛਡੇਗੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ

ਦਾਖ਼ਤੁਹਾ ਬਿਅਫ਼ਤਾਦ ਦਾਨੇ ਚੁ ਬੇਖ਼ ਅਜ਼ ਦਰਖ਼ਤੁ ।੧੨। ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਆਮ

ਇਛ ਕਰਕੇ ਆਈ ਛਡ ਮਤਿ ਕਰ ਮੁਖੀ ਨਿਆਂ ਚੀਨਦਾ ਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਨੇ

ਦ ਅਜ਼ ਜੇ ਆਰਜ਼ੋ ਕਿ ਆਯਦ ਬਜੰਗੋ ਚੁ ਨਾ ਆਹਰੋ ।੧੩। ਸਹੇ ਚੀਨ ਸਰ ਤ੍ਰਾਜ ਜੰਗੀ ਨਿ

ਅਨੇਕ ਦੇਰਾ ਢਕੀਤਾ ਅਨੇਕ ਦੇ ਬਸਾਈਆ ਮੁਖ ਖੇ ਲੇਜੋਰ ਤੁਆਈ ਤਾਂ

ਹਾਦਾ ਬਿਲਾਏ ਗੁਬਾਰ ਜਰਦਾ ਹਨ ਬਰ ਰਕੁਸਾਦ ।੧੪। ਸਬੋ ਆ ਅਮਦ ਜ਼ਕੇਫ਼ ਉਸਰਾਸਾ

ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਦੂਜਾ ਮਾਨੋ ਖੇਤ ਆਰ ਹੋਯਾ ਅਫ਼ਸੋਸ

ਜ ਵਰਦ ।੧੫। ਜ਼ਿਦੀਗਰ ਦੁਜ਼ਹ ਬੁਜੀ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਦ ।੧੬। ਕਿ ਅਫ਼ਸੋਸ ਅਫ਼ਸੋਸ

ਐਸੀ ਜੀਵਦੇ ਜਿਨ

ਹੋਹਾ ਤੁਹਾਤ ਅਜ਼ੀ ਉਮਰ ਦੁਜ਼ੀ ਜਿਦ ਠਹਿ ਜਾਤ ।੧੭। ਬਰੋ ਦਿਗਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤ

ਤੁਖਤਾਦਿ ਨਕੇ ਰਦ ਦੁਨੀ ਤੁਰਠੀ ਸਿਪਾਹੀ ਉਠੇ

ਫ਼ਿਕਰ ਬਰ ਐ ਗਾਰ ਰ ਅਰ ਬਸਾ ਹੇ ਦਿਗਰ ।੧੮। ਸਿਪਹ ਸੂਰ ਬਰ ਖੁਸ ਤਅ

ਜੋਧਨਾਲ ਨਲਾਏ ਛੁਟੇ ਤੌ ਖੇਤ ਮੈ

ਜ਼ਲੋ ਜ਼ਜੀ ਰਾ ਰ ਦੁਸਰ ਬਹਠ ਗੋਸਜ਼ੀ ਠੇਤੁ ਫ਼ਿਗ ।੧੯। ਰ ਦੰਗ ਦੁਸਰ ਹਕੋ ਬਰੇ ਕੀਨਹ

ਰਾਮ ਮਰ ਦੀਦਾ ਤੁਸਾਨਿ ਕਲਾ ਜ਼ਰਦੇ ਜਸੇ ਤੁ

ਕੇਸ਼ ਕਿ ਬਾਜ਼ੂ ਏ ਮਰਦਾ ਬਰਾ ਦੂਰ ਦ ਜੋਸ਼ ।੨੦। ਚੁ ਲਸ਼ਕਰ ਤੁਮਾ ਸੀ ਦਰਾ ਮਰਦ ਬੁ

ਮਰ ਗਈ ਇਕੋ ਠਹਿਆ ਛਡ ਅਤਿ ਨਿਕ ਹ ਹੋਰਾ ਜਾਪ ਕਾਜ ਲਗ ਨਾਦੇ

ਕਾਮ ਜਕੋ ਮਾਂਦ ਠਰ ਸੁਕੁਦ ਸਿਪਨਾਮ ।੨੧। ਬ ਗੋਏ ਦਕੇ ਏ ਸਾਹਿ ਸਤਮ ਜਮਾ ।

ਤੁਸੇਂ ਜੈਸੇ

ਤੁ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਜਾਬ ਕਿ ਗਿਰਾ ਕਮਾਂ ।੨੨। ਬਜ਼ੁਬਸ ਦਰਾਂ ਮਰਦ ਤੁਸੇ ਰੋਮ ਸਿਪਾ ਨਿਪਸਤੇ

ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੁੰਕਰ ਤੇ ਭਾਏ ਕਾਨ ਲੋਕੇ ਜੁਪਕਰ

ਗਏ ਬਏ ਜੀ ਮਸਨਵੀਸੁ ਜਦੀ ਏਹੀ ਕੁਪਾਨਕ

ਗਜ਼ੀਸੇਗਸਮ ਜੈਸੇ ਜੇਸੇ ਹੋਹਦੇ ਜੋਰਦੇ ਕੀ ਤੇ ਫੁਨਹਾਠੀਹੇ ਪਹਰਲਾ ਫ੍ਰਿਸਤ ਜੁਸਾਕੀਤ

ਨਰਿੰਦ ਜੇਠਾ ॥ ਚੁ ਸੇਠ ਸਤੁ ਜੋਰ ਅਫਗਨੇ ਰਿਨਾ ਦਿਸੋਰਾ ॥੪੦॥ ਬਧੇ ਸੀਰ ਖੁਫਤਾਨੇ ਜਸੀਰ

ਜੇਗਾ ॥ ਬਿਕੇ ਸੀਰ ਸੋਦਾਨ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗਾ ॥੪੧॥ ਚੁ ਨਾ ਤੀਰ ਬਾਰਾਕੁਨ ਦਰ ਕਾਰਜਾਰ ॥ ਕਿ ਸ਼ਤਾਬ

ਕਰਦ ਬਰਕਾਰ ਆਮਦ ਸਬੇ ਸੁਮਾਰ ॥੪੨॥ ਚੁਨਾ ਖਾਨ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ॥ ਬਸੇ ਮਰਦ ਮਾਂਸੁ ਮੋਏ

ਰ ਦਮਸੁਦ ਜਾਇ ਜੰਗਾ ॥੪੩॥ ਸਹੋਨਾ ਮਗਾ ਜਸੀਪ ਦਰਾਮਦ ਬਜੰਗਾ ॥ ਚੁ ਕੇਬਰ ਕਮਾਂ ਹਮਚੁ ਜੈਸੇ ਤੀਰ ਆਦੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ

ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗਾ ॥੪੪॥ ਬਜੁੰਬਸ ਦਰ ਠਾਂਸਦ ਚੁ ਅਫਰੀਦ ਮਸਤਾ ॥ ਯਕੇ ਗੁਰਜ ਅਜ ਫੌਜ ਪੈਕਰ ਭੁਗੀਹਬਸੇ ਹਾਥੀਸ

ਰ ਬਦ ਮਸਤਾ ॥੪੫॥ ਯਕੇ ਤੀਰ ਜਦ ਬਾਨੂ ਏਪਾਕ ਮਰਦਾ ॥ ਕਿ ਗਾ ਜਸੀਪ ਬਰਾਮਦ ਆਮਸਪ ਜੰਗ ਮੂਆ

ਰਦਾ ॥੪੬॥ ਦਿਗਰ ਰਾਜਹਰ ਣਾ ਸੀਪ ਦਰਾਮਦ ਬਰੋਸ ॥ ਕਿ ਪਰ ਦਾਨੇ ਹੇ ਚੁ ਦਰਾਮਦ ਬਜੋਸ

॥੪੭॥ ਚੁਨਾਂ ਤੇਗ ਜਦ ਬਾਨੂ ਏ ਸੇਰ ਤਨਾ ॥ ਬਿਅਫਤਾਦ ਰਣਾ ਸੀਪ ਚੁ ਸਰਵੇ ਚਮਨਾ ॥੪੮॥ ਯਕੇ ਸਰੂ ਬਾਗ ਸੇ

ਸਹਰ ਅਜ ਬੇਰਦ ਦਿਗਰ ਜੋਧ ਪੁਕਾ ॥ ਖਰਾਮੀਦ ਬਾਨੇ ਚੁ ਰਖਸਿੰਦ ਦੁਰਾ ॥੪੯॥ ਬਿਜਦ ਤੇਗ ਬਾਜੇ ਲਸ਼ਕਰ ਸੇ ਹੋਪਕਾਸੇ

ਨ ਬਾਨੂ ਸਿਪਰਾ ॥ ਬਬਰ ਖੇਜ ਸੋਸਾ ਹਆਤ ਸਚੁ ਬੁਹਰਾ ॥੫੦॥ ਜਿ ਅਮਰਾ ਜਹਾ ਖੂਰਦੋ ਦਰਾਂਮ ਸੋਤੀ ਸਾਮ

ਦਾਲ ਨੂਰ ਗੋਉਸ ਦਿਨੇ ਦਿਣਗਾਂ ਉਠੀਆ ਜੋਤੀ ਜਮ ਤੀਜਾ ਰਾਜਾ ਬੂਰੀ ਦਾ ਆਦਾ

ਉਸ ਵੇਲੇ
ਕਾਫਜਾਲ
ਐਤੂਦੀ ਰਾਤ
ਚੇਲੇ ਤੀਨ ਨਾਸ
ਮਾਨ

ਜੈਸੇ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰਨ ਦੇ ਉਪਰ ਜਕੇ ਸੇਰ — ਐਸਾ — ਮਾਰਗ — ਦੋਊ ਦਿਦਿਆਂ ਵਿਚ

ਦਰਿਦੇਸਪੇਰ॥ ਚੁ ਸ਼ਬਰ ਬੁਦ ਆਹੂ ਨੁਗਾਰ ਦਿਰਹਸੇਰ॥੫੧॥ ਚੁ ਨਾਤ੍ਰਿਜ ਦਹਰ ਦੂਅ ਸ਼ਬੂ ਸਿਕੰ

ਤ੍ਰਿਗਾ — ਭੁਲਕੇ ਖਣਾ ਫਲ

ਜਾ॥ ਬਿ ਅਫਤਾਦ ਆਮਰ ਜਿ ਪਿਸੂ ਸਾਖਤ ਰੰਜਾ॥੫੨॥ ਬੂ ਆਮਰਾਜ ਹਜੇ ਸਿਪਹਰ ਰਾਮਦ

ਰਨਮੇ — ਸ਼ੂਜੇ — ਜੈਸੇ — ਪਹਾੜ ਦਿਕੋ ਜੈਸੇ

ਮੁਸਾਫ॥ ਬ ਜੋਸ਼ ਅਰਦ ਬੁਸੁਰਦ ਬ ਅਜੋ ਕੋਹਕਾਫ॥੫੩॥ ਹੁਮਾਂ ਬੁਰਦ ਜ ਸਰ ਬਰ ਕਿਦਾ ਰੋਹਦ

ਪਿਛੇ — ਕਿਸੇ ਨਾ ਆਂਦਾ ਪੈਰ

ਮਾ॥ ਕਿਜੇ ਸਿਪਹ ਪਸ ਕਸ ਨਆਮਦ ਵਰਦ ਕਦਮ॥੫੪॥ ਯਕੇ ਸ਼ਾਹਿ ਫਿਰੰਗੋ ਪਿਲਗੋ ਦਿਗਰ

ਦੂਜੇ — ਤੀਜਾ — ਚੜ੍ਹ ਆਯਾ

ਬਸ਼ੋਦਾ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਸ਼ੇਰੇ ਜਬਰ॥੫੫॥ ਸਿਆਮ ਜਾਹਿ ਅੰਗਰੇਜ ਚੂੰ ਆਫਤਾਬ॥ ਦੁਆਮ

ਜੈਸੇ — ਮਛ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਆਵੇ — ਮਾਰਯਾ — ਮੁਕੀ

ਸ਼ਾਹਿ ਹਬਸ਼ੀ ਚੁ ਮਕਰੋਹ ਦਰ ਆਬ॥੫੬॥ ਯਕੇ ਰਾ ਬਜਦ ਨੇਜ਼ਹ ਮੁਸਤਰ ਦਿਗਰ॥ ਜਿਮ

ਪੈਰ ਮਾਰਯਾ — ਤਾਕਤ ਡਰਗਏ — ਐਸੇ ਹੁਗੇ — ਨਾਰ ਦੇ ਰੋਰ

ਮਰਾ ਬਪਾਓ ਚੂ ਆਮਰਾਸ ਪਰ॥੫੭॥ ਵੁਨੁ ਅਜ ਬਿ ਅਫਤਾਦ ਨਬਰ ਖਾਸ ਤ੍ਰਬਾਜਾ॥ ਸੂਏ ਆਸ਼

ਤਾਕਤ ਕਰਦੀ ਹੁਗਏ ਥੁਕ ਜਾਕੇ — ਫਿਰ ਕੋਈ ਜੰਗਦੀ

ਮਾਂਜਨ ਪਾਈ ਜਨ ਸਾਜ਼॥ ੫੮॥ ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਆਮਦ ਤਮੰਨਾਇ ਜੰਗ॥ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਨਿਆ

ਅਗੇ ਨਾ ਆਏ ਦੂਜੇ — ਦਿਲਾਵਰੀ — ਰਾਜਾ ਰਾਤ ਕਾ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਤਦੋਂ — ਰਾਜੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ

ਮਦ ਦਿਲਾਵਰ ਨਿਹੰਗ॥੫੯॥ ਚੁ ਸ਼ਾਹੇ ਜ਼ਬਸਤਾਂ ਦਰਾਮਦ ਬਜੰਗ॥ ਸ਼ਹੇ ਖਾਨਹ ਆਮ

ਆਏ ਦੇ

ਦ ਹਮਹ ਜ਼ੇਰ ਮੇਲਾ॥੬੦॥ ਬਰੇ ਜ਼ੇ ਦਿਗਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤ ਪਨਾਹ॥ ਬਰਾਂ ਐਰ ਗਰਦ ਰਾਮਦ ਚੂੰ ਓ

ਰੋਸ਼ਨਾਈ ਸੂਰਜ ਦੀ ਹੋਈ — ਉਪਤ ਖਤ ਰੇਸ ਸੂਰਜ ... ਕਾ

ਣਾਗੰ ਜੈਗਕੀ ਜੁਆਨਹੋਮਸਤਹੈ ਬਾਜਹੈ ਫਿਰੂਹੇ ਰਾਤ ਨੂਪੀ ਫੇਰਨੇ ਜੁਤਾਈ ਮੋਹਰ ਰਵਰੂਪੀ

ਰਜਾਇ ਲੀਗਾ॥ ਦ੍ਰਸੇਰਜੀਆਨੇਰ ਥਜ੍ਹੋਂ ਪਲੀਗਾ॥੧੦੪॥ ਰੁਹਬਸੀ ਥਦਸੂਰੀਦ ਦੀਨਾਰਜ ੧੭

ਐਸਾਹੋਂ ਜਾਣ ਅਨੇਕਾ ਤੀਜੇ ਬਾਕ ਕੀਤਾ

ਰਦਾ॥ ਜਹਾਠਾਸਤ ਰੂਗੁਬਜੇਦਰ ਦਰਾ॥੧੦੫॥ ਸਿਆਮਰੋ ਸਰੰਗਾ ਬਿਬੁਰਦ ਆ ਫਤਾਬ

ਜੈਸੇ ਚੰਦਰ ਰਬੇ ਉਠੇ ਭੁਜ

ਜਹਾਗਾਸਤ ਚੁਰੰਸਜਨੀ ਮਾਹਿਤਾਬ॥੧੦੬॥ ਬਿਬੰਰਖਾਸਤ ਹਰਦੋ ਅਜੀਜਾਇ ਜੰਗਾ॥ ਰਦੰਕ

ਭਲੇ ਐਸੇ ਪਕੜੀ ਤੁਰੀ ਹੋਈ ਗਨਮੈ

ਰਦਾਹਰਸੂਇ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥੧੦੭॥ ਚੁਨਾਗਹ ਮਸੂਦਾ ਮਾਤਮ ਸੇਕਾਰਜਾਰ॥ ਕਿਦੀ [illegible] ਰੋਦ ਰਾਹ ਹਾਥੀ ਬਾ ਗੰਨਜਾਰ ਮੋਏ

ਆਏ ਘੋੜੇ ਸਤ ਲਖ

ਜਾਰਆਂਦ [illegible] ਦਰ ਬਕਾਰ॥੧੦੮॥ ਬਕਾਰਆਮਦ ਹਾਅਸਪ ਹਫਤ ਸੰਦਹਜਾਰ॥ ਹਮਵਸੂਆ

ਭੰਗੇ

ਨਸਾ ਇਸਤ ਹੋਨ ਮਦਾਰ॥੧੦੯॥ ਜਿਸਿਪੀਐਅਰਬੀਐਅਰਕਜਾਇ॥ ਬਕਾਰਆਮਦ

ਘੋੜੇ ਦੇਤਜਿਨਕੇ ਪੈਰ ਆਏ ਸਿਰਦਾਰ ਦੋਨੋ ਸੇਰਸਾਰੇ ਦੇਖੇ ਜੁਧਦੇ

ਹਚੂ ਅਸਪ ਚੂ ਬਾਦਪਾਇ॥੧੧੦॥ ਬਸੇਕੁਸਤ ਮਰਹਿੰਗ ਸਾਇਮਸਤ ਸੇਰ॥ ਸ੍ਰੁਦ ਕਤੇਤੁਰਦਤ

ਗਜਣਸੈ ਘਟਾ ਬਦਲ ਕਾਲੇ ਜਰੂਖਾਸੇ

ਬਕਾਰੇਰ ਸੇਰ॥੧੧੧॥ ਬਗੁਰਰੀਦ ਨਾਮਦ ਦੂਅਬਰੇਸਜਾਗਹ॥ ਨਸੇਖੂਨ ਬਾ ਹੀਸ ਕੇਤੇ ਪਕਾਸ ਅਕਾਸ ਤੀਕ

ਰਹੇਕੀਪਾਈ ਸੁਰਸਿਆ ਪੰਡੂਤ ਹੋਈ ਮੈਦਾਨੇ ਜੁਧਕਾ

ਗਸਾਹ॥੧੧੨॥ ਬਜੰਗਆਮਦ ਰੂਗੋ ਸਾਏਗਾਜੀਆਂ॥ ਜਿਸੀਤ ਗਸੁਦਆਸੁਸੇਤ [illegible] ਆਂ॥੧੧੩॥

ਪੈਰਘੋੜੇਕੇਪੈਰਜੇ ਖੁਲਾਟਨਾਲ੍ਹਾ ਧਿਠਾ ਗਿਰੂਤ ਫਿਰ ਤੋ ਸਮਾਨ

ਸੁਸੇਬਾਦਪਾਜਾਨਰੇ ਸਾਦਨਾਲਾ॥ ਜਿਸੀਗਸਤ ਪੁਸਤੇ ਪਲੀਗੀ ਸਿਸਾਲ॥੧੧੪॥ ਚੁਗਗੇ

ਦੀਵਾਨਸਾਹਨਦਾਪੁਰਜਛਪਿਆ ਸਿਰਦਾਰ ਫੌਜਕ੍ਰੂਤ ਸੌਪਿਆ

ਸੋਹਾਨੇਖੁਸੋਬਸਦਹਖੁਰਦ।ਜਿਸਰਤਾਜਦੀਗਰਾਬਿਰਾਦਰਸਪੁਰਦ।੧੧੫।ਬੱਰੋ

ਪਕੜਿਆ ਕਿਰਨਾਂਸੇਤੀ ਜੋਨੇਕੀ ਤਾਰਾ

ਜੋਹਰਮਤੁਪੀਆਫਤਾਬ।ਬਜਿਸਦਹਦ ਨਦੇਖਤਜਰੀਰੀਤੁਨਾਬ।੧੧੬।ਦਿਗ

ਤਰੰ ਨਵਦਿਲ ਸ਼ਖਪਰਵਾਲ

ਰੰਗਦਸਮਰਦਾਨਬਸਤਿਦਕਮਰ।ਯਮਾਨੀਕਮਾਨਦਾਸਤਬੁਰਰੋਸੁਪਰ।੧੧੭ਬੋਹ

ਜੰਗੂ ਗੋਸੇ ਕੁਨਾਲੇ ਚਿੱਤੇ

ਸਮਸੇਰਬੰਸਦਬਜੋਸੀਦਜੰਗ।ਬਗੋਇੰਸਦਰਮਦਚੁਕੇਸਸਪਿਲੰਗ।੧੧੮ਚੁਅਮ

ਮਾਰੇ ਬਾਰਾਂਹਜਾਰ ਦਰਿਆਵੀ ਨਜੂਮਨਥੇ

ਰੋਜਕੁਸਤੰਦਦਹਹਜਾਰਦੀਲ੍ਹਾਦਰਹਹਜਾਰਅਜਪੋਨੁਦਾਰਿਆਇਨੀਲ।੧੧੯ਬਕਾਰ

ਤੀਨਲਖ ਜੋਗਸੋ ਪਰਬੋਤੋਹੋਏਜੇਤੇ

ਆਮਦਹਿਪਿਆਦਹਿਸੇਸਦਹਜਾਰ।ਜਿਦਸਰਦਸੇਰਸਅਜਸੂਦਹਕਾਰ।੧੨੦ਕੁਨ

ਜਾਂਗਜਗਵੀ ਤੇਤੂਕਨੂੰਰ ਬੀਤੇਰਬ ਤੇਨੂੰਨਖਲੇ ਜੋਗ

ਦਜੋਰਏਰਬਚਹਾਰਹਜਾਰ।ਬਸੇਰਅਫਕਨਜੰਗਆਮੁਖਤਹਕਾਰ।੧੨੧ਕਿਅਜਚਾਰ

ਸਿਰਛਾਹਸਦਫੋਕ ਤੀਰ

ਤੀਰਅਜਪਤੁਸਤਸਚਹਾਰ।ਨਿਗਰਤੀਰਕੁਸਤਸਸਰੋਬਹਸਦਾਰ।੧੨੨ਜਿਅਮ

ਮਾਰਨਾ ਭੌਹਾਂਦੀ ਤਿਹਕੂੰਸੋ ਮਨੇ ਸਰਪ ਦਸਮਾਰ ਕੋਬੋਨਾਮਾਰਾਪਰ

ਤੀਰਸਾਂਦਹਰਦਾਅਬਰੂਸਿਕੰਜ।ਕਿਮਾਰੇਬਪੇਚੀਦਸੋਦਾਇਰੀਜ।੧੨੩ਚਹਬਮਬਜ

ਮਾਰਨਾ ਵਾਸਤੇ ~~ਸਾਰਨਾ ਕੀਤਾ~~ ਕੁਦਿਰ

ਦਤੀਰਪਰਸਨਦਾਫਤ।ਕਿਬੁਰਮਸਬੁਸਰਖਾਸਤਪਰਅਮਸਨਦਾਫਤ।੧੨੪।ਬਿਜ

ਨਾਪਈ ਕੁਰਮਉਠਗਿਆ ~~ਤਾਤੇਨੂੰਕ~~ ਤੇਦਰਮਨਾਸਿਆ

ਨਾਪਿਠਰੇਵੰਗਾਹੋਇਸਤ੍ਰੀਜੈਸੇਹੋਰਾਂਸੁਭੁਜੇਹੈ ਪਾਹਰਪਾ ਵਿਲਤ ਜੁਸਾਕੀਤਾਨੂੰਗਰ ਤਣਾਕੀਂ ਦੀਤੀ ਸੇਵਨੇ ਸਿਜਾਣੇਹੈ

ਰਿਹਮਬਾਨੂਏਹਮਚੁਨਾ। ੮੨ ਬਪੇਸੀਦਖੁਰਫਤਾਨਜੋਸੀਦਜੰਗ। ਬਿਕੇਸੀਦਬੁਸੇਰਅਰਦੋਨਿ ਦ੍ਵ

ਚੋਤਵਿੰਤ ਆਪਣਾ ਦਰ ਤੀਰ ਦੁਖਾ

ਹੰਗ। ੮੩ ਬੁਜਸਾਇਸਦਰਾਸਦਬੁਸੇਰੇਅਜੀਮ। ਬਕੋਬਠਕਮਾਨਰਦਬਾਰਸਕਰੀਮ। ੮੪ ਦ੍ਰਿਸਿਸਦੀ ਬਾਹਕੂਕੇ

ਸਜੇਪਥੇ ਓਰ ਹਥਕਰਕਲਾਂਦੇਬਨ ਨਕੂਕੇਕਮਾਣ ਅਕਾਸਤੀਕਸਥਦਲੋਗ

ਰਪੇਠਾਸਤਕਰਦਮਖਮਕਰਦਰਾਸਤ। ਗਿਰੇਦੋਕਮਾਚਰਖਚੀਨੀਬਿਸਾਖਤ। ੮੫ ਹਰਾਕਸ

ਨੇਲਾਆ ਰੈਮੁਠਲਾਣ ਪਾਣਕੇਵੈਰੀ ਸੂਰਾਸੁਠ ਨੇਜਾਪਾਲਵੇ ਕੜ੍ਹੇਆਪਸੇ

ਕਿਨੇਜਾਹਿ ਬਿਅਫ਼ਤਾਦਮੁਸਤ। ਦਿਠਾਸਤਮੁਸਤੇਹਮੀਚਾਰਗਸਤ। ੮੬ ਬਦਪਾਦੇਖਤਬ

ਜੈਸੇਨਰਮਾਈ ਸੁਰਖਾਂ ਜੈਸੇਨਾਗਨਾਗਣੀ ਸੇਠਸੇਰਨੀ ਅਜੈਸੇਦਰਬਾਹੋਵੇ

ਰੀਗਰੇਬਾਸਨਠ। ਚੁਸੁਰਖਅਜਦਹਬਰਹਮੀਸੇਰਨਰ। ੮੭ ਚੁਨਾਬਾਨਅਫਤਾਦਤੀਰੇ

ਤੇ ਮੌਏਪਏਹੋਨ ਤੇਲਭੂ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾਦਿਨ

ਤੁਫੰਗ। ਜਿਮੀਕ੍ਰਿਸਤਗਾਨਸਮੁਲੇਸਾਸਰੰਗ। ੮੮ ਬਕਨਦਤੀਰਬਾਰਾਨਰੋਜਤਮਾਮ। ਕ

ਕਿਸੇਵਾਨਾਹੋਣ ਹਜਲਕੀਸ ਜੈਗਦੀਆਂਦਨੀ ਸੈਆਂਦੋਹੋਏ ਦ੍ਰਿਗਬਕੇ

ਸੇਰਾਨਗਸਤੀਦਮਕਸੂਰਕਾਮ। ੮੯ ਅਜੋਜੰਗਜੋਮਾਨਦਰੀਆਂਦਰੰਗੀਸਤ। ਬਿਆਫਤਾਦਰਹਨ

ਰੈਦੈਪਾਤ ਸੁਰਜ ਸੁਧਪਾ ਦਾਸਾਦਿਤੀ ਛਪਿਆ ਨੋਟ

ਦੋਦਰਾਪਨਾਹਦਸਤ। ੯੦। ਸਹਨਸਾਹਦੁਸੀਸਿਪਰਦਾਦਰੋਏ। ਦਿਗਾਰਸਾਹਪੈਦਾਸੁਦਗਨੇ

ਸੀਤਲ ਨਜੰਗਸੇ ਅਰਾਮਹੋਣ ਇਕਪਾਸੂਬੀ ਬਕੋਹੋਏਜੰਗ ਸੋਨੇ ਸਿਤਹੋ

ਕਬੋਏ। ੯੧ ਨਦਰਜੰਗਆਸੁਦਸੁਦਜਕਜਾ। ਬਿਅਫ਼ਤਾਦਹਰਦੋਚੁਨੀਕਸਤਗਾ।

੯੨। ਦਿਗਰਰੋਜਬਰਖਾਸਤਹਰਦੋਬਜੰਗ। ਬਿਆਦੇਖਤਬਦੋਅਕਦਿਗਰਚੂਨਿਹੰਗ। ੯੩

ਦੂਜੇਦਿਨ ਉਠੇ ਦੁਹੇਤਰਫੀ ਸਕੁਤੇਹੈ ਜੈਸੇਦੋਸਿਜਾਰਹੈ

ਦਿਨਾਂ ਹਰ ਦੁਤਨ ਕੂਮ ਜਗਾ ਸੇ ਮੁਰ ਦਹਾ॥ ਵਜਾਂ ਮੀਨ ਗਾਹੀ ਨ ਅਰ ਰਾ ਮੁਰ ਦਹਾ॥੯੪॥ ਬੁਰਧ ਸਆਂ

ਦਰਾਂ ਮਰਦ ਚੁਮੁ ਸਕੀਨਿ ਹਿਗਾ॥ ਬਜੇ ਬਗ ਸਾਂ ਬੋਜ ਬਗੋ ਪਿਲਗਾ॥੯੫॥ ਕਿ ਅਬਰ ਕਸਾਜਿ

ਦਗਾਹ ਅਬਰ ਲਕੋ ਬੋਜ ਬੋਰਾ॥ ਬਰਧਸਾਂ ਅੰਦਰਾ ਮਰਦ ਬੁਤਾਊ ਸਮੋਰਾ॥੯੬॥ ਬਸੇ ਬਾਨ ਬੀਰ

ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥ ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਹਮਚੂ ਤਸੇ ਲਾਲਰੰਗ॥੯੭॥ ਜਿ ਰਹ ਮਾਰ ਮੁਰਦੇ ਵਰ ਖੁਰਦੇ

ਤਾ ਖਦੰਗ॥ ਜਿ ਬਧ ਤਰ ਜਿ ਬਰ ਹਾ ਸਤ ਆ ਬਾ ਖੁਰਦੰਗ॥੯੮॥ ਚੁ ਨਾਂ ਤੀਰ ਬਾਰਾ ਸਦ ਚਖ

ਰਨਾਂ ਰਾ॥ ਜਿ ਬਧ ਤਰ ਜਿ ਗਿਰਾਹਾ ਬਰਾਰ ਦਸ ਰਾਰਾ॥੯੯॥ ਬਰਧਸ ਅੰਦਰ ਮਰਦ ਬੁਸਰੋ ਨ

ਹੰਗਾ॥ ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਸੁਮ ਹਾ ਹਮਚੂ ਪੁਸਤੇ ਪਿਲੰਗਾ॥੧੦੦॥ ਚੁ ਨਾਂ ਜਿਆਂ ਦਹ ਮੁਰਦਾਂ ਆਤ

ਸੇਤੀਰ ਕਾਰਾ॥ ਕਿ ਅਫਸਾਂ ਅਜ ਮਰਗ ਜਰਫਤ ਅਜ ਹੋਸ ਸਰਿਮਾਗਾ॥੧੦੧॥ ਚੁ ਨਾਂ ਦੇਖ ਤਹਰੋਂਦ

ਹੁਮਾਂ ਜਾਂ ਇਜਿੰਗ॥ ਕਿ ਤੰਗ ਆਮਦ ਜਿ ਮਿਆਂ ਗਸਤ ਤਰਗਸ ਖੁਰਦੰਗ॥੧੦੨॥ ਚੁ ਨਾਂ ਜੰਗ ਕਰਦੰਦ

ਬਹਰ ਦ ਸਾਮਾ॥ ਕਿ ਅਫਤਾਦ ਬਰ ਨੇ ਫਤਨ ਖੁਰਦੰਦ ਤਾਮਾ॥੧੦੩॥ ਜਿ ਖੁਦ ਮਾਂਦ ਹਹਰ ਰੋਜ

ਸਾਰਜਾ ਜਬ ਤੀਰ ਵਿਸਨੂੰ ਨੇ ਧਾਧਾ ਸਗਾਮਹ ਨਗਾਰੀ ਜਨੂੰ ਦਿਲ ਭ੍ਰਿਗਾ ਜਾਣਿਆ

ਦਧੂਰੁ ਆਮਿ ਕੈਥ ਰੇਨਾਜਨੀ ।। ਬਿਧੂਰ ਈਰ ਸਹਰੁ ਗਾ ਬਿਅਫਤ ਦਾਜੇ ਅਿ ।। ਬਿਦਾਸਤ੍ਰ ਕਿਈ ੧੧੮

ਜਿਰਤੁਹੇਦਾਰੇ ਭ੍ਰਿਗਾ ਪਰਤੀਜੇ ਅਨੇ ਨਥ ਤੁਉਤਰਕੇ

ਮਰਦਮੁਰਦਾਗ ਸਤ੍ਰ ।। ਬਿਅਫਤਾਦ ਬ੍ਰਮਹ ਚ੍ਰਨੀ ਸੇਰ ਮਸਤ੍ਰਾ ।। ੧੨੬ ।। ਕਿਅਜਰ ਥਬ ਰਾਮ

ਆਈ ਪਰ ਤੁਸਿਪਰ ਰਜੇਮਾਸਆਈ ਭ੍ਰਿਰ ਇਕ ਦਸਉਠਾਕਾ

ਰਬਿਆ ਮਰਾਜੇਮੀ ।। ਖਿਗ ਮਾਰਮੁਰਪੈਵਰੇਨਾਜਨੀ ।। ੧੨੭ ਬ੍ਰਜਕਰ ਮਠ ਬਰਧਾ ਸਤ੍ਰਜ

ਪਾਲਾ ਪਾਇਰਾ ਜੈਸੇ ਖਿ੍ਰਾਦਾ ਪੰਖੀ ਕਰ

ਕਪਿਆਸਹਾਆਬਾ ।। ਬਨਿਜ ਰੇਜ ਹਿਆਮਰ ਦਚੁਪਰ ਨਉਕਾਬਾ ।। ੧੨੮ ਬਗੋਜ ਰਕਿਏਜਾ

ਹੇਰਾਜੇ ਉਤਮ ਕਰਾਂ ਸੁਤਾਰੇ ਸਹੂਰੇ ਵਿਕਰਮੇ ਛਿਹੇ ਤੇ ਮੈਂ ਜੋਨਦਰੀਪਤਾ ਕੀਜਾਂਪਾ ਠਕੀ

ਹਮਾਜਾ ਦਮਰਦਾ ।। ਭਰਾ ਖੁਫਤ ਗਮ ਤੀਰ ਦਖੁਨ ਗਰਦਾ ।। ੧੨੯ ।। ਗੁਮਾ ਜਾ ਨਜਰੀ ਤੁ ਆਜਿ

ਦੇਖਨਾ ਆਈਕਾ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸਰਜਾਗਾ ਸ੍ਰਬਦਾ ਸਿਪਦਾ ਚੰਗੇ

ਨਉਜੁਆਮਾ ।। ਬਰੀਰ ਨਤੁਰਆਂ ਮਦਾਮ ਈਜਮਾ ।। ੧੩੦ ।। ਬ੍ਰਗਾਫਤਾ ਕਿਏ ਬਾਨੁਏ ਨੇਕ ਬ

ਕਮਾਵਨੀ ਕਿਸਆਂਦਾ ਅਵਿਰ ਜਾਗਾਂ ਰਹਰੀ ਫੁਰਮਾਤ ਕਿਹਾ ਜੈਸਾਹੇ ਫੇਰ ਕਿ

ਖਤਾ ।। ਫਿਰਾਂ ਤੁਬਿਆਮਰ ਦਰਨੀਜਾ ਈਮ ਸਖਤਾ ।। ੧੩੧ ।। ਅਗਰ ਮੁਰਦ ਹਬਾਂ [illegible] ਬਾ ਗੁਮਾਮਾ ਆਦਮੀ

ਸੁਕਰ ਕਰਾਂਗੀ ਇਸਕਾਰਇੰਜੋ ਪਸਿਨ ਹੋਯਾ ਲੋਥਧਨ

ਸਾਦਗਾ ਜਿਰ ਹਗ ਮਤੀ ਬਜਜਰਾਂ ਜਪਾਸਾ ।। ੧੩੨ ।। ਅਜਾਰੁ ਫਤਨੀ ਹਾਂ ਖੁਸਆਂ ਮਦਮੁ

ਸ੍ਰਬਦਾ ਜਿਸੁ ਕਰ ਠਾਂਸੀ ਹਜੋਪਦ

ਖਨਾ ।। ਬਗੋਜ ਦਕਿ ਏਨਾਜਨੀ ਜੀਮ ਤਨਾ ।। ੧੩੩ ।। ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿਖਾਹਿ ਬੁਗੇ ਮਮਾਰਿ ਬਮਾ ।। ਕਿ ਰਖਦਾਹੇ

ਏਜੇ ਗਰਦਿ ਸਾਮਨ ਗੁਸਾਮੇਤੁ ਅਮਾ ।। ੧੩੪ ।। ਖੁਦਾ ਈਦ ਬਖਸੀ ਤੁਏਕ ਗਰ ਸਖਤਾ ।। ਕਿਮਾਰਾ ਬ ਜੋਮੰਗਮੈਂ ਦੇਵਾਂ

ਮੈਤੇ ਗਾਹੁ ਲਮਹਾਂ ਦੁਮੋਰਾ ਸੀਤਾਂ ਤੇਰੀ ਪਾਸਜਾਂ ਤੈਨੂੰ ਬਖਸਾਂਹੇ ਜੁਦਾਵਿਚ ਜੋਸੇਰਾ

ਨਿਕਾਹ ਕੁਨ ਨੇਕ ਬਖਤਾ ॥੧੩੫॥ ਗਿਹੇ ਬਸਤ ਬਾ ਚੂੰ ਸੁਮਾਰਸ ਬਚੂੰ ਨੁਮਾ ॥ ਹਮਾ ਹਰ ਦੁ ਰਸਮ

ਹਮਾ ਪੇਸੀਨਹ ਰਸਮਾ ॥੧੩੬॥ ਬਿਆਮਦ ਤਾਰ ਬਰ ਰਬਾਬਿਆ ਵੁਰਦਜਾ ॥ ਬਿਜਦ ਨੇਬ

ਤੁਮ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ਜਮਾ ॥੧੩੭॥ ਬਗੋ ਸਾਕੀਆ ਜਾਮ ਕਰ ਦੂਰ ਚਸਮ ਮਸਤ ਕੁਸਮਾਰ ਮਬਗੋ ਜਰ ਕਿਰਾਂ

ਜਾਇ ਮਰਾ ਨਿਹਾਦਾ ॥੧੩੮॥ ਬਗੋ ਦਰ ਤੁਰਾ ਜਾਦ ਫਰਜੰਗ ਜਾਦ ਫਤਹ ਮੰਗ ॥ ਬੁਕਾਰੇ ਮੁਆਕਤ

ਬੁਦਾ ਦਾਦ ਫਤਹਮਾ ॥੧੩੯॥ ਪਸੇਆਂ ਸਦੂਰ ਮੁਖਨ ਗੁਫਤਨ ਫਜੂਲਾ ॥ ਹਰਾਕਸ ਤੁਰੀ ਇਕ ਬ

ਰਸਨ ਕਬੂਲਾ ॥੧੪੦॥ ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਆ ਜਾਮ ਫੇਰੋਜ ਰੰਗਾ ॥ ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਰੋਜੇ

ਤੁਮਾਮਾ ॥੧੪੧॥ ਤੁ ਮਾਰਾ ਬਿਦਹ ਤਾ ਸਵਦ ਮਤਾ ਜਹਿਰਿਸਾ ॥ ਕਿ ਗੋਹਰ ਬਰਾਰੇਮ ਆਬੂ

ਰਹਸਿਲਾ ॥੧੪੨॥ ਹਕੀਵਹਿਕਾਯਤ ॥ ਅਫਜੂ ॥

੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਤੁਈ ਰਹਨੁਮਾ ਓ ਤੁਈ ਦਿਲਕੁਸਾਇ ॥ ਤੁਈ ਦਿ

ਸਤਗੀਰ ਅੰਦਰ ਹਰ ਦੋ ਸਰਾਇ ॥੧॥ ਤੁਈ ਰਾਜਕ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦਿਲ ਪਜੀਰਾ ॥ ਕਰੀਮੇ ਖਤਾ

ਬਖਸਦਾਨਸਪਨਾਹ ॥੨॥ ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦਮ ਯਕੇ ਕਾਜੀਅਸਤ ॥ ਕਿ ਬਰਤਨ ਨ ਦੀ

ਦੇਮਕੋਜੇ ਦੀਗਰਸ ॥੩॥ ਯਕੇ ਖਾਨਏ ਬਾਨੂ ਏਨ ਉਸੁਆਨਾ ॥ ਕਿ ਕੁਰਬਾਂਸਦੂਰਾਨਕ

ਸਨਾਸਦਾ ॥੪॥ ਕਿ ਜਸਨ ਸਰੇਰਾਫਰੇਸੇਜਦਹਾ ॥ ਗੁਸੇਸਾਸਰਾਦਾਂ ਗ ਬਰਾਰਿਸਦ

ਗਿ ॥੫॥ ਕੁਜਾਂ ਸੂਰਤੇ ਮਾਹਰਾ ਬੀ ਸੁਦ ॥ ਨਿਗਸਕੇ ਮੇਖਤ ਹਮਜਾਮਿਆਨੀ ਸੁਦਾ ॥

੬ ॥ ਬਕਾਰਜ ਸੂਏ ਖਾਨਹ ਸੌਹਰ ਬਦਾ ॥ ਬਰੋ ਸੇਜ ਸੁਫੇਦ ਰੁਖਸ ਸਦਦਾ ॥੭॥ ਗਨਾਠ

ਅਬੇਬਰਦੀਆਨਾ ਬੁਸੇਜ ਦਰੂਖਸ ॥ ਹਮ ਦਖਾਰਮਾਹੀਸਦਰਗੁਸਰੁਖਸ ॥੮॥

ਜਿਸਮ ਉਫਿਤਾਦ ਹਿਹੁਮਾਜਾਏ ਆਬ ॥ ਜਿਸਮਤੀਸੁਦਹਨਾਮਨਰਕਾਸਸਰਾਬ ॥੯॥

ਬਹੀਦਮ ਯਕੇ ਰਾਜ ਏਨੇਜੁਆਂ ॥ ਕਿ ਦੁਸਨ ਨ ਜਸਮਾਂ ਅਸਤ ਜਾਹਨਜਹਾਂ ॥੧੦॥ ਬਗੁਫ

ਤਾ ਕਿ ਏ ਰਾਜਹ ਹੇ ਨੇਕ ਬਖਤ ॥ ਤੁ ਮਾ ਰਾ ਬਿਦਿਹ ਜਾਏ ਇਨ ਜੇਰ ਤਖਤ ॥੧੧॥ ਨਖੁਸਤੀਹਿ

ਮਿਠਕਾਜੀਆਂ ਦਰਦਤਰਾਸਤਾ ॥ ਦਜਾਂ ਪਸ ਕਿ ਈ ਖਾਨਹ ਮਾਂ ਅਜ ਤਰਾਸਤਾ ॥੧੨॥ ਸੁ

ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਭਾਈਆ ਨਾਲੇ ਰਸੂਲੇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਵਿਸਰਣੀ ਨੇ
ਸੀਈਮੁਖਨਰਾਹਿਸ ਅਰਿਦਰਨਿਹਾਦਾ।ਨਰਾਜਏ ਦਿਗਰਪੇਸ ਔਰਤ ਕੁਸਾਦ।੧੩ ਬਦਕ
ਭੁਲੇਤੂ ਨੇਖ ਬਡਾ ਸੁਤ ਦੇਖੁ ਮਾਰੀ ਆਪਨੇਹੀ ਢੁਢੀਆ
ਤੈਮੁਹਰਰਾਚੁਖੁਸਖੁ ਫਤੁਹਦੀਦਾ।ਬਿਜਰਦੇਗਖੁਰਦਾਮਤ ਸਰਓਖੁਬੀਦਾ।੧੪।ਸੁਰੀ
ਮੈਕੇਸਿ ਤੂ ਰਵਾਨ ਹੋਈ ਅਹਿਰ ਲਾਗਾਂਕੇ ਬੈਠਨੀ
ਦਹਸਰੰਰਾਰਵਜਾਇ ਰਾਸਤਾ।ਦਰਾਜਾਸਖਸਾਸਿਧਾਬਿਨਸਸਤਤਖਤਾ।੧੫ ਤੁਰਾ
ਤੈਕਰਾਸੀ
ਤੂੰ ਕੀਤੀਹੈਮੈ ਸਿਰ ਆਂਦਾਹੈ
ਫਤੀਮਰਾਹਮਚੁਨੀਕਰਰਗਆਮਾ।ਬਪੇਸੇਤਈਸਰਮਨਾਆਵੂਰਰਦਆਮਾ।੧੬ ਅਗਾ
ਤੇਰੂਲਾਹੀ ਤੂਹੈ ਤੂ ਆਪਨਾਸਿਰ ਬੀਰੇ ਨੂੰ ਮੈਆਸਕਰਾਂ
ਗਸਰਤੁਖਾਹੀਸਰਤੁਮਰਿਹਮਾ।ਬਜਾਏਦਿਲੇ ਬਰਤੁਆਸਕੁਸੁਦਮਾ।੧੭ ਕਿਇਮਸ
ਗਾਤੂਕੇਰਾ ਬਚਨ ਤੈਕੀਤਾਸੀ ਦੇਖਕੇਤੇਰੇਨੇਕੂ ਮੇਰੀ ਜਾਂਨਮਨ ਹੁਨਾਹੈ
ਬਕੂਨਾਅਹਿਦਤੋਬਸਤਈ।ਬਗਮਜਾਹਰਸਮਜਾਨਮਨਕੂਸਤਈ।੧੮ ਚੁਦੀਦਮਸਮ ਦੇਖਾ
ਜੁਆਨਕਾਜੀਦ ਨਰੀਆ ਕਹਾਹੇ ਨਿਸਾਨੀ ਐਸਾਤੈ ਖੋਟਾਕੰਮ
ਰੇਰਾਜਹੇਨਭੁਸਾਆਨਾ।ਬਿਤਰਸੀਦਗਦਤਾਕਿਏਬਰਾਨਿਸਾ।੧੯ ਚੁਨਾਬਦਕਰਦੀਖੁ
ਪਤ ਆਪਣੇ ਮੇਰੇਭਾਈ ਕੋਈ ਨੇਕਾਰ ਹੀ ਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤ ਐਐਸੇ ਦੇਖੁਲਾਂ
ਦਾਦਿਦਖੇਸਾ।ਮਾਰਗਿਬਿਸਾਹੀਅਜੀਕਾਰਬੇਸ।੨੦ ਕਿਤੋਦਸਤੀਮਨਖੁਬਾਜਆਮਦਮ
ਤੇਰੇਨਾਲ ਨੇਕੀਕਰਨੀ ਭੇਆ ਵਾਹੇ ਐਸਾ ਪੜ੍ਹਿਨਾਲ ਕੰਮ
ਜਿਕਰਦਹਤੁਸਨਦਰਾਨਿਆਜਆਮਦਮ।੨੧ ਚੁਨਾਬਦਤੁਕਰਦੀਖੁਦਾਵਿਦਕਾਰ।ਮਰ
ਕਰਦਬਾਸੀਚਸੀਰੋਜਗਾਰ।੨੨।ਬਿਅਦਾਪਤਬਗਸਰਜਿਖੁਦਾਮਤਖਾਸ।ਬਗੁ
ਮੇਰੇਨਾਲਭੀ ਕੋਈਸਿਕੇਸੇਦਿਨਹੋਰਸਿਰੁਪਾਸਕੇ ਗਖਕੇਸਿਰਆਈਪਰ ਆਪਨੇਸਿਰਸੀਟਿਪਾਵਨਲਗੀ

ਕ੍ਰਾ ਓਹੋ ਜੇਸਿਣੇ ਜੇਪਾਇਤ੍ਰ ਲੇਖੇ ਕੀ ਖੋਟ ਕੀ ਮਕੀਤਾ ... ਭਾਗੀ

ਫਤਾਰਿਖਿਓਜੇਰਦਾਰਾਨਪਾਕ।੨੬ ਚਿਬੁਰਖਾਰਕਮਦੀਕੁਸੇਜਰਬਖਤਾ।ਕਿਰਾਜਾਬਿਜਾਕੁ ੨੦

ਇਕੇਰਖਮਨਾਸ ਨਾਵਨਾਂਪਾਏ ਸਦੂਕੀ ਜਿਨਾ ਜਿਸਕੁ

ਸਤਪਕਰਜਖਮਿਸਖਤਾ।੨੭।ਬੁਹਰਜਾਏਇਬੇਰਸਖੁਨਸਨਿਸਾ।ਹੁਮਾਰਾਹਗੀਰਦਹਮਹਮ

ਸਭੋਮਰਦਤੂਸੀਂਆਹੋ ਓਜਿਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਇਹ ਚਤੁਰ ਤੋ ਲੋਹਾ

ਹਮਰਦਜਨਾ।੨੮।ਬਿਦਾਜਾਨਜਹਾਂਪੁਸਕਾਇਮਤਾਰਾਹਿਕਰਦ।ਬਿਜਾਏਇਕਿਸਰਕਾਜੀਅਫ

ਗਵਿਆਸੀ ਲਾਇਆ ਸਤਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਮਰਦ ਇਕੇ ਗਲੇਨੇ

ਤਾਰਹਕਰਦ।੨੯।ਬਿਦਾਨਸਤਹਮਾਹਿਅੰਰਤੇਮਰਦਮਾਂ।ਕਿਈਰਾਬਕੁਸਤਮਤਰਾਜਹਮਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋਲੋ ਭੁਸੇਂ

ਪਕੜਿਆਂ ਬਧਾ ਤੇ ਬੈਠਾਸੀ ਕਾਜਾ

੩੦।ਗਠਫਤੇਰਓਰਾਬੁਬਸਤੇਰਸਖਤਾ।ਕਜਾਇਜਹਾਗਿਰਿਬਿਨਸਸਤਨਖਤਾ।੩੧ ਬਗੁਫ

ਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲੇਖੇ ਇਕੇ ਸਜਾ ਦਿੱਤੇ ਕਾਇਆ

ਤੇਰਾਕਿਈਰਾਚਦੂਸਾਹਕੁਨਦ।ਬਾਰਿਸਗਰਫਤਿਦਾਹਸਸਜਾਇਮਰਿਹਦ।੩੨ ਬਿਫਰ

ਭੂਨੂੰ ਮੇਰਤ੍ਰਾਗਲੀਨੇ ਕਹੇ ਇਕੇ ਜਬ

ਮੂਦਜਾਲਾਰਾਜੇਰਬਖਤਾ।ਕਿਈਸਰਜੁਦਾਕੁਨਬਦਕਜਖਮਸਖਤਾ।੩੩ ਚੂਸਮਸੇਰ

ਦੇਖੀ ਨਾਲੇ ਦੇਖਨਾ ਜੈਸੇ ਸਭੂ ਬਰਾਬਰੇ

ਗਦੀਦਾਮੰਨਉਜੂਆਂ।ਬਪਰਸਿਦਰਾਂਬਜੁਦਜਰਦੇਵੀਰਨਾਂ।੩੪।ਬਗੁਫਤਾਕਿਮਨਕਾਰ

ਖੋਟਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰ ਬੁਰਨ ਲਾਇਆ ਕੀਤੀ ਜਾਰਤ ਲੋਕਾਂ

ਬਦਕਰਦਹਾਮਾ।ਬਕਾਰੇਮੁਮਾਂਤੇਰਖੁਦਕਰਦਹਾਮਾ।੩੫ ਨਮੂਦਹਸਾਰਤਬਰਸਮਜੋਬਿ

ਆਂ।ਕਿਏਬਾਨੂਏਜਰਦੂਰੋਬਾਨੂਆਂ।੩੬।ਜਿਹਕਮੇਸੁਮਾਮਨਖਤਾਕਰਦਹਮਾ।ਕਿਕਾਰ

ਹੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸਤ੍ਰੀਦਾਜਿਦਾਰ ਤੇਰਾ ਮੈਂ ਖਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਬਿਨਾ ਖ੍ਰਿਦਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਰਨਤੇਨਾ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ

ਏਬਦੇਏ ਮਜਸਤ ਕਰਦਹਾਅਮਾ ॥੩੧॥ ਖਸਾਸਮਾ ਬਿਰਿਹਾ ਅਗਹਿਰ ਖਰਦਮਕਬੂਲਾ ॥

ਜੋ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਮੈਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਕਿ ਅਹਦੇ ਖੁਦਾ ਮਤ ਕਿਰਸਮੇ ਗਸੂਲਾ ॥੩੨॥ ਗੁਨਹ ਬਖਸਤੇ ਮਨ ਖਤਾ ਕਰਦਹਾਅਮਾ ॥ ਏ

ਪੇਲਾਂ ਨ ਮੇਰੀ ਮੈਂ ਦਾਸ ਕਹਨਲਗੀ ਪੰਜ ਸੈ ਕੀ ਸਾਰ

ਜਿਗਰ ਜਾਨ ਮਨ ਗੁਲਾਮੇ ਤੁਆਮਾ ॥੩੩॥ ਬਿਗੁਫਤਾ ਕਿ ਈਰਾਜ ਹਪਾਸੁਰ ਕੁਜਮਾ ॥ ਨਕਾਜੀਮ

ਕੀਂ ਦੂਰ ਰਾਹ ਬਆਦੇ ਛਤਾ ਮੈਂ ਜਾ ਕਿਸ ਦੁਸਤੇ ਮਾਰ ਇਸਦਾ

ਰਾਜਿਰਹ ਦਸਤ ਆਮਦਾਮਾ ॥੪੦॥ ਦਿਲ ਕੁਸਤ ਗਸਤ ਹਰਿਰਾਈ ਕੁਸਮਾ ॥ ਕਿ ਖੂੰਨੇ ਅਜੀਬ

ਆਪਨੇ ਜਿ ਜੋ ਮੈਂ ਥਣਤਰਾ ਕੋ ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਛੋ ਮੈਂ ਜਾਗਰ

ਸਪਕਰੰ ਨਸਰ ਖੁਰਦ ਕੁਨਮਾ ॥੪੧॥ ਕਿ ਖੁਸਤਰ ਕਿ ਈਰਾ ਖਸਾਸੀ ਰਿਹਮਾ ॥ ਦੁਮਨਹਜਰ ਤੇਕਾ ਬਹਾਅ

ਨਾਰੀਓਂ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਛਡਾਯਾ ਘਰ ਆਪਨੇ ਆਏ

ਸਾਹਿਰ ਦੁਮਾ ॥੪੨॥ ਬਿਗੁਫਤ ਈ ਮੁਖਨਰਾ ਦੁਖਰਦਮ ਖਸਾਸਾ ॥ ਬਖਾਨਹ ਖੁਰਦਾ ਆਮਦ ਜਾਮੇ

ਜੋ ਮਾਰਗ ਕਠੀ ਕੀਤੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਪਧੋਸ ਮੈਨੂੰ ਕਾਬਾਰਿਸਾ ਦੁਨਾਸੀ

ਕਰਦ ਖਾਸਾ ॥੪੩॥ ਬਬਸਤੰ ਦਬਾਰੇ ਤਪਾਗਿ ਕੁਨਦਾ ॥ ਕਿ ਏਜਦ ਮਰਾ ਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ ॥੪੪

ਅਠਜਾ ਹੋਰ ਆਮੇਜਸਾਂ ਕਥੀਸ ਤੁਮੈ ਦੇਖ ਹੋਵੰਗੀ ਕੀ ਦਦੇਰ ਜਿਤੁੰ ਮੈਂ ਦੇਰ ਆਵਗੀ

ਦਰੋਗਾ ਅਜ ਕਸਾ ਇਸੁਜਰਾਮੇ ਸਦਮਾ ॥ ਅਗਰ ਜੈਰਹ ਬਾਸੀ ਮੇ ਬਖਾਜ ਆਮਦਮਾ ॥੪੫

ਧਨ ਰੋਕ ਤੇ ਬਸ ਭੂਤੇ ਭੁਰਬਲਕੇ ਤਰਫ ਮੇਰੇ ਤੂੰਹੀ ਜਬ ਬਾਹਰ ਆਈ

ਨਕਦ ਮਤਾ ਏ ਜਿਨਸਰਾ ਬਾਗਮਸਤਾ ॥ ਹਦਾਨਹ ਸੂਏਕਾ ਬਹਾਅਸਾਹ ਸੁਦਸਤਾ ॥੪੬॥ ਚੁਬੇਰੂੰ ਬਰਾਮ

ਆਯਾ ਘਰ ਸਿਤ੍ਰਦਾ ਦੇਰਾਆਈ ਅਧੀ

ਦ ਦੂਸੇ ਮਜਿਲਸਮਾ ॥ ਬਯਾਦ ਆਮਦਹ ਅਜ ਖਾਨਹ ਦੋਸਤਸਾ ॥੪੭॥ ਬਬਾਜਾ ਆਮਦਹ ਨੀਮ

ਦੇਵੀ ਮਜਲਸ

ਸਬਖਾਨਹ ਅੰਮਾ ॥ ਰੁਨਿਆ ਮਤਾਮ ਜੀ ਮੋਜਿਏ ਦਿਲਸਤਾਗੀਰੰ ॥੪੭॥ ਬਦਾਨਸਤ ਆ ਕੁਮ ਕਜਾ ਜਾ

ਇਗਮਤਾ ॥ ਰਿਵਾਨ ਦਾ ਵਿਕਸ ਹਾ ਕੁ ਬਰ ਜਰਗੁਜ਼ਜਤਾ ॥੪੮॥ ਬਿਦਿਹ ਸਾਵੰਆ ਧੀਆ ਦਾਹ ੨੧

ਫੈਲਹ ਫਮਾ ॥ ਕਿਆਰ ਬਕਾਰ ਮਤੁਰ ਰਦਕਤਾ ਆਮਾ ॥੫੦॥ ਬਮਨ ਦਿਹਾ ਕਿ ਖੁਸਤੁਰ ਦਿਮਾਗੋ

ਕੁਨਮਾ ॥ ਦਿਰੰਸਨਤਬੇ ਹੁ ਚਰਾਗੋ ਕੁਨਮਾ ॥੫੧॥੫ ਪੰਜਦੀਹਿਕਾਦਤੁ ॥

੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਏ ਦਿਲਕੁਸਾਇ ॥ ਰਜਾਬਖ

ਸ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਰਹਨੁਮਾਇ ॥੧॥ ਨ ਫਉਜੋ ਨ ਫਰਸੋ ਨ ਫਰੋ ਨ ਫਗਾ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸਿੰਦ ਜਾ

ਹਠ ਜਹੂਰਾ ॥੨॥ ਹਿਕਾਇਤ ਸੁਨੀ ਦੇਮ ਦੁਖਤਰ ਦਜੀਗਾ ॥ ਕਿਹੁ ਸਨ ਕਸਜ ਮਾ ਕੁਆਸਤ ਬੋਸਨ

ਜ਼ਮੀਰ ॥੩॥ ਦਜਾਕੋਸਰ ਦੇਸਾਹਿ ਹੁਮਾ ਕੁਲਾਹਾ ॥ ਰਖਸਿੰਦ ਏ ਜਮਸ ਚੁਰਖਸਿੰਦ ਮਾਹਾ ॥੪॥

ਯਕੇ ਰੋਜ਼ ਰੋਸਨ ਬਰਾਮਦਾ ਸਿਕਾਰ ॥ ਹਮਹ ਕੂਜ਼ਾ ਮਜਬਾ ਨ ਬਹਰਿ ਸਕਾਰ ॥੫॥ ਸਬਧਾਨਆ

ਦਰੰਮ ਦਬਨਖ ਜੀ ਰਗਾਹ ॥ ਬਜਦ ਗੋਰਆ ਹੂ ਬਸੇ ਸੇਰਸਾਹ ॥੬॥ ਵਿਗਰ ਸਾਹ ਮਗਰ ਬਬ

ਤੂਜਾ ਬਾਦਸਾਹ ਆ ਦਮਮਾ ਰਬਰ

ਪਰਭਾਵ ਰਜ ਸੋਅਧ ਪਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਛੁਟਜਾਵਨ ਗਾਵਣੇ ਅਜਰਵਿਨੋਸਰਾਜ ਦਏਨਰਾਜੇ

ਨਮਰ ਦਵਿਲੇਠ॥ ਰਠਖੁਸਿਦ੍ਰਾਮਾਹੇਦੁਗੁਣੰਰਿਦਹਜੇਠ॥੭॥ ਦੁਸਾਹੇਖਮਰਪਕੇਜਾਇ

ਸੁਧਰੀ — ਵਿਸਨੁ ਜੋ ਭੁਗਾਵਨ

ਜਖਤ॥ਵਿਠਤੋਗਜਾਠਿਰਿਹਰਨੇਕਬਖਤ॥ ਵਿਠਾਠਜਾਇਕਬਾਲਪਾਰੀਖਿਦ॥

ਜਨਦਾਰੀ ਬਹੁ ਜੋਰਮੇ

ਵਿਪਜਨਦਾਖਿਠਾਕਾਮਗਾਰੀਰਿਹਦ॥੮॥ ਬਜ੍ਰਿਥਸਰਠਾਮਰਦੁਸਾਹੇਇਬਖੇਠਾਵਿ

ਜੈਸੇ ਇਕ ਰਨਪਰੇ ਜੇਠ ਗਾਵਣੇ ਪਾਵਣੀਆ

ਬਠਆਹੁਇਪਕਬਠਾਖਰਪੁਜੇਠ॥੧੦॥ ਬਗੁਠਠੀਦਨਆਂਮਰਦਾਅਬਠੇਜਿਆਹ

ਦੁਇਆਸ ਮਾਨਨੇ — ਕਲਾਏ ਐਸੇ ਦਰਖ ਖੂਨਹੋਏ

ਜਨਾਨੇਬਤਿਸਖਤੁਨੇਜਹਤੁਕਾਜ॥੧੧॥ ਰੁਨਤੀਰਬਾਠਾਨਪੁਠਠਾ ਸੁਰਗਾਨੇਸੀ

ਬਾਨਾਦੇਖਭੁਲਾਨਾ ਤੁਕੜੇ ਤੁਕੜੇ ਉਠੇ ਨੇਕਾਂਦਸੇ ਨੇਠੇ ਨੇਜੇ ਹਠਕੀ

ਅਸਮਾਨਅਜਕਠਗਾਗਸੁਰਦਾ॥੧੨॥ ਰਕਾਠਾਕਖਰਖਾਸਤੁਨੇਕੇਸਿਨਾਪਕੇਤੁਸ

ਪਲੇ ਉਠੀ ਜਹਾਨੋਸੈ ਅੰਜਿਨੋਏ ਪੈ ਹੈਆਨੇਸਿ ਕਰਨਾਇ ਦਜਾਈਹੈ ਚਿਨ

ਤਖੇਜਅਜਬਠਾਂਮਰਜਹਾ॥੧੩॥ ਜੁਸੁਰੇਸਕਾਢਿਸਦਾਮਅੇਜਦਕਾ ਵਿਠੇਜੇਕਿਆ

ਪਰੇਸਦਾਨੇ ਆਜਾ — ਨਜਏ ਜੋਆਏ ਆਨਕਦਰਬਾ ਦੇਸਿਪਾਹੀ ਜੋਰਮੈਆਜਾ

ਜਤਿਬਗਅਮੇਜਦਾ॥੧੪॥ ਗੁਰੇਜਸਰਠਾਮਰਬਅੰਬ੍ਰਗੇਸਿਪਾ॥ਬਗਾਬਬਦਰਮ

ਪਛਮਦਰਾਜ ਇਕਲ ਰਗਜ ਰਾਜਾ ਆਰਬਰ

ਦਚੁਮਕਾਰਬਸਾਹ॥੧੫॥ ਕਿਤਨਹਾਬਿਮਾਦਗਸਤਸਾਹੇਅਰਬਾ॥ਬਦਕਤੇਚੁਪੇਸੀ

ਨਸਮਸਚੁਗਾਰਬ॥੧੬॥ ਜਿਤਾਬਸਨਆਗਜਸਦਦਰਸਤਠੀਕ॥ਚੁਣਜਦੇ

ਜੈਸੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜਾਨਿ ਬਕਸਾਅਨੇਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਕੇ ਲੋਗ ਇਸਿਪਾਹੀ ਨੇਜੇ ਨੂੰ ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਨੂੰ

ਨੁਖਿ ਸਤੇਹੈ ਗਾਤੀ ਕੈਦਰਗਤੇਹੇ ਏਨਕੇ ਮੂਹਿਰੇਬਾਰਸਾਹਨੂੰਸੋ ਗਏਆਪਨੈਗਾਲਾਪਾਸ ਜੈਸੇ

ਸਬਦ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿੜਤਸਬੁਰਾਅਜੀਤਾ ॥੧੭॥ ਬਿਖਸਤੁਰਿਸਹਰਿ ਬੁਰਿਦਿਲਦਜਾਹਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਾਹੇ

ਰਾਹ ਪਕਨੂਲੈਜਾਨੂੰ ਰਿਦਨੂ ਪਰਮੈ ਖਬਰਆਈ ਗਲ ਬਦਾਹੇ ਤੁਮਾਮ

ਅਦਫਿਲਹਮਰੁਬੁਰਦਿਮਾਹਾ ॥੧੮॥ ਬਿਖਾਨਗਖਬਰਆਮਦੇਸਾਹਿ ਬਿਖਸਤਾ ਹਮਹਿ

ਕੀਮਤੇਮੀਰੋਤਣ ਬੈਠੇ ਸਭਾਮੈ ਬੁਧਵਾਨ ਗਲੀਕਰੇ

ਕਾਰਦਜਸਰੀਦੂਰਾਮਰਦਤ੍ਯਜਸਤਾ ॥੧੯॥ ਨਿਸਸਤਿਦਬਿਮਜਲਸ ਸਦਾਨਾਇਦਿਲਸਮੁਖਨਰ

ਮਤਲੂਬੇ ਸੁਬਕੇ ਸਲੀਮਤੇ ਸਬਸੁਦੀ ਏਹਬਾਤ ਕਹੀ

ਰਾਪਿਨਹਾਦਜਾਸਹਖਿਜਲਾ ॥੨੦॥ ਬਖਿਨਸੀਰਦਈਖਬਰਦੁਪਤਰਦੁਜੀਰਾ ਬਿਖਸਤਿਰ

ਦੂਏਤੀਰ ਕਮਾਨ ਪਹਰੀ ਜਰੀ ਬਾਦਤੇਰੀ ਘੋੜੇਪਰ

ਸਮਸੇਰਜੁਸਤੁਰਤੀਰਾ ॥੨੧॥ ਬਿਪੋਸੀਦਜਰਬਾਫਤਹੁਮਾਬਿਦਾਇ ॥ ਬਾਜੀਬਰਨਿਸਸ

ਹੋ ਚੜੇ ਤੁਰਾਆਈ ਗਈ ਤਬ ਪੈਨਸਾਨ

ਤੇਬਿਆਮਦਬਜਾਇ ॥੨੨॥ ਰਦਾਸੁਰਸੁਏਸਹਰਮਗਰਬੁਬੁਦ ॥ ਕਮਾਨੇਕਿਆਨੀ

ਸਕਮੈ ਅਗਲੇ ਪਨੇ ਆਈ ਸੀਘ੍ਰ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਗਜੇ ਜੈਸੇ

ਬਤਰਕਸਨਿਹਾਦਾ ॥੨੩॥ ਬਿਪੋਸਸਾਹਿਮਗਰਬ ਬੁਲੰਮਦਰਸੇਤਾ ॥ ਦਮਬੋਰਗੁਰਿਦਾਬੁ

ਸਲਾਆਮਜੀਸਕੀਈ ਹੇ ਘੋੜੇਭਾਗਦਲੇ ਲਾਯਕ ਛਡ ਲਾਯਕ

ਗਾਰਿਦਸੇਰਾ ॥੨੪॥ ਦਾਆਕੁਰਦਏਸਾਹਾਮਾਜੇਂਰਬਿਪਤਾ ॥ ਸਜਾਦਾਰਦੇਹੀਮਸਾਯਾਨ

ਮੇਰੇਪਾਨੀ ਆਏਥੇ ਦੁਸਤੇ ਪਾਤਰੇ

ਤਪਤਾ ॥੨੫॥ ਮਨਾਕਾਹੀਆਮਾਮਦਅਜਬੁਹਨਕਾਹਾ ॥ ਬਿਦੋਸਰਦਸਦਾਰੇਯਕਅਜ

ਤੇਏਕਦਾਫਿਰ ਬਾਦਸਾਹਸਾਨੇ

ਸਕਲਸਾਹਾ ॥੨੬॥ ਕਿਬਿਗਤਰਹੁਮਾਨਸਤੁਮਾਰਾਬਿਰਿਹਾ ॥ ਦਗਰਨ ... ਸਮੇਤੁਬਗਸ

ਜੋਭੁਲਾ ਠਾਹੈਤੂੰ ਛਿਹਪਾਹੀਮੈਨੂੰਦੇਹ ਜੋਨਾਦੇਦੇਤਾਂਮੈਤ ਖੁ

ਦਸੀਗਮੁ ਮਰੀਰਿਦ ਨੂੰਰੀਗਲ ਗੁਜਰੀ

ਦੁਮਰੀਪੁਸਰ

ਮ੍ਯਾਨੀਦੇ ਸਣੇਕਮਾਨ ਤਬਮੈ

ਦੇਜੋਲ ਸਦਾਰੇ

ਉਮਰਸਿਰਦੇਖ ਸੁਣੈਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਪਾਹੀ ਦਿਨੇ ਰੈਨ ਚਲਤੇ ਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਂਪ ਦੇਗਾ
ਰਸਿਦ੍ਰਿਹਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨੀਦਈ ਅਗਰ ਸ਼ਹਮ ਨਈਂ ਸੁਖਨ ॥ ਹਮਾਂ ਜਾਂ ਤੁਰਾ ਬਖਸ਼ਦ ਏ ਬਿਖਨ ॥
ਸੁਣਕੇ ਤਨਦਾ ਦੇਖਾਂ ਜੈਸੇ ਚੰਗੇ ਕੇ ਪੜਕੇ ਐਸਾ
੨੨ ॥ ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਨ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਦਤਨ ॥ ਬਲਰਜੀਦ ਖਸ਼ਦਰ ਚਬਰਗੋਸ ਮਨ ॥ ੨੩ ॥ ਚੁਨ
ਆਹੀ ਆਕੀਤ ਤਾਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਬਾਦਸਾਹ ਕੋਜ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ ਦੈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੇ
ਜੈਗਕਰਦਿਦਈ ਕਾਹੀਆ ॥ ਨਦਾਨਮ ਅਗਰ ਬਸ਼ਾਹ ਬਾਜਦਰ ਸੁਦਾਂ ॥ ੨੪ ॥ ਨਦਾਨਮ ਕਸੇਸਾ
ਰਾਜਾ ਕੈਸਾ ਬਲੀ ਹੈ ਦੈ ਮਤਮੈਨੂ ਕਰੋਆ ਪੀਰਕਾ ਦਸਾ ਕਰਤਾ ਦਿਹੈ ਅਗੇ ਸਰਦਾਰ ਕਾ ਰਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ
ਹਹਸਤਸਜੁਦਾਂ ॥ ਕਿਮਾਰਾ ਬਿਠੀਰਿਦਾਨਿਸ਼ਾਂ ਪੀਰਦਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਪੇਸ਼ੀਨ ਈਸਹਦਜੀਰਾਂ ਬੁ
ਦਰਸਨ ਕਰ ਸਾਮੇ ਉਸਦੇ ਜੋ ਦੇਖੇ ਕੈਸਾ ਪਾਹੀਆ
ਧਾਦਾ ॥ ਸੁਖਨਹਾ ਈ ਪੈਸ਼ੀਦਬਾਂਉ ਖਿਰਾਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕੁਰੀਰੀਬੁਨ ਕਹੀਆ ਜੈਗਕਰਦਾ ॥ ਕਿ
ਹੋਪਮੋਜ ਸਾਗਰੀ ਗੋਰਦਾ ਆਦੀ ਮਤਦੇ ਕੇ ਸੁਣਨ ਜੋਕਾ ਮੁਖ
ਤਖਤ
ਅਜਸੁਖਕਦਜਰਾ ਬਰਾਦਰ ਦਠਾਰਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁਬਾਦਾ ਕੁਨ ਦਬੁਰ ਸੁਖਕ ਸ ਪਤਾ ॥ ਦਿਹ
ਦੇਉ ਪਾਹੀ ਬੁਗਦਨ ਨੂੰ ਮਤਦਿਗਨੂੰ ਉਜੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਬੂ ਸਾ ਬਕੇ ਹਦਾ ਲੇਕੇ ਤੋ
ਮਕਾਹੀ ਆਰਾ ਅਜਜਲੇਕ ਬਖਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਹਮਾਸਾਹ ਮਹਬੂਸ਼ੀ ਆਪੇਸ ਖਾਦਾ ॥ ਹਦਾ ਧਾਹਿਨਮੁ
ਬੈਠਾ ਕੇ ਨੂੰ ਕਿਉ ਆਜਗਰ ਗੁਜੇ ਹੈ ਇਸ ਬਹੁਤਿਗ ਸਾਧਿਕੋ ਲੈ ਪਾਹਿਤੇ
ਦਮਕਿ ਉਰਾਂ ਨਿਜਾਦਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤੁਆਜਾਰਗਾਸਤ ਈ ਅਜੀਜ ਹਦਸਤਾਂਜਾ ॥ ਬਿਗਰਿ ਦਾਬਿਰਾਦਰ
ਕੁਣ ਤੁਆਂਜੇ ਰਖੇ ਪਾਸ ਹੈ
ਇਸਕੂੰ ਨੇਤਬਪਗਨੂੰ ਪੇਚਾਕਿਨ ਕੁਨੇ ਰਬਕੀ ਮੁਠਮੈ
ਤੁਆਜਲਾਂ ਅਜੀਜਾਂ ॥ ੩੦ ॥ ਜਨੇ ਪੇਸਦ ਜਤਾਰਠਾਂ ਤੁਬਦਾਦਾ ॥ ਦਿਗਰ ਮੁਸਤ ਬਕੂਦ ਜਤਤੇ ਗਾਸ
ਰਖੀਹੈ
ਨਿਹਾਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਜਦਤਾਂ ਜੀਆਂ ਲੋਬਹਾਰਿਦਾਰਦਾਰਾ ॥ ਬਗੁਫਤੰ ਗਦਿਈ ਬੂੰ ਖਬਰ ਬੇਮੁਹਾਰ
ਮਾਰੇ ਕੋਟਨੇ ਇਕ ਇਕ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚਾਰ ਗੁਜੇਨਾਲ ਕਹਾ ਹੇ ਬੇਖਬੋਰ ਨਿਰੇ

ਇਸਜਗਾਂ ਆਏ ਜੋ ਉਸਕੋ ਪਾਹਨਹੀਕਾ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸਕਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਲਕ ਏਕ ਹੈ ਉਸਪਰ ਰਖੀ
੩੮॥ ਕਿਆਮਦ ਦਰੂੰ ਜਾਂ ਦੁਜੰਗਾਹ ਨੇਸਤ ॥ ਕਿ ਏਜਦ ਨਿਗਹਦਾਰ ਹਮਸਤੁ ਪਜਦਾ ਯਕੇਸਤ ॥ ੩੯
ਆਫਰ ਜੋ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਪੈਗਮ ਬਰ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਆਸਰਾ ਹੈ ਖੁਲਾਸੀ
ਚੋ ਰੋਗੋ ਮਰਾ ਬੁਰਗ ਦੁਰੋਗਾ ਦੁਹਸਤ ॥ ਬਗੋ ਤਾ ਦਗਰ ਕਿਮਾਰ ਪਨਾਹ ਹੇ ਖੁਦਾ ਸਤ ॥ ੪੦ ॥ ਨਹਾ ਈਸਕਿ
ਫਰਜਾ ਆਪਨੇ ਰਾਜੇ ਨੈਤਪਤ ਤੇ ਅੰਦਰ ਤਿਸਤੋਂ ਹੀ ਮਜ ਲਬਤੇ ਕਰ ਕੈ
ਹੋਦਾ ਖੁਦਾ ਵੰਦਿਨ ਬਖਤਾ ॥ ਦਿਦਾਗਾ ਮਸਤ ਜੋਮ ਨਿਸਤੇ ਜਾਏ ਇਸ ਬਖਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਗੰਹਿਸਾ ਕੀਆ ਸਾਗਰੇ
ਰੰਗ ਸਾਹਬਬੁਦ ਦਾਰੋ ਪਗਟ ਜਹਾਨਮੈਂ ਪਿਆਲਾ
ਸਬਜ ਪਾਨ ॥ ਕਿਸਾ ਹਬੁਸ ਉਰ ਮਸਤ ਜਾਹਰ ਜਹਾਂ ॥ ੪੨ ਬਿਗੰਹਿਸਾ ਕੀਆ ਜਮ
ਸਬਜ ਦੇਵੇਗਾ ਤੂ ਦੇਖੂਸ ਹੁਖਤਾ ਹੈ
ਫੇਰੋ ਜਰਗਿ ॥ ਕਿਦਰ ਦੁਕਤ ਸਬਜ਼ੂ ਖੁਸੇ ਰੋਜ ਹਰਗਾ ॥ ੪੩ ਹਿਕਾਯਤ ੬ ਅਫਜੂ ॥ ੧੦ ਦਾਰ
ਖੰਤ ਜਹਾਨਮੈ ਦਲਾਯਤ ਕ
ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਫਤੇ ॥ ਖੁਦਾ ਵੰਦ ਬਖਸੀਂਦਏ ਬੇਜ਼ੁਮਾਰ ॥ ਕਿਜਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ ਸਤ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆ
ਖੂਪ ਦੇਣੀ ਹੈ ਹੂਪਕ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਬਡਾਈ ਦੇਣੀ
ਰ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਅਤ ਬਖਸ਼ ਸਤ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਸਤ ਫਜੀਲਤ ਕਮਾ
ਇਸਦੇ ਦੇਦਾਰਜਬ ਜਹਾਨਸੇ ਮਾਰਿਆ ਪਾਤਸਾ ਨੇ ਆਪਨੀ ਬਚਨ ਨੂੰ ਜੈ ਪਕਾ
ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸਦੇ ਦੁਰਜਾਂ ਅਜ ਜਹਾਂ ਰਫਤ ਬੁਰਦ ॥ ਨਸਬਨਾਮ ਏ ਖੁਦ ਹੁਕਮ ਮਨਜਪੁਰਦ
ਉਸਕੀ ਦੀ ਔਸੀ ਪਰੀ ਸਮਾਨ ਸੂਪਕੀ ਆਪਾ ਦੇਖਾਦਨ ਵਾਲੀ
੩ ॥ ਅੰਜਾਂ ਦੁਖਤਰੇ ਹਮਚੁ ਪਰਰੋ ਹੁਮਾਏ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਸਤ ਰੋਸਨ ਫਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦੁ
ਬੇਟੀ
ਬਹਮਨ ਜਾਹ ਈਜਦ ਹਾ ਬੁਰਦ ਰਫਤਾ ॥ ਬਦ ਪਤਰ ਸਪੁਰਦੰ ਦਮਾਤਾ ਜ ਤਖਤਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਸਮਤਰ
ਜੋਬ ਬਹਮਨ ਬੀਮੂਆ ਜਹਾਨ ਤੀਂ ਹੁਮਾ ਜਸ ਰਖੀ ਅਬਦ ਹੁਮਾ ਯਨਾਮ) ਸਨੂੰ ਕੀ ਨੂੰ ਛਤ੍ਰ ਤਖਤ ਦੇ ਗਿਆ

ਜੈਸੇ ਭਤੀਦ ਜਾਣ
ਭੂਮੇ ਨਾ ਜੈਸੇ ਬਾਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਤੈਸੇ ਤੁਮਕੋ ਸੁਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਸਭ ਗੁਜਰੈ ਮਨਿੰਦ
ਬਾਰਤਖਤਬਮਹਿਮਾਣਇ। ਕਿਥੋਮਤਾਬਹਾਰਮਤਮੁਰਤਾਫਿਜਾਇ। ੬ ॥ ਹਰਖੁਬਗਜਮਤਖਰ
ਚੈਰਾਂ ਖੁੱਬਮਕੀ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਨੁਆਨੀ ਨਗਾਰੇ
ਦੌਜਿਰਾਗਮਾਂਸਰਬ। ਕਿਪੇਰਾਮੁਰਾਮਥਜਇਣਉਬੁਹਾਰ। ੭ ॥ ਬਹਾਰੇਜੁਆਨੀਬਨੋਬਤ
ਨਸੁਆਈ ਜੈਸੇ ਬਾਗ ਸੈਲਾਣ ਟੁਕਸੁੰ ਰਕਰੇ ਤੈਸੇ ਤੁਮਨੌਆਈ ਜੈਸੇ
ਠਮੀਦ। ਚੁਬਮਤਾਗੁਲਮੁਰਖਬੋਰੂਦਮੀਦ। ੮ ॥ ਬਹੁਸਨਅਅਮਰਜਤਤੀਏਨੋਬਹਾਰਾ ਰੁ
ਜੈਸੇ ਫਿਰ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਾਰਹਾਆਈ
ਮਾਹੋਕਿਥਰਖੁਰਵਨਾਜਿਸਦਹਿਬਾਠ। ੯ ॥ ਮਿਜਾਜਮਨਿਸਤੁਦਸੀਖੁਬੁਰਠਗਜੀਦ। ਜੁਆ
ਤੇਜਨੇ ਉਪ ਛਿਪਾ ਬੇਠੀ ਉਪਰ ਸਾਹਾਨੀਜਾਰੇ ਦੇ ਸਿਖਤਮੈ
ਨੀਰੁਜਿਆਗਾਜਬਰਦੌਕਮੀਦ। ੧੦ ਕਿਬਿਨਮਤਬਰਤਖਤਸਾਹਾਨਸਹੀ। ਬਕੂਸਮਾਅੰਦ
ਸਾਨਿਪਰਤੀ ਦਾਦੇ ਖਿਆਲਗਾਤ ਨਗਾਤਪਗਜਤਪੜੀਰਹਾਈ ਜੇਤੀ ਰਖਣਦਲਾ ਲੋਗਾਈ
ਰਾਦੇਖਤਕਾਗਜਮਹੀ। ੧੧ ॥ ਨਜਰਕਰਦਬਰਬੁਰਗੇਹਰਨਿਗਾਰ। ਕਿਖੁਬਚਾਮਦਿਰੁਨਜ
ਰਤੀ ਅਨੇਰੇਮੈ ਸਿਗ ਕੀਤ ਨਾਸੂਉਮਕੇ ਜੈਸਹੀਨੇ ਪੇਟਾ ਠਾਰਕਾ
ਬਦਕਤੇਗੁਬਾਰ। ੧੨ ॥ ਬਿਆਦੇਖਤਬਾਰਉਦੁਜੇਦਮਰਮਾਹ। ਕਿਸਿਕਮੇਢਰੇਮਾਂਦਾਅਜਤਪਮ
ਉਮਰਦੀਰਜ ਐਜੇ ਚੀਰੇ ਜੈਸਾਜ ਪੇਟਬਠੁਹੋਕ ਸੈਦਰਹਿਦਾ
ਸਾਹ। ੧੩ ॥ ਰੁਨਾਹਮਰਨਿਜਤੁਹਬਾਅਂਗਥਿਜਤਨੀ। ਬੁਕੂਸਜਦਰਮਦਰਗੇਖੁਜਤਨਤਿ। ੧੫
ਪੇਟਰੋਹਕ ਬਾਲਕ ਰੁਪਾਹੋਦਲਾ ਆਪ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਦੇਲਿ ਤਨਹਾਠ
ਤ...ਬਾਦਮੁਰਸਵੇਨਦਕੇਸੀਰਿਖਾਰ। ਕਿਖੁਦਸਾਹਸਾਹਅਢਕਨਨਾਮਦਾਰ। ੧੬ ॥ ਕਿਜਾਹਰਨ
ਦੇਰ
ਕਰਦਿਰਗਿਰਿਬ...ਸਹਾ। ਬਮੁਰਦਉਠਾਨਿਗਹਦਾਮਤਆਜ। ੧੭ ॥ ਦੋਮੁਸਕਾਅਂਬਰਦਰਾਦੇਖ
ਵੇਦਨਾਹਾਨਸੈ ਸੀਰੁਕਸੈਪਾਜਾਬਾਸਕਨੂੰ ਅੰਬਰਮੁਸਕੋਬਠਪਾਦ

ਕਸਤੂਰੀ ਤੋਜੈ ਫਲਮਾਜ ਬਾਸਕਦੇਂ ਹਥ ਵਿਚ ਖਗਾ ਜਦਾਹ ਸਜੇ

ਤੋਗਾ। ਬਰੋ ਊਰ ਅਜਜਾ ਦਰਾਂ ਰੋਖਤਿਦ ।੧੭। ਬਰ ਸਤੁ ਅੰਦਿਰੂ ਦਾਸਤ ਓਰਾ ਅਕੀਕਾ। ਠਦਕ

ਫਰੋਮੈਂ ਰੋਜੇ ਜਆਪਾ ਸਾਹਿਨਾਕ ਰਖੀ

ਠਰ ਸਿਦੂ ਕਦਰੀਆ ਅਮੀਕਾ ।੧੮। ਰਦ ਕੁਰ ਦਓਰਾ ਕਨਦਜ ਅਹਦਾਕਾ। ਨਜਰ ਦਾਸਤ ਬਰ

ਅਮੇਜ ਪਾਂਦਰ ਜੈਨ ਰਕਕਾ ਦ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ

ਸੁਕਰਜਨ ਦਾਨ ਧਾਕਾ ।੨੦। ਨਿਸ ਸਤੇ ਦਰ ਦਰਰੇ ਦਖ ਬਗਾ ਸਰਾ। ਨਜਰ ਕੁਰ ਦ ਸਿਦੂ ਕਦਰੀਆ

ਆਵਦਾਹੇ ਭੀ ਚਾਹਿਆ ਹਥਮੇ ਲਆਦੇ ਚੌਕੀਏ ਰੇਖੈ ਜੀ ਦਿਸਹੇ

ਠਦਾ ।੨੧। ਹਮੀ ਖਾਸਤ ਕੇਰ ਖਰ ਸਤ ਆਦਰੰਦਾ। ਕਿਸਿਦੂ ਕਬ ਸਤ ਹਸਿਕਸ ਆਦੂਰਦ

ਬਾਹਰੇ ਤਲਕੀ ਸੋਦੂਕਾ ਨਾਥ ਹਥਮੇ ਜੈਦਾਹੈ

੨੨। ਰਬਾ ਜੂ ਬਕੇ ਜਸ ਦਠਾ ਸਰ ਗਿਰਾ। ਬਰ ਸਤ ਅੰਦਰਾ ਸਦਾ ਮਤਾਏ ਗਿਰਾ ।੨੩। ਸਿਕਸਤੇ

ਆਮੇਰਾ ਵਸ ਤੋਪਸਰੇ ਰੋਪਕਾ ਬਾਲਕ ਕੈਨਾ ਉਸ ਦੇਵੀ ਕੋਪ

ਦਮੂਹਠਸ ਬਰਾਏ ਮਤਾਹਾ। ਪਰੀਂਦਾ ਅਸਰ ਦਹਜਾਰ ਚੁਰਖਾ ਸਿਰੰਮਾਹਾ ।੨੪। ਦਿਜਾਂਗਾ ਜਰਾਖ

ਨਖੁਲੀਕਾ ਲੋਸੈਨੂ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤੇ ਔਰ

ਨਕੇਦ ਕਲੁਨੇ ਜਤਾ। ਖੁਦਾ ਸਨ ਨਾਪਿ ਸਰਦਾਰ ਈਹਮ ਬਸੇ ਸਤਾ ।੨੫। ਗਵਿਆ ਦੂਰ ਦਓਰਾਰੀ

ਪਕੜਾ ਲਾਚਾਰ ਪਮੇਸ ਬਡ ਕੀਤੇ

ਠਫਤ ਅੰਅਕੀਕਾ। ਸੁਕਰ ਕਰ ਦਜਸ ਦਾਨਾ ਅਜਸ ਅਮੀਕਾ ।੨੬। ਕੁਨਦ ਪਰਦ ਠੇਸਾ ਦੂਪ

ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਦਕੀ ਮਾਲਕਹੇ ਅਕੇਦ ਸਬ ਕੀਤੇ

ਸਰੋਅਜੀਮਾ। ਬਦਾ ਦੇਖੁਦਾ ਕਿਬਸਾਹ ਕਾਸ ਹਕਰੀਮ ।੨੭। ਬਹੁ ਬੁਗਜ ਜਤ ਬਰ ਦੇਦੇ ਸੇਜਾ

ਲਮਾਹਾ। ਕੇਜੇ ਦੂਖਤ ਰੇਖਾ ਨਹਾ ਆਦੂਰ ਦਸਾਹਾ ।੨੮। ਨਜਠ ਕਰ ਦਬਰ ਦੇਹੁ ਮਾਹੇ ਅਜੀਮਾ। ਬ

ਜੇਸ ਨੂਕੀਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਆਏ ਜਿਸਦੇ ਕੀਤੀ ਬਾਲਕ ਪਰਹੁਆ ਸਨੇਦਤੀ

ਪਾਸਨਾਊ ਸਕੀ

ਪਜਿਅਹਿਸੇਤੇ

ਇਕਬਗਸ

ਜਾਣਾ ਮੈਂ ਤੂ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਇਕ ਮੈਂ ਜੂ ਝ ਐਥੇ ਕੇ ਈ ਨੂੰ ਜਾਂ ਭੁਖੇ ਰਜਾਣਾ ਹੈ

ਪਾਇਆ ਮਨ ਸਾਪਿ ਸਰਣਾ ਜਾਰ ਕਰੀਆ। ੨੯। ਗਲ ਬਪੁਰ ਸੀਰ ਓਮ ਕਿਏ ਨੇਕ ਜਨਾ।

ਕੁਜਾ ਜਾ ਫਤੀ ਪਿਸਰ ਖੁਸ ਖੋਇਆ ਮਨਾ। ੩੦। ਬਿਦਾ ਨੇ ਕੰਮ ਧਨੇ ਮਤਨਾ ਸੇ ਮਨਾ। ਜਕੇ ਮਨਸ

ਨਾਸਨ ਦੀਗਰ ਸੁਖਨਾ। ੩੧। ਅਰ ਦੀਦ ਦਮ ਰਦ ਖਾਬਿ ਖਾਹਰ ਅਜੋ। ਦਿ ਮਜਬਾਨ ਹੇਗ ਜਰਨਸ

ਅਜੋ ਰਨ। ਬੁਖਾਰੀ ਦਰ ਓਰਾਬ ਬਸਤ ਦਰ ਜਖਤਾ। ਬ ਪੁਰ ਸੀਰ ਓਗ ਕਿਏ ਨੇਕ ਬਖਤਾ। ੩੨।

ਬਗੋਜ ਮਤੂ ਮਰਾ ਹਮ ਬਨੀ ਜਾ ਫਤਮਾ। ਨ ਮਾਇਮ ਬੋਹਾ ਲਚੁ ਸਾਖਤਮਾ। ੩੪। ਰਿ ਸਾਲੇ

ਦ ਲਸ ਮਾਹ ਦਰਦ ਕਤ ਜਮਾ। ਕਿ ਈ ਕਾਰ ਕਰਦ ਰ ਜਾਮਿ ਮਨਤਮਾ। ੩੫। ਗਰ ਫਤੇਮ

ਜੇ ਕੁ ਕਰਦ ਨਿਆ ਮਸੀਕਾ। ਜ ਕੇ ਦ ਸਤ ਜੋ ਜਾ ਫਤਮ ਈ ਅਕੀਕਾ। ੩੬। ਬਿ ਦੀਦ ਦਰਗ

ਓਹਰ ਗਰਦ ਫਤ ਦਰਜਾਂ। ਸ ਨਾਸੀ ਦ ਕਿਪਿ ਸਰਹ ਸਤੁ ਅਹਮਾ। ੩੭। ਗਬਗੋਤੁ ਨਸੁ ਦਸੀ

ਰਪਿਸ ਤਾ ਅਜੋ। ਬਿਜਰ ਸੀ ਨਹ ਖੁਦ ਹਰਦ ਦਸਤ ਨਜੋ। ੩੮। ਸ ਨਾਸ ਦ ਅਜੋ ਹਰਦੂ

ਸਖੁਬਰ ਦਾਰਾ। ਕਿ ਜਾਹ ਰਨ ਕਰਦੀ ਦਿਲੀ ਦਰਨਿਹਾਦਾ। ੩੯। ਰਿਗ ਰਗੋਜ ਰ ਫਤੇ ਦਰ

ਦੂਜੋ ਦਿਲ ਗਈ

ਦਿਨਆਾਕੇਮਸੀਤੁਮੈਂ ਮੈਨੂਮੁਮਨੇਮੈਂ ਪਾਮਸਿਆਹੈ ਕੇਰੇਤਾਈਮੈਂ

ਉਜੋਰਫਸਾ॥ਮਠਾਖਾਬਰਾਫਰਗਬਜੂਰਗੇਹੁਆਂ॥੪੦॥ਤੁਰਅਸਕਿਫਰਜੀਰਬਖਸਾਂਰਹ

ਮਾਨਿਰਾਗੋਕਿਫਾਂਰਾਰਖਸੀਰਹਮ॥੪੧॥ਜਿਗਿਜੇਅਰਸਗਉਫਰੇਤੁਪਤਦਾਦਾਦਿਜਾਂ

ਪਿਸਰਰਾਖਾਨੁਹੋਖੁਦਾਨੀਹਾਦਾ॥੪੨॥ਬੁਗੁਫਤਾਂਕਿਈਰਾਜਦਰੀਆਫਤਮਾ॥ਕਿਦਾਰਾਬਨਾ

ਮਸੁਅਲੋਸਾਖਤਮਾ॥੪੩॥ਕਿਸਾਹੀਂਜਹਾਂਰਾਬਰੋਮੋਰਿਹਮਾ॥ਦਿਜਾਂਤਾਸਾਇਕਬਾਂਸਬੁਰਸਰਕੋ

ਹਮਾ॥੪੪॥ਸਰਾਖੁਸਤਰਆਂਮਦਾਮਜਾਂਸੂਰਤੁਸ॥ਕਿਹੁਸਨਸਨਆਂਖਸਤਖੁਸਸੂਰ

ਤੁਸ॥੪੫॥ਕਿਅਜਸਾਹਿਓਰਖਬਰ ਯਾਫਤਸ॥ਕਿਦਾਰਾਬੁਨਾਮੇਮੁਕਰਰਾਸੁਦਸ॥੪੬

ਅਜਾਂਸੇਰਸੁਦਸਾਹਦਾਰਾਂਏਦੀ॥ਚਕੰਕਿਤਮਸਨਾਸੇਤ ਐਨਜਕੀਨ॥੪੭॥ਬਿਰਿਹਜ

ਕੀਆਸਾਗਠੇਸੁਰਖਫਾਮਾ॥ਕਿਸਾਂਰਾਬਕਾਰਸਤਦਕਤੇਸੁਦਾਮਾ॥੪੮॥ਬਿਰਿਹਪੀਆਲਫੋਲਜ

ਠੇਗੀਨਰੀਠਾ॥ਕਿਮਾਰਾਖੁਸਆਮਦਬਸੇਦਕਤਜੰਗਾ॥੪੯॥੭ ਅਫਜੂ

੧ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ॥ਖੁਦਾਂਦਿਰਬਖਸਿੰਦ ਏਰਿਸਕਰਾ॥ਠਜਾਬਖਸਕੋਸਿਦ

ਹੋਨਉਬੋਹਾਰਾ॥੧॥ਕਿਸੀਰਸਤਪੀਗਸਤਹਰਵੋਜਕੰਗ ਖੁਦਾਦਿਰਬਖਸਿੰਦ ਹਰ ਜਕਾਂਅਮਾਂ

ਤੇਅਠੰਗਜੇਬਓਦਾਰਾਬਤੁਆਚੁਦਰਕਹੈਸੀ ਜਿਸਦੇਆਂਤੁਰਕਨੀ ਪਿਤਾਹਿਚੂਜਦਹਰੀ॥

ਤੁਅਜੇਕਹੇਖਾਲਸਦੀਕੀਜਾਤਹੈ ਨੂੰਆਪ ਨੀਦੇਖੋ॥

ਆਜਾਈਜ
ਤੇਜਦਹਰਬ
ਤੁਰੇਗਏਸਨ
ਨਾਆਸ
ਫਿਰਪਾਨ
ਠਾਵੇ
ਸ
ਸਬਲਸੁਖ
ਸੁਖਦੇਵੇਹਾਰ
ਦਰਸਬਖਸੋ

੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਇਤਨੁ ਸੁਨੀਏ ਮਸਾਨੇ ਅਜੀਆ॥ ਕਿਉ ਸਨਬੰਧੁ ਜਮ ਅਚਾਸ ਸਤ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀਮਾ॥ ੩॥ ਕਿ
ਮੁਰਤੁ ਜਮਾਨ ਸਤ ਹੁਸਨ ਸਤ ਮਸਾ॥ ਤਮ ਹਰੋ ਜਆਸਾ ਜਸੋ ਰੇਦਜਾ ਮਾ॥ ੪॥ ਕਿ ਸਰਹਿ ਗਦ
ਨਸਾ ਜਿਢ ਰਜਨਗੀ॥ ਕਿ ਅਜਮ ਸਸਤ ਹਿ ਮੈਜਮਰਦਾ ਨਫਗੀ॥ ੫॥ ਦਿਲਾਂ ਬਾਨੂ ਏਹਮ ਫਸਾਹੇ
ਸੁਦ॥ ਕਿ ਕੁਨ ਬੰਗਸ ਦਰ ਹਰ ਕਸੇ ਨਾਜ ਦਾ॥ ੬॥ ਕਿ ਖੁਸ ਰੰਗ ਖੁਸ ਖੋਇ ਖੁਸ ਜਮਾਲ॥ ਖੁਸ
ਖੁਸ ਦਸ ਖੁਦ ਰਗੀ ਖੁਸ ਖੋਆਲ॥ ੭॥ ਬੁ ਕਦਰਿ ਨਾ ਕਿ ਖੁਸ ਖੋਇ ਖੁਬੀ ਜਹਾ॥ ਜਿਹਰ ਫ
ਤ ਕਰਦਨ ਖੁਸ ਖੁਸ ਜੁਬਾਂ॥ ੮॥ ਦਾਪਿ ਸਰ ਜਅਜਾ ਬੂੰਦ ਚੂਸ ਜਸਾਹ॥ ਕਿ ਰਉਸ ਨਤ ਖੀਅ
ਤ ਕੀਕਤੁ ਗਦਾਹ॥ ੯॥ ਕਿ ਗੁਸਤਾਖ ਦਸਤ ਸਤ ਦਾਸਾ ਕਜੀਗ॥ ਕਿ ਦਕਤੇ ਤਰ ਦਤਨੁ ਸੋਰੰਗੀ
ਗ॥ ੧੦॥ ਦਪੀਸਿ ਅਫਕਨੇ ਹਮ ਚੁਸੋ ਅਫਕਨ ਅਸਤ॥ ਬਦਕਤੇ ਦਗਾਂ ਸੋਰ ਏਤਨ ਅਸ
ਤ॥ ੧੧॥ ਪਕੇ ਖੁਬ ਰੋਇ ਰਿਗਾਰਤਨ ਚੁਸੀਆ॥ ਦਸੁਕਤੁ ਸਜਾਂ ਦਾਰ ਆਜਮਾਅਜੀਆ॥ ੧੨
ਦਸਾਂ ਦਰੇ ਖਰੰ ਕਸਾਂ ਆਸੁਫਤ ਹਗਾਸਤ॥ ਚੁਮਰਦਾ ਅਸਤ ਗੁਸਹ ਮਦਨੇ ਸੁਬਪਰ ਸਤ

ਰਾਤੂਕੇ ਦ੍ਰਿਠਮੈਣਦੇਆਣੇ ਕੋਨੋਬਸੀਨ੍ਕੇਠੇਦਕ੍ਰਾਪਤਤੇਭੁਰਤਾ
੧੩ ਗਿਆਨਬਿਗਾਹਾਦਰਧਾਖਗਾਹਾਆਮਰਿਦਾ। ਕਿਜੋਰਾਂਦ੍ਰਿਠਾਂਦਰਕਨਿਰਾਹਾਆਮਰਿਦਾ।
ਸਰਬ ਪਿਰਜਕੇਰਾਗਨਾ ਸਮਸਤਨੀਤਾ
੧੪ ਬੁਧਾਦਿਦਪਸਪੇਸਖੁਰਦੇਕਲਾਂ। ਮਦੇਰੇਦਰਾਅਸਕਜਾਂਰਾਹੁਮਾ।੧੫ ਬਿ
ਜਾਣਿਆਂ ਰੋਵੇਗੇਨ ਮਾਰੀ ਆਪਦੇ
ਦਾਨਸਤਕਿਆਜਮਸਤਿਆਮਸਤਗਮਸਤਾ। ਬਿਜਦਤੇਗਖੁਦਦਮਸਤਪਰਦੇਜਿਕ
ਮਾਠ ਮਾਠਰਥਆਪਨੇਜਿਰਥੇਰਪਾਈ ਰੋਗਨਾਲ
ਮਤਾ।੧੬ ਬਿਜਦਪਰਦਦਮਸਤਜਮਰੇਖੇਮਜੋਕਾ। ਬੁਜੇਬਸਦਕਾਂਮਰਬਕਕਦੇਦੋਜੇ
ਰੋਈ ਕਰੋਜਨਮਾਂ ਰੋਮੁਜਲਆਨੇਰਪਾਰੇ ਕਿਜ ਭੂਰਾਂਝੂਗਮੇਦੇ ਕਪੜੇਪਾਵੇਨ
ਰਾ।੧੭ ਬਿਗੋਪਜਦਕਏਮੁਸਲਮਾਨਨਪਾਕਾ। ਹਰਾਂਭੂਕਿਕਮਤੁਅਜੀਜਾਮਹਜਾ
ਪੀਤਾਂਰੇ ਸਰਾਬ ਸ ਰਰੇ
ਕਾ।੧੮। ਬਖੁਦਦਦਮਦਗਹਰਦਆਮੰਤਗਮਸਤਾ। ਗਿਰਦਤਰਮਅਜੋਰਪੇਲਾਦਦ
ਝਿਜੋਰਉਸਮਾਨੀ ਝੂਮਕੇਦਿਸ ਦੇਖਾਂਏਆਮੇਰੇ ਮੇਦੇ
ਮਤਾ।੧੯। ਕਿਝਈਰਾਬਜਦਆਂਬਈਂਆਜਦਿਦਾ। ਬਦੀਦਹਮਰਾਹਰਦਈਕੁਮਸਤਹ
ਆਮੇਰੇਸੂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਨਹਾਰੇਦੇ
ਮਦਾ।੨੦। ਦਰਗਾਮਰਾਂਜੋਇਜਿਮੀਹਮਨਦਾਂ। ਬਰਹਿਸੀਜਦੇਜਕਮੇਠਾਠਰਕੁਜਾ
ਫੇਰ ਕੋਰੇ ਕੁਜਾਂਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ
ਦਾ।੨੧। ਦੂਰਜਮੇਮਰਾਂਬੀਂ ਚਿਗਾਰਦੀਦਹਈ। ਕਿਈਦੀਦੇਹਕੂਨਈਦੀਦਹਈ।੨੨
ਬਿਹਜਮਨਤਨੇਤੁਰਕਦੂਨੀਆਕੁਨਮਾ। ਫਕੀਰਸਦਮਸੁਲਕਰੀਮੇਠਮਕ।੨੩। ਬਗੁਫ
ਤੂਦਏਗਮੈਨੂਕੁਸੀਹੋਕਿਨਾਰਾ ਕਰਾਂਮਿਸਾਰੇ ਹੋਵੇਂ ਮੇਕੇਜਾਂਦੇ ਦ ਕਹਕੇਐਸੇ

ਦਦ੍ਰਿ
ਪਾਣੀਨੇ
ਜੋਹਰਬਪਿਸਰੇ
ਭਰਤੇਪੁਰਦਵੇਨੂੰ
ਆਗਸਦਾ
ਨਾਲਕੂਦੀ
ਕੋਠੀਬੂਗ
ਦੇਲਤਾਰੇ

ਪਾਤੂਜਾ ਤੁਰ ਉਜਾਨੂੰ ਫਕੀਰਨੀਹੋਕੇ

ਤਈਸੁਖਨਰਾਚੁਨਰਜਾਮਹਚਾਕਾ॥ ਠਦੰਸੁਰਸੂਏਰਸਤੁਖਤ ਚਾਕਚਾਕ॥੨੪॥ਕਿਓ

ਲਗਾਂ ਦੇਖੀ ਖਾਨਗਾਹ ਬਖ ਜਿਵ ਲਾਲਪਾਰਬਤੀ

ਜਾਬਦੀਦਿਰਖੁਸਖਾਂਖਗਾਹ॥ਸਸਤਹਅਸਤੁਖਰਠਾ॥ਓਬਾਜਨਲੁਮੈਹਾ॥੨੫ ਬਪੁਰ

ਮੁੰਦਰੀ ਮੁੰਦਰਾਂ ਜੈਸੇ ਸਭੂ ਬਾਗਾਰ

ਸੀਦਓਰਗਕਿਏਨੇਕਜਨਾ॥ਹੁਮਾਸੂਰਦਠਖਤੇਰੁਸਰਦੇਰਮਨਾ॥੨੬॥ਕਿਹੂਰੇਪਰੀਤੋਕਿਨੂ

ਛੇਰ ਅਕਾਸਕ ਮੁਸਤ੍ਰਾਨਕ

ਠੇਜਾਂ॥ਕਿਮਾਹੇਦਫਲਕਆਫਤਾਬੇਦਸਮਾ॥੨੭॥ਨਹੂਰੇਪਰੀਆਮਨਾਨੂਠੇਜਹਾ॥ਮਨਮਦ

ਲਕਜਿਦ ਪ੍ਰਛ ਤਾਪੂਜਾਕੀਤੀ ਅਧੀਨ

ਖਤੇਸਮਾਹਿਜਾਬਲਾਜਿਤਾ॥੨੮ ਬਪੁਰਜਸਦਰਮਅਰਪਰਸਤੁਸਨਮੂਦਾ॥ਬਨਿਜਰਸਜੁ

ਲਾਗਰਾ ਨਿਆਣਾਹੋਕੇ ਜਿਦਰਾ ਦੇਖਕੈਨੂ ਦਜਾਲੇਦਜਾਂ ਨੂ

ਦਾਂਰਾਬਦੁਸਤਕਸੂਦਾ॥੨੯॥ਬਦੀਦਨਤੁਰਅਨਬਸੇਆਸੁਰ ਦਹਅਆ॥ਬਿਗੋਈਤੁਅਫ

ਦਰ ਦੇਵੰ ਏਹਦਾ ਦੇਖ ਮੁਸਖ ਉਜ

ਚੀਜ਼ਬਖਸੀਦਹਅਮ॥੩੦॥ਬਹਿਗਾਮਪਰਿਜਿਸਥਾਮੇਸਦਸ਼ਾ॥ਬਮਸਕੋਹੁਮਾਦਾਰਮਨਸ਼ੇ

ਜਾਂਦੇ ਜੋਣਹਨੀ ਹੋਤੁਸਿਆ ਫਲੀਦਾ — ਪਰਜਾਦਾਆਦੇ ਖੇਟਲੀ ਮੰਦਿਰਾ ਗਈਨੂ

ਰਦੂਮ॥੩੧॥ਬਦਾਨਸਤੁਦਾਨੀਰਿੰਗਰਈਦੂਫ॥ਬਜਾਦਾਆਮਦਸਬਰਤਰਈਬੇਦੂਫ॥੩੨

ਬੂਹਪਾਸ

ਦਜਾਂਜਾਬਿਆਮਦਬਗਿਰੇਬੁਰਾਹ॥ਕਜਾਂਜਾ ਅਜੇਬੂਦਨਖਜੀਰਗਾਹ॥੩੩॥ਬਸੇਰੇ

ਗਠਰੇਜਾਮਦਾਜਿਕਠ॥ਰਮਿਨਕਾਖਅਜਬਸਹੇਨਉਬਹਾਰ॥੩੪॥ਕਿਬਰਖਾਸਤਪੇ

ਸੈਲਕਰਨੇਨੂਦੂਜੇਦਿਨਆਕਾ ਬਹਰੀਆਂਤੇਬਾਜਦੇਕੈਬਹੁਤ ਫੇਰਸਿਕਾਰਠਾਤੇਕਿਆਈ ਤਾਂਏਟੇਕੇਆਗੇ

ਕਾਬਲਾਜਿ ਤਾਕੀਬੱਲੋ ਬੁਦੋਂਤੀਨੇ ਜੁਆਲੋਹੋਂਦੇ ਜੁਆਨੀਨੇਕੀ ਮੁਖਦੇਵਾ ਜੁਆਨੇਹੋਕੇ ਆਈ ਜੋਸਾਹੋ ਪੰਜਿਫਰੇ

ਹਾਨੀਵਾਲੀ ਤੋੜਿਆ ਘੋੜਾ ਜੈਸੇ ਪੌਣ ਵਾਂਗੇ ਸੂਤ ਰਹਿਆ ਆਪ
ਸਸੰਗਦਜਨੋਅਜੀਮਾ।।ਰਇਕਰਦਅਸਪਸਭਬਾਰੇਨਸੀਮਾ।। ੩੫।।ਬਸੇਦੂਰਗਸਤਸਨੇਮਾ ਸ
ਜਲ ਨਾਵੇਂਟੀ ਆਪਣੀ ਉਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਦਹਰਿਗਲ।।ਨਆਬੋਨੇਤਸਹਨਅਜਖੁਰਦਖਬਰਾ।।੩੬।।ਦਿਜਾਂਬਸਦਦਬਤਨਨਓਜੁਦਾ।
ਉਸਨੇ ਸੋਤਾ
ਨਹੂਰੇਪਰੀਆਂਫਤਾਬੇਜਹਾਂ।।੩੭।।ਬਦੀਦਨਦਿਜਾਂਸਾਹਆਸੁਫਤਹਗਸਤ।।ਕਿਅਜਖੁਦਬਖ
ਗਈ ਸੁਧ ਮੈਂ ਦਾਸ
ਰਫਤਦਾਮਜਹੋਸਦਸਤ।।੩੮ ਕਿਕਸਮੇਖੁਦਾਮਨਤੁਰਾਮੇਕੁਨਮ।।ਕਿਅਜਜਾਨਜਾਂਨੀਗਿ
ਸੇਵਕ ਤੂੰ ਤੇ ਤੂੰ ਚਾਰ ਕਹੇ ਦਿਜਾਂ ਕੀਤਾ
ਰਤਕੁਨਮ।।੩੯ ਉਜਨਗਰਦਜਚੰਦਸੇਚਾਰਬਾਰ।।ਹਮਆਖਰਬਸਗੁਫਤਨਦਿਜਾਂਕਰਦਕਾਰ
ਦੇਖਿਆ ਬਿਬਾਹ ਤੂੰਜਾਨ ਖੂਨਿਆਂ
੪੦।।ਬੁਬੀਗਰਦਸੇਬੋਦਫਾਇਜਾਂਨਿਮਾ।।ਕਿਖੁਨੋਸਿਤਾਦਸਨਮਾਂਦਸਖਿਸਾਨ।।੪੧ ਕੁਜਾਂਸ
ਨਾਮ ਨਾਮ ਨਾਮ
ਹਿਕੇਖੁਸਰਵੇਜਾਂਮਜਮ।।ਕੁਜਾਂਸਾਹਆਦਮਮਹਿਮਦਖਤਮ।।੪੨।।ਫਰੇਦੂਕੁਜਾਂਬਹਮਨਾਇ
ਅਨਿਕ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਏ
ਸਫਿਦਜਾਰ।।ਨਦਾਰਾਬਦਾਰਾਦਰਾਮਦਸੁਮਾਰ।।੪੩ ਕੁਜਾਂਸਾਹਿਇਸਕੰਦਰੋਸੇਰਸਾਹਿ।।
ਇਕਭੀਨਾਰਹਿਆ ਜੀਂਦਾ ਧਰਤੀ ਮੈ
ਕਿਜਕਹਮਨਮਾਂਦਹਅਸਤਜਿੰਦਹਬਜਾਹ।।੪੪।।ਕੁਜਾਂਸਾਹਤੈਮੂਰਬਾਬਰਕੁਜਸਤ।।ਹੁ
ਮਾਯੂੰਕੁਜਾਂਸਾਹਅਕਬਰਕੁਜਾਸਤ।।੪੫।।ਬਿਦਿਹਸਾਕੀਆਸੁਰਖਰੰਗੇਫਿਰੰਗਾਖੁਸਆਮ
ਤਾਤੇਹੋਅਤਿਗਜੋਬਮਤਗੁਮਾਨਕਰਕੇਹੋਥੀਤੇਜੋਜੋਉਨਪਾਪਕਰਗਈਤੇਸੇਤੂੰਦਰਨਾ ਪਿਆਲਾ ਚੰਗਾ

ਅਗਲੇ ਆਖੇਗਾ ਤੋਪਿ ਪਾਪਭੁਦਾ ਨਟਾਏ ਦੀਨਿਸਤਾ ਗਈ

ਮਾਰਾ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ

ਦਮਸ਼ਾਦਕਰਤਜਸਰਤੇਗਜੰਗਾ ॥ ੪੬ ਬ੍ਰਮਨਰਿਹਕ੍ਰਿਧੁਰਫਪਜੋਹਸਕੁਨਮਾ ॥ ਬ੍ਰਤੇਗਆਜ

ਮਾਈਸਕੋਹਸਕੁਨਮਾ ॥ ੪੭ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੫੫੭੪

੧ੴ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹ ॥ ॥ ਕਮਾਲਸਕਰਾਮਾਤੁਆਜਮਕਰੀਮਾਰ

ਜਾਬਖਸਰਾਜਕਰਹਾਕੋਰਹੀਮਾ ॥ ੧ ਬਜਾਕਾਰਰਹਿਦਈਜਮੀਨੋਜਮਾਂ ਨਾ ॥ ਮਲਕੋਮਲਾਏ

ਕੁਪਮਹਾਅੰਜਹਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਹਿਕਾਯਤਮੁਨੀਦੇਮਸਾਹੇਫਿਰੰਗਾ ॥ ਚੁਬਾਜਨਨਿਸਸਤਿਦਪੁ

ਮਤੇਪਲੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਜਰਕਰਦਬਰਬਚਹਗਉਹਰਨਿਗਾਰ ॥ ਬਦੀਦਨਹੁਮਾਯੂਨੁਦਉਸ

ਤਦਰਾ ॥ ੪ ॥ ਬਦਕਰਦੇਸਸਫਰਾਬੁਖਾਰਿਦਪੇਸ ॥ ਬੁਰੀਦਨਹੁਮਾਯੂਬਬਾਨਾਇਖੇਸ ॥ ੫

ਬਆਦਿਖਤਬਾਫਹਮੀਜਕਰਿਗਾਰ ॥ ਕਿਜਾਹਰਸਦਦੋਸਹੇਖਤਹੁਨਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਕੇਮੂਇਰੁ

ਨਵੁਦ ...ਸ ॥ ਕਿਮਜਮੁਇਨੀਨਿਬਰਾਦੁਰਦੇਸ ॥ ੭ ॥ ਬੋਰਹਕਵਿਸੀਨਦਨਦਾਨਦ

ਸੁਫਨਾ ...ਕਿਮਜੋਰਾਇਮਰਦੇਮੁਦ...ਸਜਨਾ ॥ ੮ ਬਿਦਾਨਿਸਹਰਕਸਾਕਿਈਹਮਜਨਾਅਸਤ ॥

ਰੰਗ ਅਜੇਸਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ... ਦੇਖਾ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਰਿਨ ਪਾਤਸਾਹੇ ... ਨੂੰ ਰਠ ... ਖਾਸੇ

ਕਿਰਨਪੈਕਰੇਨੁਪਰੀਰਿਸਨਾਅਸਤ॥੮॥ਬਰੀਰਿਦਰਉਰਾਪਕੇਰੇਜਸਾਹਿ॥ਕਿਸਕਬੂਲਸੂਰਤਰਬਖ ੨੮

ਕਰਿ ਪੁਛ ... ਲਾਜਕ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ ਹੈ ... ਤੁਖਤ ਕੇ ਹੈ

ਮਿਰਮਾਹ॥੧੦॥ਬੇਪੁਰਸੀਰਉਰਾਕਿਏਨੇਕਬਖਤ॥ਸਜਾਂਦੂਰਸਾਹਅਸਤਸਾਹੀਦੂਤਖਤ॥੧੧॥

ਇਸਤੂੰ ਕਿਸਕੋ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ... ਭੇਜਦਾ ... ਦੇਖਣੇ ... ਪਜਿਦਾ ਆਈ

ਕਿਜਨੇਤੁਕਦਾਮੀਕਿਰਾਦੁਖਤਰੀ॥ਕਿਸੁਲਕੇਕਿਰੋਤੇਕਿਰਾਖਾਹਰੀ॥੧੨॥ਬੁਨਸਰਆਮਦਿਰੂਬੁਹਿਰ

ਅਤਨਕ ... ਰੁਲਾਜਆਨੇਹੋਦਾ ... ਲੌਂਡੀ ... ਸਰਕਾ

ਹਮਦਿਆਮਰਦਸ॥ਬਰੀਦਨਸਹੇਰਿਸਪਜਿਰਆਮਦਸ॥੧੩॥ਕਨੀਜੇਬਪਕੇਰਾਬੁਖਾਰੇ...

ਰਤੁਕੇਸਮੇ ਆਰਦਾਸ ਪਾਠ ਆਪਨੇ ਕਹਾਲੈਨੂੰ ... ਸਤੂਸੈਸ ... ਕਰੋ

ਜ॥ਸਬੀਗਾਹਬੁਰਦਸਦਰੂਖਾਨਹਖੇਸ॥੧੪॥ਬਗੁਫਤਾਂਕਿਏਪਸਰਦੂਕਰਸਿਫਤਨਾਦੂਕਾਰੇ

ਉਸ ... ਦੂਜਤੇ ... ਤੁਧਿਆ ... ਮਛ ... ਜੈਸੇਤਨੂੰ

ਫਸਕਆਫਤਾਬੇਜਮਨ॥੧੫ ਦੂਜਾਬੁਹਿਸਮਾਰਾਬੂਤਪਸੀਰਦਿਸ॥ਕਿਮਾਹੀਕਿਅਫਤਾਦ

ਕਿਰਕੂਦਿਰ ... ਨਾਹੀ ... ਸੇਰੀ ... ਮੌਰੀ ... ਦੇਵੈਪੈ

ਅਜਆਬਗੀਸ॥੧੬॥ਬੁਰੇਇਸਬਾਪੈਰਿਗੁਸਜਾਰਖਾ॥ਕਿਰਨਪੈਸਜਾਰੇਦੂਫਾਦਾਰਮਾਂ॥੧੭

ਤੇਰਾ ... ਲਾਦੈ ... ਮੇਰਾ ... ਦੇਵੈ ... ਸਾਬਿਜ ਜੈਗਜ ... ਗਈ ... ਲੌਂਡੀ

ਤੁਗਾਰਪੇਸਉਰਾਬਿਦਾਰੀਮਰਾ॥ਕਿਬੇਖਸਮੇਮਸਰਬਸਤਹਨੀਜੇਤਰਾ॥੧੮ ਰਮੁਰਕਨੀਜਕ

ਕਹੀਬਾਤ

ਮੁਨੀਰਦੀਸੁਖਨ॥ਬਬੋਇਦਰਸੂਰਖੁਸ਼ਨਮਿਪੈਸੁਬਬੁਨ॥੧੯॥ਨੁਬਾਨੀਕਸੀਜਕਸੀਰਦੀਨ ਆਰਾਮਤਲਬ ਸਰਤਪਕਬੁ

ਖਨ॥ਬਪੇਰੀਰਬਰਖੁਦਜਿਪੈਸਾਕਜਨ॥੨੦॥ਕਿਜਾਹਕ...ਰੀਦਅਸਬਾਬਸ॥ਕਿਦਿਰ ਦੇਖੇਗਾ

ਰਾਖਕਿਬਿਆ ਨੇਇਸਨੂੰ ਕਿ ਪੁਸਾ ਪਾਸਦਸਾਦ ... ਨਾਹ ਹੇ ਦੋਗਾ ਮੇਰਾ ਬੂਦ ਜਾਂ ਗਾਇਸਨੂੰ

ਤੂੰ ਮੈਂ ਇਜਲਾਗਾਂ
ਕਹਾਨ ਮੇਰੇ ਰਗੋ ਜਾਇਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਹ ਰੋਨ ਦੇਵਾਰ
ਨਜਾਹਿ ਰਬਾ ਬਿਰਹ ਰਖਜਾ ॥੨੧॥ ਦੁਖਾ ਚਰ ਮਰਿ ਸਾਹਿ ਇਕ ਜਾਗਿਆਂ ॥ ਮਰਿ ਅਜ ਸਤੋਰਿ ਰਿਹਦ ਫਾਰ
ਜੋਤੂੰ ਨਾਹ ਨਜਰਾਂ ਦੀਸੈ ਫਿਰ ਰੋਕੂ ਜਾਂਦ
ਰਮਾਂ ॥੨੨॥ ਤੂੰ ਰੋਇਆ ਮਨ ਇਜਾ ਗੁਰੇ ਜਾਸ ਦਮਾ ॥ ਹੁਇ ਮਰੇ ਜਾ ਅਜਲਾਇ ਖੋਜਾਸ ਦਮਾ ॥੨੩॥ ਨਤ
ਕਰਗੀ ਰੋਖਰ ਕਾ ਉਜਰੇ ਰਗ ਮਾਸ ਰਖਗੀ
ਰਮੀਹਿ ਇਸ ਜੇਤੁ ਰਾਮ ਨਕੁਲਮਾ ॥ ਬਰੀ ਰਨਦ ਜਾ ਚਾਰਮਾ ਹੇ ਲਿਖਮਾ ॥੨੪॥ ਦੁਖੁ ਸਪੀਰ ਦਜਕ ਜਾਧ
ਤੇਈ ਜੇਜੁਤੇ ਹੈ ਮੇਖਤੇ ਲੋਕੀਂ ਰੇ
ਚੇਬੇ ਖਘਰਾ ॥ ਖਬਰ ਗਜਤੁ ਸੁਰਜ ਹਿ ਸੇਰ ਨਰਾ ॥੨੫॥ ਰਹਿ ਨੇ ਸੁਨੀ ਰਵੀ ਕੁਨੀ ਜਕ ਸੁਖਨਾ ॥ ਸਿ
ਗਏ ਕੇਚਨਾ ਜਿਸ ਪੈਰਤੁਕੇ ਪਾਤੁਜਾਗਆਦ ਸੁਤੇ ਤਿਨੇ
ਸੁਖ ਸਬਸ ਰਜੀ ਜਨ ਤਾਬ ਬੁਨਾ ॥੨੬॥ ਬੀਆ ਮਰ ਕਜੇ ਜਾਈ ਰਖੁ ਫਤ ਹਰੀਦਾ ॥ ਜਿਸ ਰਤੁ
ਜਿਨ ਪੈਰ ਤੇਲੋ ਸੁਰਜਜਮ ਤੁਧਿਆ ਕਾਇਆ ਤੋਈਹੇ
ਮਹ ਅਸੁ ਸਿਹ ਰਜਤੁ ਪੀਦਾ ॥੨੭॥ ਬਿਰਾਨ ਕਿਈ ਰਾਂਧ ਖਬਰ ਦਾਰ ਮੁਦਾ ॥ ਬਰੇ ਜੋ ਅਜਾਂਈ ਖ
ਦਿਨ ਉਜੇ ਏਹ ਖਬਰ ਦਾਰੋ ਹੈ ਸੁਤੇ ਹੈ ਪਹੀਸ ਮੇਰਾ ਦਾਦ ਪੈਰਨਹੀ ਮੇਰ
ਘਰਦਾਰ ਮੁਦਾ ॥੨੮॥ ਦੁਖੁ ਸਪੀਰ ਦਜਕ ਜਾਗਕ ਖਾ ਬਗਾਹਾ ॥ ਮਠਾ ਦਾਦ ਮਫਤ ਦਜਸਦਾ
ਦਖੀ ਰੇਖਾਂ ਮੇਰਾ ਹਥਪਾਂਦ ਜੈਸੇ ਦਰਿ
ਦਹਾ ॥੨੯॥ ਜੁਰਾਗਾਰ ਬਬੀਨ ਮਅਜੀ ਖਾ ਬਗਾਹਾ ॥ ਫਕੇ ਜੁਫਤ ਬਾਸ ਮਚੁਖੁ ਰਸੇਰ ਮਾਹਾ ॥੩੦॥
ਉਜਇਨ ਬੀਤੁ ਸੁਤੇ ਤਿਨੇ ਬਗਸਦਿਤ ਅਰਜ਼ ਹੈ
ਰਹੇ ਜਗ ਮਸਤੇ ਬੀਆ ਮਰ ਰਿਗਾਰਾ ਹਾਮਾ ਖੁਫ ਤਰੀ ਦਰ ਦਜਕ ਜਾ ਬੁਥਰਾ ॥੩੧॥ ਰਰੇ ਠਾਗਮਜਾਂ
ਠਗਜਦਾ ਫਤਮਾ ॥ ਦਕੇ ਹਮ ਰਹਬੂੰ ਸੇਰ ਨਰ ਮਾਖਤਮਾ ॥੩੨॥ ਰਿਗਠ ਰੇ ਜਠ ਫਤ ਸਮਿ ਜਮਾਮ
ਜੇਕਰ ਦੁਖਾਂ ਪਾਦ ਹਲਕਰਾਂ ਜੈਸੇ ਸੇਰ ਤੈਸੇ ਹਥਪਾਂਦ ਬੀਤਿਆ ਤੀਜਾ

ਫਿਰਾਗਣ
ਕਾਹਿਆਂ ਨੂੰ
ਗਲਾ ਮੈਂ ਤੇ
ਖੁਸੀ ਕੇ ਮੁਤੇ
ਹੈ ਰਪਲਾ
ਜੋਰਿ ਉਗੇ
ਦਿਮੇਰੀ ਨੂੰ
ਦੀਹੇ ਨੂੰ ਸ
ਨਾਲ ਝਾਹ
ਮੁਗੀ ਹੈ ਬੁ
ਲਾਂਦੇ ਕੇ ਸੇ

ਰੇਖਯਾ ਮੁਤੇਹੈ ਠੋਰੇ ਰੇਖੇਲੁਹੈ
ਮਰਮਾ ॥ ਬਰੀਰਿਦ ਜਕਮਾਂਦੁ ਬਗਤਾ ਫਤਸਾ ॥ ੩੩ ਬੋਰੋਜੇਢੁ ਆਮਰ ਬਰਿੰਦ ਜੁਫਤਾ ਬਹੇ ੨੮
ਆਪਨੇਰਿਦ ਸੈਲਗਾਵੁਗਨ
ਰਤ ਬੋਰੋਠ ਫਤ ਬਾਰਿਸ ਬਗੁ ਫਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਹੇ ਫਿਆਸ ਤਾਆਰੰਮੁਰਾ ਜਾਫਮਾ ॥ ਕਿਤੀ ਰੋਕ ਆਅਜੋਜਦੈ ਜੈਸੇਤੀਰਕ
ਪਾਦੈ ਰੇਖਦੇ ਦੈਗੇ ਤਕਾਜਾ ਦੈਹੀ
ਮਾਂਅਮਰਿਗੁਸਾਖੁਤਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਜਰੀਏਅਦੁਜ ਮੋਜਕ੍ਰਿਰੇਜ ਅਮਬਤੀਗ ॥ ਜਕਮਤ ਮਾਅਦੂਰਾਜਕਰਦ ਮਾਜਮੇਪਾਦੇ
ਵੇਰ ਪੰਜਿਰੇਹੋਰੇ ਉਮੈਹੋਗ ਦਸਪੋਦ ਕੈਜਤ ਕੋ
ਮਾਅਸੀਠਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਮਸਮੋਰੇਜ ਆਮਰਬਰੀ ਰਾਹਦੁਜਾਂ ॥ ਬਪੇਰਸਰਾ ਦੁਖਤ ਗੁਫਤ ਅਜੋਜ ਐਸੇਸੇ
ਨੈਰਖ ਸੈਹੈਰੇ ਜੋਰੇ ਲਿਆ ਅਰਜਾਏ ਤੌਮਦ ਤਜਾਹਕ ਅਰਜਨ
ਬਾਂ ॥ ੩੭ ॥ ਜਰੀਰੇਮਦ ਯਸਮਜ ਕਿਰੇਜੇ ਮਖੁਗ ॥ ਜਰੋਗਾਜ ਕੇਸਰ ਕਮਾਂ ਅਰਿਹੂ ॥ ੩੮ ਜਰੋਗਾਜਦ
ਦੈਜੋ ਰਾਖ ਤੁਰਾਪਾਦੂਕਾ ਜੋਪਛਣੀ
ਸਮਜਰ ਠਾਦੁਖਤਮਾ ॥ ਜਰੋਗਾਜ ਬਾਜਕਾਰਿਠਾ ਰਰੇਖਤਮਾ ॥ ੩੯ ॥ ਹਕੀਕਤ ਮਜਾਮਰ ਜੋਹਾਹੇ ਦਾਜਾਹ
ਆਮਰੇਜਾਜਿਰ ਪੰਗਤੀਕ
ਰਿਗਰ ॥ ਕਮਾਦਲ ਬਸੇਗ ਮਤਿ ਭਿਤਾ ਬਸਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਬਬੀ ਬੇਖਿਠ ਦਰ ਚਿਕਾਰੇ ਕੁਨਦਾ ॥ ਕਿਕਾ ਬਿਨਾਬੁਝੀ
ਚੋਟ ਕੀਮਤਈ ਪਰਤੀਖਕਰਨੀ ਮੁਖਾਨੂ ਨਿਲਤਿ ਹੁਈਆਂ ਮੁਖਾਦਾਹਾ
ਰੇਬਦ ਸਾਇਖੁਤ ਆਰਿ ਕੁਨਦਾ ॥ ੪੧ ॥ ਬੁਬੀ ਬੁਖਿਰਦ ਬੋਦਰਪਕੁਸਾ ਕੁਨਦਾ ॥ ਕਿਤੇ ਆਬਸ ਰਖੁਰ ਬਿਨਾਪਾਣੀ
ਪਿਆਲਾ
ਤਰਾਸੀ ਕੁਨਦਾ ॥ ੪੨ ॥ ਬਿਰਿਹਸਾਕੀਆ ਜਾਮ ਸਬੁਜੇ ਮਰਾ ॥ ਕਿ ਮਰ ਬਸਤ ਚਮਜ ਗਜਬਖ ਜਿਸੁਨਾਦੇਹੋ
ਦੇਹ ਦੈਹੀ
ਸਮਤੁਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿਰਿਹਸਾਕੀਆ ਸਾਗਰੇ ਸਬੁਜਢਮਾ ॥ ਕਿ ਖਸਮ
ਅਫਕਨੀ ਦੁਕਰਾਹ ਸਤ ਮਸਬਕਮਾ ॥ ੪੪ ॥ ਅਢਾਈ ॥ ੨੦੨੮ ॥ ੧੯ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ
ਟੂਟਿਆਂ ਚੋਮਠਿਹਜੇ ਬਜੋਐ ਰਨੁਤ ਦਰੋ ਹੋਆ ਮਨਾ ਬੁਰਾ ਕਰਤੇ ਹੈ

ਬਖਸਤੇ ਨੂਰਕਾਨੇ ਔਗੁਣ ਬੇਮੁਖਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਰੋਬਸਤ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਕੀ ਫਤਾ। ਗੁਫੋ ਗੁਨਹਿ ਬਖਸ ਗਾਹ ਫਸਕ ਜਾ ਅਸਤਾ। ਜਹਾਂ ਰਾਤੁ ਈ ਬਸ ਤੁਹ ਈ ਬਰਖ

ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮਾਤੁ ਝੂਠਾ ਪਿਤੋ ਜਦਈ ਦੈਣੀ ਮਿਤ੍ਰ ਪਰੀਸਨਾਂ ਨਾਵੇਂ

ਸਤਾ।੧। ਜਨਾਪਿ ਸਰੋਨ ਮਾਦਰਾ ਬਿਰਾਦਰਪਦਰਾ। ਨਦਾ ਮਾਰਦੁ ਸਮਨ ਨ ਜਾਹੋ ਰਿਗਾਰ।੨।

ਨਹੀ ਰੂਪ ਮਾਰਿਗਦਾਰ ਨਾਮ ਦੈਣੇ ਵਾਲਾ

ਮੁਨੀਰ ਮਸੁਖਨ ਸਾਹਿ ਆਦੀ ਰਖਾਂ। ਕਿ ਰਉ ਸਨਾਂ ਦਿਲੋ ਨਾਮ ਬੁਰਦਰ ਸਜੁਬਾ।੩। ਕਿਨਾ ਮਸਦ ਨੀਰ

ਨਾਮੀ ਸਾਹਬ ਸੀ ਬੁਧਨ ਰੂਹਾਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਜ

ਅਸਤੁ ਸਾਹ ਬਸਉਰਾ। ਕਿ ਸਾਹਿ ਬਰਿਮਾਂ ਸਤ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰਾ।੪। ਕਿ ਪਿਸਰੇ ਅਜਾਂ ਬੂਦ ਰਗੁ

ਨਾਮ ਰੂਪਕ ਸੁੰਦਰ ਰਜਾਈ ਆਮੀਰ

ਸਨਜਮਰਾ। ਕਿਹੁ ਸਨ ਦੁਜ ਮਾਸੁ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰਾ।੫। ਕਿ ਰਉ ਸਨਾਂ ਦਿਲੋ ਸਾਹਰਿਨਾ

ਤ ਸਾਹਬ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਆਪ ਬੁਧਾਂ ਕਰਨਹਾਰਾ ਕੇ ਮੈਸੀ ਬੁਧਵਾਨ

ਮਬੁਰਾ ਅਦੂਰਾ ਜਿ ਮਰਦੀ ਬੁਰਾ ਦੂਰਰ ਦੂਰਾ।੬। ਦਸਰਿ ਪਕੇ ਬੁਰ ਦਜੋ ਹੈਸ ਮਰਿਾ। ਕਿ ਰਈ

ਗਾਹੈ ਉਸਕੀ ਜਹਾਨੀ ਦੀਦਜਾਨਕ

ਰਤਨਿਦ ਜਾ ਅਸਤ ਦੁਸਮਨ ਗਜਿਦਾ।੭। ਦੂਸਾਂ ਦੁਖਤਰੇ ਹਸਤਰ ਉਸਨ ਦਰਾਗਾ। ਕਿਨਾ ਅੰਮ

ਰੂਪ ਨਾਮ ਸਤਿਤ ਪੁਰਖ ਪਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸਕੂਰ ਬਹੁਤ

ਜਾ ਬੁਰਦੋ ਮਸਨ ਰਿਮਾਰਾ।੮। ਬੁਮਕਤ ਬਸ ਪੁਰ ਦਿਨ ਹਰ ਦੋਤਿ ਫਸਾ। ਕਿ ਤਫਸ ਸਬ ਸੇਰ

ਦਾਤਾ ਜਾਹਰ ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਹੈ

ਅੰਦਰ ਦੈਣਾ ਬੁਧਵਾਨ ਔਲਾਦ ਗੁਨਾਹ ਵਕੋ

ਜਗਾ ਮਤਿ ਧਿਜਸਾ।੯। ਨਿਸਮਤਿ ਰਦਾ ਨ ਲਾਈ ਮੈ ਵਸਾਈ ਰੂਆ। ਕਿ ਰਿਗ ਮਜ ਬਖਸੀਦਾ ਆ

ਮਰਨਬੁਰ।੧੦। ਨਿਸਮਤਿ ... ਜਾਇ ਤਿਦਬੇ ਬਸੋ। ਬੁਖਦੇ ਸੁਖਨ ਅਜ ਕਿਤਾਬ ਹਰ ਕਸੇ

ਵਡੀ ਜਗੀਰ ਪਰਤੀ ਦੈਣਹਾਰ ਸਾਤਾਂ ਸਕੂਰੇ ਬਹੁਤ ਪਤੁਰੋਂ ਕਰਾਈਆ ਕੌਣੇ

ਬਿਗਸਾਮੈ ਸਮਾਨਹੋਇ ਇਕਵੈ ਨਾਮ ਸੁਸਾਸ ਅਰਬਿਸਜ

੧੧ ॥ ਬਿਗਸਿਅਰਿਮਆਰਿਕਹਹਠਦਕਵਿਠਾਬਾ ॥ ਜਿਤਉਰਿਤੋਅਜੀਸਦਜਹੋਅਰਾਬਾ ॥ ੧੨

ਤੋਮਜੀਤੰ ਸਤਸੁਖਸਪਹੁੰ

ਦਮਕਤਬਕੁਨਸੀਰਹਢਤਅਜਲੰਬਾ ॥ ਜਕੇਮਰਰਬੁਖਾਰਿਰਦੀਗਰਜਨਾ ॥ ੧੩ ਕ੍ਰਿਤਿਢਸਾਬੁ

ਪਹੁੰਚੈ ਪਜਿਨਹੋਇ ਇਕਵੈ ਪਹੁੰਚੈ ਸੁਸਾਦਵੈ ਇਕ ਹੋਸੀ

ਖਾਰਿਰਮਸਾਖੁਮਅਮਸੁਤਾ ॥ ਜਿਸੰਰਾਬੁਖਾਰਨਜਨੇਢਜਲਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਦਜਾਂਦਰਮਿਜਾਬੁਰਰੇਦਰ

ਵੇਪਰਵੈ ਸਕੂਨੇ ਸਕੂਨੀਆਂ ਸੇਵ ਲੋਣ ਤਰ ਦਿਸਕਲ

ਸੀਂ ਦਿਕੋਅੰਤਰਢਬੁਰਦਕੋਤਰਢਈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬਕਬੁਕਰਹਰੋਜਿਹਠਦਕਹੁਨਠਾ ॥ ਇਸ

ਕਿਤਬਸਤਸੁਖਨਸਮਾਦਣ

ਕਮਅਕਮਕਨਕਬਾਜਕਰਿਗਰਾ ॥ ੧੬ ਸੁਖਨਹਰਦਕੋਰਰਹਠਜਕਵਿਠਾਬਾ ॥ ਸੁਬਾਂਢਗਸਅਮ

ਦਰਜੀ ਆਸਦਈਮੈ ਕੁਰਵੈਨ ਜਸਾਨ

ਬੀਬਿਗੋਜਰਜਦਬਾ ॥ ੧੭ ॥ ਇਸਿਅਰਸੁਖਨਰਾਰਬਾਜਕਰਿਗਰਾ ॥ ਜਿਕਾਂਅਸਜਿਸਾਦਰਲ

ਬਹੁਪਹੁੰਚੈ ਤੁਲੇ ਤੁਦਰਦਿਰਜਰੀਪਿਰਕੇਕਈ

ਜਿਨਾਂਦਰਜਿਦਰਾ ॥ ੧੮ ਕ੍ਰਿਸਅਸਿਰਇਸਮੋਅਸਮਬਰਕਮੀਰਾ ॥ ਬਾਹਰੇਸੁਦਨੀਬੁਹਰਰੇਗਮੀਦਾ ॥

ਜੋਆਨੀਮੋਆਪਾਪੁੜਾਜੇਕੁ ਜੈਜੇਦਸਬਗਾਮੈ ਤੇਜ ਚੀਨ ਦਾਰਾਸਪੁ ਪਕਾਸਮੈ

੧੯ ॥ ਬਾਹਰੇਰਾਂਅਰਢਤੁਸੋਬੇਮਤਾ ॥ ਬਜੁਬਿਮਰਰਾਂਅਰਸਹੇਬੀਸਤਾ ॥ ੨੦ ਬਤਖਸਅਦਰਆ

ਨ ਦਰਈ ਵੇਹਦਨੀਰਦੀਕੀਆ ਸਿਬ ਬਾਗਰੇ ਢਲਸਮਨ

ਮਰਸਹਨਸਾਹਰੀਨਾ ॥ ਬਖੁਬੀਰਰਾਂਅਰਤਨੇਨਸਜਨੀਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਖੁਬੀਰਰਾਂਅਰਬੁਨੇਬੇਮਤਾਂ

ਬਅੈਸਅਰਿਰਾਅੰਮਰਦਿਸੋਰੋਸਤਾਂ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਰੇਦਰਜੋਅਰਿਦੂਖੁਸਜਸਤਾ ॥ ਜਿਰੇਦਾਬਧਮੰ

ਅਜਿਦਮੈ ਜਿਦਾਚਾਰੀਮੈ ਕੁਪਦੇ ਦੂਰਾ ਹੋਸੀ ਉਸਕਪਾਦੇਰ

੩੦

ਇਕਪਾਲੇਬ

ਸਬਪਹੁੰਚੈ

ਸਪਾਸੇਇਸਫੁਲਿਆ

ਇਕਮਰੀ

ਠਵਠਾਕਰ

ਸਜਿਆ

ਇਕਪਹੁੰਚੈ

ਦੁਖਾਨੁਸੁਖੀ

ਨਾਹੇ ਖੁਨ ਕਰਦੀ ਦੁਸਾਰ ਏਥੇ ਉਜਮੇ ਆਪਸ ਜਿਨਾ ਨਾਲ ਪੀਦਨੀ ਸੀਰ ਕੀਪੀ ਨਦ ਬਾਰ ਸਾਹਰਥੁ

ਰੁਸੂਮਾ ਖੁਰਾ ਸਤੋ ॥੨੩॥ ਬੁਰੀਦੇ ਅਜਾਂ ਅੰਦਰੂ ਹਰਦੋ ਤਨਾ ॥ ਨ ਰਾਗੇ ਜਹਾਂ ਆਫਤਾਬੇ ਜਮਨਾ ॥੨

ਐਸੇ ਚੇਮਨਾਲ ਪਰੋਤੁ ਗੁਲੇ ਦਿਤੁ ਜਾਕੁ ਈਹ ਬਾਰਿਨ ਦੋਸਗਈ

੪॥ ਨਿਨਾਏ ਇਸ ਕਿਆ ਦੇਖਤ ਹਰ ਦੋਨ ਰਿਹਾ ॥ ਕਿ ਇਸ ਸਮਸ ਰਿਦਰ ਦਸਤ ਹੇਜਾ ਅਜ ਜਹਾਂ ॥੨੫॥

ਐਸੇ ਆਸਕੋਹੇ ਈ ਨਾਲ ਦਵਾਬ ਹਥੋਂ ਦਿਤੋ ਦਗਾਂ ਗਈਆਂ ਪੈਰਾਂ ਦਿਤੋ ਰਕਾਬਾਂ ਗਈਆਂ

ਚੁਨਾ ਹਰਦ ਆ ਦੇਖਤ ਬਾਹ ਮਰਨੋ ਬਾ ॥ ਕਿ ਦਸਤ ਅਜਾ ਇਨਾਰ ਫਤ ਪਾ ਅਜ ਰਕੇਬਾ ॥੨੬॥ ਬ

ਪੁਛਿਆ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਾਦੁ ਸੂਰਜ ਜਹਾਨ ਦਾ ਕਿਆ ਖੀ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਕਰ

ਪੁਰਸੀਦ ਹਰਦੋ ਕਿ ਇਨੇ ਕਥੋ ਇਸ ॥ ਕਿ ਈਂ ਆਫਤਾਬੇ ਜਹਾਂ ਮਾਹ ਰੋਇਸ ॥੨੭॥ ਕਿ ਈਂ ਹਾਸਿਬ ਪੁਸ

ਹੰਦਾ ਕੀ ਗੁਜਰ ਤੁਹੇ ਪੁਛ ਮੁਕਲੇ ਮਲਦ ਨੇਰੀ ਦਹੁਈਕੇ ਦੀਦ ਅਨੁ ਸਰ

ਰ ਦਬ ਆ ਹਰ ਦੁ ਤਨਾ ॥ ਬਿ ਪੁਰਸੀਦ ਅਖ ਦਰਦ ਵਾ ਅਖ ਦਰਜੁਨਾ ॥੨੮॥ ਨਰਾਗੇ ਫਲਕ ਆ

ਸਾਹਬ ਸੂਰਜ ਜਹਾਨ ਦਾ ਕੀ ਕਿਸੇ ਤੁਮ ਕੀ ਰੋਗ ਹੋਇਆ ਹੇ ਕਹੁ ਐ

ਫਤਾਬੇ ਜਹਾਂ ॥ ਕਿ ਰਾਂ ਖਾਗ ਰੇਗ ਸਤ ਦੁਜਹੇ ਹੁਮਾਂ ॥੨੯॥ ਚਿਆ ਜਾਰ ਨਾਮ ਸਤ ਹਬੁਰੋ ਜਾ ਸਮਾਂ

ਕਿਸੀ ਕਿਉ ਰੋਗ ਕੋ ਦਾਰੂ ਕਰੀਏ ਰੋਗ ਤੁਮਾ

ਕਿ ਦਾਂ ਗਰ ਕਿਰਨ ਸਤੀ ਏ ਜਾਨ ਸਮਾਂ ॥੩੦॥ ਅਜਾਰ ਸਾਬਿ ਗੇਤਾ ਇਦਾ ਜੇ ਕੁਨਮਾ ॥ ਕਿ ਗੋਗੇਸੁ

ਹ ਨਾਸ ਕਰਾਂ ਨਾ ਕਿਤ ਉਹ ਨੀਦੇ ਸੀ ਰਕੀਤੇ

ਮਾਂ ਰਾਖਿ ਰਾ ਜੇ ਕੁਨਮਾ ॥੩੧॥ ਜੁਨੀਦ ਇਸੁ ਖਨ ਰਾ ਨਦਾ ਦਸਮ ਦਥਾ ॥ ਫਰੇਬੁ ਰਦ ਹਰ ਦੋ ਤਨੇ ਇ

ਦਾ ਇਸ ਕਦੇ ਜੋਰ ਬੀਤੇ ਐਸੇ ਦੋਹੀ ਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਮਾਰੇ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਗਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ

ਸਕਤਾਬਾ ॥੩੨॥ ਜੁਗੁ ਜਰੀਦ ਬਰ ਦੋ ਦੁਸੇ ਚਾਰ ਰੋਜਾ ॥ ਬਰਾਂ ਮਰਦ ਦੁਤਨ ਹਰ ਦੁਗੇ ਤੀ ਫਰੋਜਾ ॥

੩੩॥ ਬਰੇ ਦੁਰਗ ਸਜੋ ਦਸਤਿ ਦਖੀ ਗੁਬਾਰ ॥ ਕਿ ਮਹਰ ਸਖਰਾ ਦੂਰ ਦ ਚੁਨਉ ਬਹਾਰ ॥੩੪ ਦਲਾਂਫ

ਉਪਰ ਦੂਰ ਹੋਈ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਬਾ ਸਕਕੀ ਅੰਨੇਰੇ ਸਮਾ ਸੂਰਜ ਦੇਤ ਜੋਆਨੀ ਆਉ ੩

ਨੇਲਸਬ੍ਰਿੰਦਦਖਤਗਜਕੇ॥ ਕਿਸੂਨਤੁਜਮਾਸ੍ਵਾਮਸਤਦਾਨਸਬਸੋ॥੩੫ ਸਨਸਿੰਦ੍ਰਿਛਰਾਨਿਹਾਸ਼ਤ ੩੧
ਦਜ੍ਹਾ॥ ਬੰਗੁਫਤਾਂਦਹੂੰਖਿ ਲਦਤਸਖੁਸੇਜੁਸ਼ਾ॥੩੬॥ ਕਿਏਸੰਦਕਰਮਾਹੋਰੋਸੀਮਤੁਨ੍ਹਾ॥ ਚਰਾ
ਗੇਫਲਕਾਆਫਤਾਬੇਯਮਨਾ॥੩੭॥ ਜੁਦਾਈਮਰਾਮਜਤਰਕੁਤਰਹਨੇਸਤਾ॥ ਬਦੀਦਨਕੁਗਲਬ
ਬਗੁਫਤਨਜਕੇਸਤਾ॥੩੮॥ ਬਮਨਹਾਖੁਗੋਤਾਚਿਗੁਜਰਦਤੁਰਾ॥ ਕਿਸੇਜਦੋਂਹਮਹਜਾਨਨਿਸ਼ਟੇ
ਮਰਾ॥੩੯॥ ਕਿਪਿਨਹਾਸੁਖਨਕਰਦਜਾਰਾਖਤਾਸਤ॥ ਅਗਰਠਰ੍ਹਾਸਤਗੋਈਤੁਬਾਮਨਠਦਾਸਤ
੪੦॥ ਕਿਦੀਗਰਬਿਗੋਯਮਮਰਾਸਤਗੋ॥ ਕਿਅਜਖੁਨਜੋਗਰੋਮਰਾਤੁਬਿਜੋ॥੪੧ ਸੁਖਨਦੁਰ
ਦਗੀਵਰਦਜਾਰਾਖਤਾਸਤ॥ ਅਮੀਰਾਂਨਦਜਰੀਂਦਜੀਰਾਖਤਾਸਤਾ॥੪੨॥ ਬਮੇਬਾਰਗੁਫਤਜ
ਜਦਬਉਨਦਾਦਾ ਜਦਬੋਸੁਖਨ ਸੀਰਿਕੁਸਾਦਾ॥੪੩॥ ਦਕੇਮਜਲਸਆਰਾਸਤਬੋਰਚਨਾ ਲੁਬਾ
ਮਾ॥ ਕਿਹਮਅਸਤਮੁਰਮਜਲਸਜੇਤਮਾਮਾ॥੪੪॥ ਬਕੋਫਸਹਮਹਜਮਚੁਨਆਏਖਤੀਦਾਕਿ
ਜਖਮੇਜਿਗਰਬਾਜੁਬਾਰੇਖਤਿਦਾ॥੪੫ ਸੁਖਨਬਾਜੁਬਾਅਰਗੋਯਦਮੁਦਾਮ॥ ਨਗੋਯਦਸੁਖਨ

ਦਰੂਆਈ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਮੁਰਗਾਈ ਬੇਟੀ ਖੁਰੂਹ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਐਸਾ ਆਂਰਨੀ

ਮਹਿਬੂਬ ਨਾ ।੪੬। ਗਰਿਗ ਰਮਜ ਲਾਆ ਮਸਤ ਬਾਗੋਰੇ ਰਗਿ ਗ ਜੁ ਦਨਾ ਨਜਾ ਇਮਤ ਗੇਖੂਬ

ਨੰਗਾ ।੪੭। ਹਮਹਮ ਮਸਤ ਖੇ ਸੁਰਾਹਮ ਗ ਖੂਬ ਮਸਤਾ । ਇਨਨੇ ਫ਼ਜੀ ਸਤ ਬਗੂ ਮੁਰਗਿ ਜਮਸਤਾ ।

੪੮ ਹਰਬਜ ਕਿਅਜਾ ਇਲਮ ਮੁਖਨ ਸਾਬਿਠਾਦਾ । ਕਿਅਜਬ ਖੁਰੀ ਨਾਮ ਹਰੇ ਬੁਖਾਰਾ ।੪੯।

ਚੁ ਇਲਮੇ ਫ਼ਜੀਲ ਤੁ ਦਰ ਮਜਗ ਮਸਤਾ । ਬੁਖਾਰ ਕਿ ਦਰ ਬਾਜ਼ ਕਰਿਗਰ ਨਾ ਮਮਸਤਾ ।੫੦। ਹਰਾ

ਕਸ ਕਿ ਦੇਨੀ ਨ ਹਰਾ ਮਸਤ ਦੋ ਮਸਤਾ । ਜੁ ਸਬਾ ਖੁਰ ਕਸਾ ਕਿ ਦਰ ਹਾ ਮਜਨਾ ਮਤ ਮਸਤਾ ।੫੧। ਸਨਾਜਿ

ਦਕਿ ਈਗੁਲ ਮੁਖਨ ਆਸ ਕਾ ਮਸਤਾ । ਬਗੁਫ਼ਤਨ ਹਮਾ ਗੁਲਸ਼ਬ ਕਤਨ ਖੁਸ ਮਸਤਾ ।੫੨।

ਕਿਅਜ ਇਸ ਕੰਅਨ ਮੁਸਕਾ ਮਜਖਮ ਸੁਖੂ । ਕਿ ਪਿਨਹਾਂ ਸ਼ਾ ਦਸਤ ਆਮਦ ਬਗੋ ।੫੩। ਬਸ

ਹਠਅਦ ਕੂ ਨਾ ਤ ਮੁਹਰਤ ਪਦੀਦਾ । ਕਿ ਆਜਾ ਦਸਾਹੇ ਦਖ ਪਤਰਦ ਜੀਗ ।੫੪। ਮੁਨੀਰ

ਈ ਸੁਖਨ ਸਾਹਿ ਦੁ ਕਿਸਤੀ ਬੁਖਾਰਾ । ਜੁਦਾ ਬਗਜੁ ਚਾਹਰ ਦੇ ਕਿਸਤੀ ਦਿਮਾਗ ।੫੫। ਦਰ ਕਰ

ਦਰਿਆ ਖੁਰਦ ਾਦਜਾ ਮਜੀਆ । ਦੁ ਕਿਸਤੀ ਜਕੇ ਸੁਰਾਹਮ ਹਮ ਉਜਬੀਆ ।੫੬। ਦੁ ਕਿਸਤੀ ਜਕੇ ਗਮ

ਜਾਣੇ
ਦਰੂਆਈ ਦੀਆਂ
ਦਗਾਂ ਰਖੇ ਹੁਈਆਂ

ਵਿਦਵਾਨੀ
ਦੁਆਈ ਤੇ
ਸਗਲ
ਮੁਰਗਾਈ ਬੇਟੀ
ਲੇਪ ਛਡਾਇਆ
ਆਮਦ ਬੋਲ

੯

ਪੁਰਬੇ
ਬਾਦਸਾਹ
ਨੇ ਦੇਖੇਣੀ
ਆ

ਇਕੋਹੋਈਆਂ ਪਾਣੀਸਰਦੇਨਾਲ ਜੇਦੋਏਇਕੁਠੇਹੋਬੈਠੇਇਕਪਰ ਬੁਜਕਸਾਂਦਕਾਂਮਰਹੁਆਸਮੁੰਦਰ

ਤਬਪੁਰਖਭੇਅਸਾਹਾ।ਦੁਤਨਾਜਵੇਕਦਾਅਜਨਹੁਕਮਸਾਹਾ।੫੮ ਦੁਪੁਸਤੋਰਾਮਰਬ

ਜਕਸਾਂਦੁਤਨਾ।ਰਾਗੇਜਹਾਂਆਂਫਤਬੇਜਮਨਾ।੫੯ ਬਾਫਮਿਰਕਿਸਤੀਬਰਗੀਜਾਇਕਾ

ਗਾ।ਬਮਉਜਾਅਰਿਗਆਂਮਰਚੁਬਾਗੇਬਹਾਰਾ।੬੦।ਜਰੇਅਜਰਹਾਬੁਰਹਾਆਂਸਾਨਿਸੁਜ

ਤਾ।ਬਖੁਰਰਨਰਾਮਰਦੁਸਾਂਕਰਰਤ੍ਰਸਤਾ।੬੧।ਰਿਗਾਰਪੇਸਤਰਬੂਰਕਹਿਰੇਖਣਾ।

ਦੁਰਸਤਮਸਤਿਕਰਰਪਏਸਰਹੁਆ।੬੨ ਸਿਆਰਫਤਸੁਰਕਿਸਤੀਏਹਰਦਸਤਾ।ਬਨੇਜੇ

ਦਮਾਨਾਮਜੇਮਾਰਮਸਤਾ।੬੩।ਗਰਿਫਤੇਰਦਾਰਾਬਰਸਤਅਰਿਦੂ।ਬੁਬਖਸੀਰਦਾਰਾਂਬੁਰਦ

ਦਖੁ।੬੪।ਚੁਨਾਂਗਸੁਦਅਜਰਹਾਬਾਬਸਤਾ।ਕਿਸੇਦੂਨਿਆਂਮਰਬਹੁਕਮੇਖੁਰਦਾ।੬੫

ਚੁਨਾਂਕੇਜਖੇਜਦਜਿਦਰੀਂਦਗਾਮਜ਼ੀਮਾ।ਕਿਦੀਗਰਨਦਾਨਸਤਦਕੁਸਕਰੀਮਾ।੬੬ ਹਦੰ

ਗਸਤਕਿਸਤੀਬਮੈਂਜੇਸਖਾ।ਬਿਕਾਰੇਖਲਾਸੀਨਿਗਹਿਸਤਖੁਦਾ।੬੭।ਬਆਖਰਹਮਅ

ਜਹੁਕਮਪਰਦੁਗਰਿਗਾ।ਕਿਕਿਸਤੀਬਰਾਮਦਜਿਦਰੀਆਕਿਨਾਰਾ।੬੮ ਕਿਸੇਦੂਬਰਾਂਮਰ

ਅਜ਼ੰਚਰਦਤਨਾ।ਨਿਸਸਤਗਲਬੇਆਬਰਗੀਆਜਮਨਾ।੬੯।ਦਰਾਮਦਜਕੇਸਰਦੀ

ਬਾਹਰਨਿਕਸਆਏਦੋਵੇਂ ਬੈਠੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਲ ਆਦਸਾਇਕਸੇਰ

ਦੇਖਦੇ ਸਭ ਦਿਨੋ ਹੋਤੀ ਪਾਣੀ ਦਸਤੇ ਨੂੰ ਹਾਰੇ ਆਸਨੂੰ ॥ ਬਾਹਰ ਆਯਾ ਮਛ

ਦਨਾਸਿਤਾਬਾ ॥ ਬਖੁਰਦਨ ਅਜ਼ਾਂ ਪਸ ਦਰੂਨ ਨਾਕਬਾਬ ॥ ੭੦ ਜਿ ਦਰੀਂਆ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿਮਗ ॥

ਫੜ ਰੋਣਾ ਦੇਖਾਂਦੇ ਦਸਤੇ ਪਾਸਰਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਉਸ ਜਾਗਾ ਆਯਾ

ਨੇ ਅਜ਼ੀਮਾ ॥ ਖੁਰਮ ਪਹਿਨ ਦਸਤਨ ਰਾ ਬਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮਾ ॥ ੭੧ ॥ ਬਜਾਈ ਕਿ ਸਦ ਦਰਾਂ ਮਦ ਜ਼ਿ ਸੇ

ਸੀਘ੍ਰ ਰਾਜੇ ਕੋ ਫੜ ਮਾਰੀ ਜੋ ਕਰ ਨੇਕਿ ਹੋਤੀ ਜੋ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪਈ ਨੇ ਕੀਤਾ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰ

ਰੋ ਸਿਤਾਬ ॥ ਕਿ ਜਿਹ ਜ਼ਤ ਮੀ ਬਰਦ ਬਰ ਰੋ ਦਨਾਬ ॥ ੭੨ ॥ ਬਪੇਚੀਦ ਸਰ ਰਾ ਖਤਾਗ

ਮੁਖ ਪਾਇਆ ਦੂਜੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਤ੍ਰਿਗਾ ਸੀਘ੍ਰ ਨੇ ਕੇ ਜਰਨੂੰ ਮਛ

ਸਤਜ਼ੇਰ ॥ ਬਦਾਨ ਦਿਠ ਰਾ ਰਦ ਜਸ ਮਨ ਅਫਤਾਦ ਦਿਲੇਰ ॥ ੭੩ ॥ ਬਗੀਰਦ ਮਗਰਦ

ਮੁਖ ਵਿਚ ਧੀ ਪਾਇਆ ਉਸ ਜੋ ਪਕੀਂਟਕੇ ਸਹਰ ਲੈ ਆਯਾ ਜੋ ਦੇਖ ਕੌਤਕ

ਸਤਸੋ ਉ ਸਿਤਾਬਾ ॥ ਬਬੁਰਦੰਦ ਰਾਕਜ਼ੀ ਦਿਹ ਪਰਦਨ ਆਬ ॥ ੭੪ ॥ ਬੁਬੀ ਕੂਦਰਤੇ ਕਿ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਇਨ ਕੇ ਬਧਾ ਜਿਆ ਆਰਪਾਇਉ ਜੋ ਤੁਰ ਗਏ

ਦਗਾਰੇ ਜਹਾਂ ॥ ਕਿ ਈਰਾ ਬੁਬਧਸੀਦ ਕੂਸਤ ਜਿਸ ਅਜ਼ਾਂ ॥ ੭੫ ॥ ਕਿ ਰਫਤੰਦ ਹਰ ਦੋ ਬ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਸ ਦੀ ਨਠੇ ਗਏ ਦੋਨੋ

ਹੁਕਮੇ ਅਜੀਮ ॥ ਜ ਕੋ ਸਾਹਜ਼ਾਦਹ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ ॥ ੭੬ ॥ ਕਿ ਅਫਤਾਦ ਹਰ ਦੋ ਬ

ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਦਰਨਿਵਿਚ ਨਹੀਂ ਓਹ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਕੀਤੀ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਭਿਰਨਾ ਜੋ ਸਰਤੀ ਮੁਲਖ

ਦਸਤੇ ਅਜ਼ੀਮ ॥ ਨ ਦਾਜ਼ੰਦ ਦਿਗਰ ਦੀਦ ਜੁਜ਼ ਪਕ ਕਰੀਮ ॥ ੭੭ ॥ ਬਮੁਲਕੇ ਦਿਗਰ

ਆਏ ਓਹ ਫੇਰ ਸੁਭਾਵਦਸੇ ਲਿਗੇ ਮੁਖ ਵਾਲੀ ਉਸ ਜਾਗਾ ਆਏ

ਅੰਮਦ ਆਂ ਨੇਕ ਖੋਏ ॥ ਜ ਕੋ ਸਾਹਜ਼ਾਦਹ ਦਿਗਰ ਖੂਬ ਰੋਏ ॥ ੭੮ ॥ ਦਰਾਂ ਜਾ ਕਿ ਅੰ

ਜਹਾਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਾਤਸਾਹ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਾਲਗਿਰਦੇ ਹੈ ਜਰੀਦੀ ਓਹੀ ਹੈ ਦੇਖ

ਮਦ ਕਿ ਬਿਲਸ ਸਤਪਸ ਜ਼ਾਹ ॥ ਨਿਸਸਤ ਹਿਰਸ ਬਰਗੋਸ ਰਹੀ ਕੂਸਾਹ ॥ ੭੯ ॥ ਬਦੀਦ ਉ

ਨਤੁਸਾਰਖਾ

ਜੋ ਕਰ ਕੇ ਉਪੋ
ਫਾਹਮਾਰੀ
ਖਤਾਗ ਕਹਿਦੇ
ਰਸਾ ਦਾ ਹੈ
ਪੇਚ ਪਾਕੇ
ਮਛ ਕੇ ਮੂੰਹ
ਜੋ ਪਾਇਆ

ਉਨੇਕੇ ਜਣਿਆ ਸੰਮਣੇ ਕਰ ਹੋਜੇਰ ਦੁਰਗੂਪਦਾ ਲੋਜ਼ਿਦਾ ਕੇਹ ਮੁਣਖੋਆਏਂਹੋਮੈਂ ਕਦ

ਗਾਬੁਧਾਂਇਦਪੈਜਾ।ਬਗੁਫਤੇਰਏਸੇਰਾਆਜਾਰਕੇਸ਼ਾ।।੮੦ ਕਿਮੁਸ਼ਕੇਕਦਾਮਿਤੁਏਂਸ਼ ੩੩

ਕੂਣਾਮਹੈ ਇਸਤੁਰਫਕੋਮੈਆਏ ਜੇਨਾਕੋਹੇ ਕੋ ਸਚ

ਗਾਬਿਗੋਗਫਤੋਨਾਮੇਕਿਣਤੋਬਈਤੁਰਫਜੋ।।੮੧।।ਦੁਗਰਨਮਰਾਤੇਨਗੋਈਂਬੁਰਾਸਤੁਆਂ

ਆਰਾਗਾਸੀਆ ਪਮੇਸਰਉਗਾਹੇ ਪਾਤੁਸਾਹਾਕੂਪਾਤਸਾਮਕਿ ਰਕਾਉਜਦ

ਕਿਮੁਰਦਨਾਜਿਤਾਬਿਅਜਤੁਏਜਦਗਾਦਿਹਅਸਤਾ।।੮੨।।ਸੁਹਨਜਾਹਾਂਪਿਸੁਰੇਮਗਾਂਜ

ਮੈਖੂਣਾ ਤੇਏਹਜਨੂਕੀ ਦਜੀਰਦੀਹੇ ਜੁਆਨ ਕੋਸਨਜਮੀਰਨੇਸਾਰੀਬਾਤੁਕਹੀ ਜੋਬੀਤੀਸੀ

ਦਰਾਂ।ਕਿਦੁਖਤਰਵਜੀਰਅਸਤਏਨਉਮੁਦੰਾ।।੮੩।।ਹਕੀਕਤਬਗੁਫਤਸਾਂਪੇਸ਼ੀਨਹ

ਜੋਉਪੁਗੁਜਰੇਸੇਬਰੇ ਦੁਖ ਦਜਾਆ ਈਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਕਹਿਆ

ਦਾ।ਕਿਬਰਦੇਹੁਬੁਗਜਤਨਿੰਦਜਵਾਂ।।੮੪।।ਬਸ਼ਿਹਰਸ਼ਦਰਾਂਸ਼ਦਬਗੁਫਤ

ਮੇਰਾਘਰ ਜੋਤੁਮਆਪਨਾਜਾਣੋ ਦਜੀਰੀਮੈਆਪਨੀਤੁਮਾਨੂਦੇਨਾ

ਅਜ਼ਮੁਬਗਾ।ਮਰਾਖਾਨਰਾਹਹੇਜਿਖੁਦਖਾਨਹਦਾ।।੮੫।।ਦਜਾਰਤਬੁਦਮਰਾਤੁਰਾਮੇਰ

ਦੈਪੀਮਾਜਕੀਰੀਤੁਰੇਜਿਰਾਂਧਨੰ ਕੂਹਕੇਐਸੇ ਕੀਤਾ ਫੋਜਾਦਨ ਸਿਪੀਆ

ਹਮਾ।ਕੁਸ਼ਾਹੇਮਾਂਆਪਕਤਬਰ ਜਰਾਂਸੋਹਮਾ।।੮੬ ਬਗੁਫਤੇਰਏਰਾਦਕਰਦਿਦਜੀਰ

ਉਸਕਾ ਚੋਜ ਜਿਸਜਾਗੇ ਦੋਰੀਜਾਏ ਦਰੋਹੇ

ਕਿਨਾਮੇਦਰਾਂਬੂੰਦਰਉਜਨਜਮੀਰ।।੮੭।।ਬਹਰਗਾਕਿਦੁਜਮਨਮਸਾਂਮਦਅਜੀਮਾ।

ਦੇਨੂਕੇਜਿਨ ਆਏ ਪਮੇਸਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾ ਧ ਲਹੂਰੇਲੋ ਦੇਰੀਆਦਾਮਪੀਨਕਰੇ

ਦਦੀਦਿਦਰਵਦੇਬਹੂਕਮੇਕਰੀਮਾ।।੮੮ ਕਿਖੂੰਨਮਬਰੇਮੀਰ ਕਰਦਿਦਜੇਰਾ।ਦਿਗਾਰਜ

ਸਭੁਜਾਗਾਂ ਤੁਰਗਸਾਦਿਕੇ ਨੇਮੇ ਤੀਗਰਸਾਏਮਾ ਕੇਦੇਰੀ

ਮੁਨਸਿਰੇਨਦਿਦੇਦਦੇਸ਼ਾ।।੮੯।।ਬਹਰਜਾਕਿਬੁਰਕਜਬਰੋਜਾਂਦਤਾਂ।ਬਕੁਸਤੇਓਦੂਨਾ

ਦੂਜੀਐਰਜਾ ਗਾਏਕੈਮੁਣੇਦੇਕੂਰੇਜਾਏ

ਇਕਰਾਰ
ਆਪਣਾ
ਪੁਰਾਣਾ ਧ
ਰ

ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਵੈਰ ਜਬ ਮੁਦਤ ਬੀਤੀ ਹੁਇ ਇਕ ਬਰਸ ਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਰਕਾਸ ਲੇ ਮੈਂ ਆਏ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਬਕਸੇ ਨ ਅਸੀਹਾ ॥੯੦॥ ਬਮੁਦਤ ਯਕੇ ਸਾਲ ਤਾ ਚਾਰ ਮਾਹਾ ॥ ਦਰਖਸਿੰਦਹ ਆਮ

ਮਾਰਨੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੂਨਾ ਦੇਹ ਤਾਜਾ ਦਰ ਆਯਾ
ਚੁ ਖੁਰਸੀਦ ਰਖਸਮਾਹਾ ॥੯੧॥ ਬੁਜੇਰੇ ਦਰਸਮਾਨਿ ਬਸੇਜੇ ਰਥਨਾ ਬਜਾਦ ਆਮਦਸ

ਕਰਤੀ ਹੋਈ ਇਕਰਾਰ
ਰੋਜ ਗਾਰੇ ਕੁਹਨ ॥੯੨॥ ਬਗੁਫਤ ਮਸਕੇ ਰੋਜ ਦੁਖਤਰ ਦੁਜੀਰ ॥ ਕਿ ਏ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾ

ਇਕੇ ਵਰ ਆਪਣਾ ਮੁਲਖ ਭੁਲਾਈਆ ਐਸਾ ਮਸਤ ਹੋਯਾ
ਨੇਰੇ ਮਨਜਮੀਹਾ ॥੯੩॥ ਬੁਦਕ ਬਾਰ ਮੁਲਕ ਤਫਰਾਮੋਸ ਗਾਸਤ ॥ ਕਿ ਅਜ ਮਸਤ ਮ

ਮਸਤੀ ਕਰਕੇ ਸਗਾਹਣੀ ਕੁਥੇ ਫਿਰ ਮੁਲਖ ਆਪਣਾ ਮਗਣੀ ਸਹਰ ਪਿਤਾ ਕ
ਸਤੀ ਹਮਹ ਹੋਸ ਗਾਸਤ ॥੯੪॥ ਬੁਆਂ ਮੁਲਕ ਪੇਸੀਨ ਹਰ ਪਾ ਦੁਰਨਾ ॥ ਕਿ ਸਹਰੇ ਪਦਰ

ਕਲਦਾਨਾ ਦੇ ਜਹਾਅਨਿਆਵਣੈ ਤੂੰ ਨਿਕਾਰ ਹੀਤੀ ਹਾਜਰ ਸਹਿਰਬਤੁ ਫੌਜਰੀ ਬਹੁਤੇ ਪਨਬਪਜੇ
ਰਾਤੁਆ ਬਾਦ ਕੁਨਾ ॥੯੫॥ ਮਨਿਗਹ ਦਾਸਤ ਅਜ ਫਉਜ ਲਸਕਰ ਤਮਾਮ ॥ ਬਸੇ ਗੰਜ ਬ

ਮਣਾਈ ਨੈ ਕਰੀ ਸਾਈ ਫੈਜ ਤੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਲੁਆਇਆ ਜਾਂਦੀ ਖੀਜਰ ਤੇ
ਖਸੀਦ ਬਰਦੇ ਮਦਾਮਾ ॥੯੬॥ ਦਰੇ ਫਉਜ ਲਸਕਰ ਆਰਾਸਤ ਚੂਨ ਤੁਹਬਹਾਰ ॥ ਕਿ ਖਿਜਰ

ਮੁਦਗਰ
ਗੁਰਜਾ
ਤਲਵਾਰਾਂ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦੀ
ਅੰਗੂਰ ਗੇ ਤੇ ਤੇ
ਰੀ

ਪੇਣੀਆ ਸਿੰਜੇਆ ਰੋਪ ਨਿਰਵੇ ਪਾਖਰਾਂ ਕਾਠੀਆ
ਸੁੰਦ੍ਰਗੁਰਜੇ ਦ ਬਖਤਰ ਹਜਾਰਾ ॥੯੭॥ ਜਿਰਹ ਖੁਦ ਖੋਦ ਫਤਾਨ ਬਰਗਸਤੁਵਨਾ ॥ ਜਿਸਮ

ਮਜਹਾਦਨੀਆਂ ਸਿੰਜੇਆਂ
ਸੇਰਹਿੰਦੀ ਗੀਰਾਂਤਾ ਗਰੀਰਾ ॥੯੮॥ ਜਿਬਿ ਦੁਕਮਸਹਾਦ ਦਚੀ ਕਿਆਨਾ ॥ ਜਿਰਹ ਹੂਮ

ਸਮਸੇਰ ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨਾ ॥੯੯॥ ਚਿ ਅਜਤਾਜੀਆ ਮਸਪਾਨ ਪੇਖਾਦ ਨਾਥ ॥ ਹਮਾਹਲੂਬ
ਤਲਵਾਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਘੋੜੇ ਤਾਜੀ ਪੁਸਾਣਦੀ ਨਾਲਾਂ ਵਾਲੇ

ਕਾਲੇਰੰਗਦੇਹਾਥੀਰਾਤੁਜਮਾਨ ਜੋਰਸਮਾਨ ਜੋਧੇ ਜੋਰਦੇਜਿਤਨਦੂਣੇ

ਦਦੀਆਨਨ੍ਰਿਮਸਤੇਮਜਾਲਾ॥੧੦੦॥ਹਮਹਸੇਗਮਰਿਦਾਨਦੁਜੋਰਾਦੂਣਾ॥ਕਿਜੇਰਾਮਫਕਨਾਰ ੬੪

ਜੋਪਮੈਸਖਤੇ ਜੋਗਾਦਿਰ ਭੂੰਏਜੇ ਹਾਥੀਦੇਜਿਤੇ ਸਤੂਾਦਿਰ

ਬਸਰੇਮਫਕਨਾ॥੧੦੧॥ਬਰਜਮਅਦਿਰੂਹਮਚਪੀਲਅਫਕਨਸਤਾ॥ਬਬਜਮਅਦਿਰੂਨ

ਸ਼ੂਪਵਾਨ ਹਬਾਦੇਰਕਾਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇਲੇ ਖਿੱਚੀਆ

ਰਬਚਾਸਕਨਸਤਾ॥੧੦੨॥ਨਿਜੰਮੇਰਿਹਦਨੇਜਹਰਾਨੇਕਖੂੰ॥ਕੁਸੀਦਿਦਮਜਨੇਤਗਜਹਿਰਆਬ ਜਪ੍ਹਸਾਈ

ਤੇਅਰਕੀਤੀ ਮੋਨੇ ਪਹਾੜਾਂ ਜੁਆਨ ਛੋਗੇ ਆਪਣੇ ਪੀਤਰਦਾ ਇਕਤ੍ਰੇਮਣ

ਗੁ॥੧੦੩॥ਚਕੋਫਉਜਾਮਗਾਸਤੂਹਹਮਚਕੋਹਾ॥ਦਜਾਨਨਮਾਇਸਤੁਹੇਜਕਰਾਰੋਕਾ॥੧੦੪॥ ਦੁਜੀਰਦੀਵੇ ਟੀਨੇਪਗਬਧੀ

ਬਿਲਕਸ਼ੀ ਤੁਦਰ ਕਮਾਨ ਜਿਰਦਾ ਬਣੀ

ਬਪੇਸੀਰਦਮਸਤਾਰਖਤੂਰਦਲਿਰਾ॥ਬੁਬਮਤੇਰਸਮਸੇਰਜਮਤੇਰਤੀਰ॥੧੦੫॥ਬਜਨਦਾਮੇਣਕ

ਅਗਾਣੇਦੇਕੇ ਦੋੜਕੇ ਰਹੀਆ ਜਲਗੀਰਾਂ ਦਵਾਈ

ਕਰਪੇਸੀਨਰਫਸ਼ੁਜਾ॥ਰਵੰਕਰਦਲਮਸਕਰਬੁਰਰੀਆਦਮਉਜਾ॥੧੦੬॥ਜਕੇਗੋਸਬਸਤ ਇਕਤ੍ਰੇਮਣ ਜੈਨਾਕਬਧਾਹੈ

ਪਟਕਾਣੀਆ ਕੰਬੀ ਕੰਬਿਆ ਤੇਰੂਆ ਜਬੀਆਂ ਪਾਕਜਕਰ ਦੇਗਿਆਂ

ਹਚਮਬਰੇਸਿਦਾਹ॥ਬਲਰਜੀਦਬੂਮੈਬਲਰਜੇਦਮਾਹ॥੧੦੭॥ਬਿਆਦੂਰਦਲਸਕਰਬਬ

ਦੀਰਦਬੂਪਰ ਦੋਹਾਈ ਤਰਦਰਤੇਤੀਰਾਂ ਦੀ ਅੰਦਾ ਜਸਤੇਜਾਬ ਸਾਰ

ਰਦੇਹਦੁਰਦਾ॥ਜਲਾਹੇਰਿਗਾਰਤੀਰਿਤੇਗੇਨਮਰਾ॥੧੦੮॥ਬਿਆਰਾਸਤੁਲਸਕਰਬਸਾਜੇਤਮਾਮ॥

ਜੋਰਜਾ ਖੁਭਾਈਆ ਸ਼ੁਦੇਹੋਏ ਛਲਾਜਤਾ ਦੁਰੀਆਚਦੇ ਲਾਏਮਜੇਨਾਲ

ਹਮਹਥੀਜਰੋਗੁਰਜਰੋਪਾਲਨਮ॥੧੦੯॥ਬੁਬੁਰਦਿਦਮਕਲੀਮਤਾਰਾਜਸਖਤਾ॥ਬਬੁਰਦਨਮ

ਪੈਦਸਮਾਨ ਦੋੜਕੇ ਐਸ ਕੀਤਾ ਮੁਲਕਨੂ ਲੁਟਿਆ

ਹੇਬਾਦਪਾਜਨਤਖਤਾ॥੧੧੦॥ਬੁਨੇਜੇਗਕਰਦਿਦਮਜਨਾਮੁਸਕਰਾ॥ਬੁਸਰਗੋਦਰਮਖਤੰਗਿਬਾਰੇਸ

ਜੋਜੋਬਿਛੇਕੇਪਤੇਵਿਖਦੇਹੈਰੂਪਭਾਤਰੀ ਪੈਨਨਾਲ

ਬੰਨਾ।੧੧੧।।ਬਕ੍ਰਮਸਤਨਅਦ੍ਰਾਕ੍ਰਸਾਜਰਬਪੇਸ਼ਾ।ਬਬੇਗ੍ਰਜਿਸੁਲਬਸੁਰਹਮਹਾਹੂਠੇਸਾ।੧
੧੨।।ਪਰਿਚਿਹਰਏਹਮਬੁਸੇਰੇਨਿਜਾਦਾ।ਬਕ੍ਰਮਸਤ੍ਰਨਅਦ੍ਰਾਕਿਧਮਿਰਕ੍ਰਸਾਦਾ।੧੧੩ ਬ
ਗਰਜਾਂਰਦੀਰੇਬਕ੍ਰਸਤੇਅਜਾਂ।ਬਹਰਜਾਂਰਸੀਰੇਬਬਸਤੇਅਜਾਂ।੧੧੪ ਸੁਨੀਰਈਅਜਂ
ਸਾਹਿਆਜੀਰਤ੍ਰਾ।ਬਤ੍ਰੈਈਰਠਾਂਮਰ ਬਜਾਈਸਹੁਅਂ।੧੧੫ ਬਠਚਾਸਤ੍ਰਹ ਦਉਜ
ਭੂਨਉ ਬਹਾਰਾ।।ਜਿਤੈਪੋਤੁਪਕਪਜਿਰੇਆਬੁਦਾਰਾ।੧੧੬ ਬਪੇਸਮਾਹਿਆਂਮਰਭੂਰਠੀ
ਆਆਮਕਿਆ।ਜਿਸਰਤ੍ਰਾਕ੍ਰਮਹਮਤ੍ਰਅਹਨਗਰੀਕਾ।੧੧੭।।ਬਮੇਟਾਦਰਾਂਮਦਕਿਰੁ
ਖਤਰਦ੍ਰਜੀਰਿ।ਬਜਕਰਮਤ ਚੀਨੀਕਮਾਂਰਮਤਤੀਰ।੧੧੮ ਬਹਰਜਾਂਕਿਪਰਰਾਸਵਦਤੀ
ਰਰਮਤ੍ਰਾ।ਬਮਰਪਗਸ੍ਰਟੇਪੀਸਿਮਰਰਾਗੁਜਮਤਾ।੧੧੯ ਚੁਨਮਉਜਖੇਮਰਜਿਰਠੀ
ਜਾ।ਬਮਿਗ ਬਰਧਜਅਰਿਰਆਮਰ ਚੁਤੇਗੇਨਿਹਿਠਗਾ।੧੨੦।।ਬੁਨਾਸਮਰਠਾਂਮਰਜਕੇਤਾਬ
ਨਾਕਾ।ਬਰਧਜਅਰਿਰਆਮਰਜਕੇਪੁਨਖਕਾ।੧੨੧।।ਬਤਾਬਸਰਰਾਮਰਹਮਹਿਹਿਰਤੇਗਾ।
ਬਆਦਜੇਤੇਪੇਤਮਾਠਗਤ੍ਰਫੇਗਾ।।ਜਿਮੀਗਸਤਹਮਹ੍ਰਗ੍ਰਸੇਲਾਲਤਠੇਗਾ।੧੧੮

ਗਠਜਵਾਂਹੈ ਸਮਕਰ ਜੈਸੇਰਗਦਾਪਗਠਲੇ ਸ ਰਮਕਰੀਆਂਹੈਨ ਚੀਨਣੀਆਂਵਾਲੇ
ਬਗੁਰਗੀਰਵਸਕਰਸੁਰਰੀਪਾਗਇਭਿਗਾ ।੧੨੨। ਬੁਚੁਰਖਅਰਿਰੰਮਰਬਚੀਨਿਵਾਂ ਬਕੁਬ ੩੫
ਰਮਕਤੀਆ ਹੈਨ ਕਨੂਕਨੇ ਗਠਜਹੈਂਦੇ ਕਈਂਕੇਸਤੀਕ ਕੈਂਬੰਕੇਸੁਦੇਨਰ ਜਾਦ
ਆਮਰਜਤੇਗਹਿਏਸਕੁਾ ।੧੨੩। ਮਰੇਦ੍ਰਗਬਗਾਢੁਰਰਠਰਿਵਰੇਕਾ ਬਸਰਜੀਰਰਗਿਪਾਬ
ਪਏ ਪਹਾਨੂ ਰਮਕਣ ਖੰ ਅਕਾਸ ਰਮਕਨ
ਰਗੀਕੇਗ ।੧੨੪। ਬਰੰਸਅਰਿਰੰਮਰਜਮੀਨੇਜਮਾ ਬਤਾਬਮਰਰੰਮਰਚੁਤੋਰੇਜਮਾਂ ।੧੨
ਬਠੇਤੇਜਇਤਆਏ ਵਸੰਦੇ ਗੁਜਇਹ ਵ੍ਰਿਜਨੀਰ ਸੋਰਾਂਹਿਠ
੫। ਬਤੇਜਆਮਰੇਨੇਜਹੇਬਾਸਤੀ। ਬਜੁਬਸਦਰੰਮਰਤੁਨੇਨਾਸਨੀ ।੧੨੬। ਬਜੋਗਜਦਰੰ
ਨਠਾਗਾ ਕਗਰ ਵੈਰੀਆ ਪੂਰਨਹੋਗੀ ਜਰਾਨ
ਮਰਨਫਰਗਾਇਕਵਾ ਜਿਤੋਪੈਦ੍ਨੋਜਹਿਦਪੈਸੀਰਰਗਠਾ ।੧੨੭। ਬਜੁਬਸਦਰਾਮਰ
ਕਮਾਨਾਂਦੇਗੋਸੇ ਰਮਕਨ ਪਾਰੋਸਮਾਨਰਮਾਵੇ ਜੋਸਤੇ ਧਾਣਦ ਏਖੁਨਿਦੇ
ਕਮਾਨੇਕਮਰਿ। ਰਠਖਸਾਸਰਹਤੇਗਸੀਆਬੁਤੇਰ ।੧੨੮। ਬਜੋਸਅਅਰਹਖਜਿਰੇਬੁਸਾ
ਨੇਕੰ ਨੇਆਈਆਹੰਨਮਾਨੇਸਰਪਾਦੇਂਤੋਗੇਹੈ ਰਮਕਣੀਆ ਤੈਪੰ ਵੈਦਕ
ਠਖੂ ਜਬਾਨੇਜਗਬਾਗਸਬਰੰਮਰਬਲੂ ।੧੨੯। ਬੁਤਾਬਸਦਰੰਮਰ ਸਕੇਤਾਂਬਨਾਕਾ।
ਵਾਸਹੋਈ ਸਹੂਨਾ ਸਪਰਤੀ ਰੋਰਰੋਹ ਕਨੂੰਕੇ
ਪਕੁਸੁਠਖਗੋਠਿਰਰਸੁਰਗਗਕਖਾਕਾ ।੧੩੦। ਰਿਹਾਰਿਹਰਰੰਮਰਨਿਤੁਰਿਤੁਫਗਾ ਚ
ਹੈਰੇ ਸੁਣਮੇਕਠ ਏਹੈਨ ਟੁਕਨ੍ਹੇਟੁਕਨ੍ਹੇ ਦੇਰਖਾਹੋਈ ਆਈਆਨੇ
ਧਾਹਜਰੰਮਰਨਿਹਿਗੋਨਿਹਿਗਾ ।੧੩੧। ਚਕਾਚਕਬਰਖਾਸਤਚੀਰੇਕਆ ਬਾਅਰਦ
ਪਠਲੋਹੋਈ ਹੋਜੇ ਜਗਤਮੇ
ਕੇਗੁਸਤਖੇਜਅਜਸਹਾ ।੧੩੨। ਸਪੋਇਰਹਠਾਬਰਜਿਭੀਬੁਦਜਾਂ ਸਪਠੀਰਹਗਾਰਠ
ਲੈਪਾਇਭਿਗਤੇਦੁਪਾਏ ਤਿਨਾਨੂੰਜਮੀਨਨਗੀਬਤੁਰੀ ਪੰਛੀਆਨੂੰਅਕਾਸ

ਅਕਾਸਤੇਕਿਆਪਹੁੰਚਿਆਨੂੰ ਐਸੀਜੋ ... ਜੋਮੁਹ

...ਰਾਹਿ।੧੩੩।। ਚਰਨਤੇਗ ਬਾਰ ਦਮਿ ਜਾਨੇ ਮੁਸਾਫ ਗਇਆ ...ਸਤ

ਕਿਆਏ ਪਈਮੈਪਾਨੂੰਹੋਏ ਪੈਰਾਂ ... ਬਹੁ ... ਹੋਯਾ

ਗਾ ਮੁਦਾਮਿ ਕਿਹ ਕਾਹੁ।੧੩੪।। ਕਿ ਪਾਉ ਸਰਅਬਿ ਹਚਿ ਦਾ ਮੁਦਾਮ। ਕਿਮੈ

... ਪੂਰਨ ਹੋਯਾ ... ਖੂਹੀਆਨਾਲ ... ਬਿਦੂਕੰ

ਦਾ ਪੁਰ ਅਜ ਗੋਇ ਇਠੋਗਾਸਦਾਹ।੧੩੫।। ਕਿ ਦਰਉ ਦਰਾਂ ਅਰ ਬਤੀਰ ਤਫੰਗ।

ਪਾਟਗਏ ਤੋਪ ਕਿਸਤੇ ਐਸੇ ...

ਕਿ ਪਾਰਹ ਹਮੁ ਰਹ ਖੋਰ ਖੁਫਤਾਨ ਜੰਗ।੧੩੬।। ਚੁਨਾਂ ਤੇਕ ਤਾਬ ਜਤਪੀ

ਐਸੇ ... ਸੂਰਜ ... ਰਹੀਆਜ ...

ਦਾ ਆਫਤਾਬ ਬਾਰ ਦਰਖਤਾਂ ਮੁਰਹ ਖੁਸਕ ਦਰਗੀ ਜਾਇਆਬ।੧੩੭।। ਚੁਨਾ

ਐਸੇ ਤੀਰਾਂਦੀ ... ਹੋਈ ... ਤਿਸੇ ... ਹਾਥੀ ...

ਤੀਰ ਬਾਰਾਂ ਮੁਰਹ ਹਮਹ ਬਰਕਾ ... ਅਫਤਾਂ ਦਮੁਰ ਫੀਲ ਚੁ ਫਰਕ

... ਦਜ਼ੀਰ ਜੈਸੇ ... ਪੈਨਆਂਦੇ =

ਫਰਕ।੧੩੮।। ਬਜੁਜ ਅਜਿ ਦਰਆਂ ਅਰ ਵਜੀਰੇ ... ਬਾਰਾਂ ਯਕੇ

... ਕਸਾਰ।੧੩੯।। ... ਫਆਂ ਮਰਦ

...

ਦੁਖਤਰ ਅਜਾ ... ਯਕੇ ਤੇ ... ਰੇਸਤਾਂ।੧੪੦।। ਦਰਖ

... ਐਸੇ ... ਪ੍ਰਕਾਸ ...

... ਮੁਰਹਾਂ ... ਤੇਜਾ ... ਅਜਾ ... ਜਰੇਜਾ।੧੪੧।। ਯਕੇ

... ਹੋਏ ...

ਮਾਰੀ ਉਪਰ ਦੂਜਾ ਵਜੀਦ ਦਾ ਸਿਰ ਪਰ ਦੂਜੀ ਦਸ ਦਿਤੀ ਨੇ ਜੈਸੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ... ਦੂਜੀ ਦੂਜਾ ਮੇ

ਤੇਗਜਰਬੁਰਸਰੇਓਜਮਦਿ ।ਜਮੀਨਜਰਨਾਮਰਦਚੁਕੋਹੇਬਲੰਦਿ ।੧੪੨।ਦਰਿਗਾਨਰੋਗਰਓ

ਗਾਰ ਕੋ ਅਪਧੇ ਅਪਵੀਤ ... ਐਸੇ ਮੈਦਾਨ ... ਦੂਜਾ

ਗਾਬਿਜਰਕਰਦਨੀਮ ।ਬਿਅਫਤਾਦਰਖੁਮਸਚੁਕਰਖੇਅਜੀਮ ।੧੪੩।ਦਰਿਗਾਮਰ

ਆਯਾ ਜੈਸੇ ਪੰਖੀ ਉਡਦਾ ... ਮਾਰਿਆ ਮੈਤ ਕੋ ...

ਦਆਮਦ ਚੁਪਰਗਾਉਕਾਬ ।ਬਿਜਦਤੇਗਓਰਾਬਕਰਦਸਖਰਾਬ ।੧੪੪।ਚੁਕਾਰੇਦੁਜੀ

ਜੋਧਾ ... ਦੁਜਾ ... ਜੋਧਾ ਤੀਜਾ ਆਯਾ ਜੁਧ ... ਤੀਜਾ ...

ਗਸਬਰਾਹਤਨਸੀਦ ।ਦਿਗਾਰਮਿਹਨਤੇਸਿਆਸਆਮਦਪਦੀਦ ।੧੪੫।ਸਿਆਮਦੇਦੁਆ

ਜੈਸੇ ... ਰਣ ਕੇ ਪਾਇਆ ... ਮਾਰਯਾ

ਮਦਬੁਗਸ਼ਤੀਦਖੂਨ ।ਜਿਦਹਸ਼ੀਜਦੋਜਖਬਰਆਮਦਬਰੂ ।੧੪੬।ਬਖੁਸਤੰਦਓਰਾਦਕ

... ਜੈਸੇ ... ਜੈਸੇ ... ਚੌਥਾ ...

ਰਦਿਰਤਨ ।ਚੁਖਸਤਨਜਖਮਾਮਦਗਿਰੇਕਹਨ ।੧੪੭ ਚਹਾਰਮਦਰਾਮਦਚੁਸੇਰਾਬ

ਜੈਸੇ ... ਪਰ ... ਐਸੇ ... ਮਾਰਿਆ ...

ਜੰਗ ।ਚੁਬਰਬਚਾਹੇਗਿਰਗੁਰਗਾਪਿਲੰਗ ।੧੪੮।ਚੁਨਾਤੇਗਬਰਦੋਬਿਜਦਨਾਜਨੀਆਦਕਿ

... ਪਰ ਆਯਾ ... ਪੰਜਵਾ

ਅਜਪੁਸਤੁਅਸਪਸਰਨਮਦਜਿਮੀ ।੧੪੯।ਕਿਪੰਜਮਦਰਆਮਦ ਚੁਰੇਦੇਅਜੀਮ ।ਦਵੇ

ਮਾਰਯਾ ... ਐਸੇ ... ਮਾਰੀ

ਜਖਮਜਰਦਬਰਦਹੁਕਮੇਕਰੀਮ ।੧੫੦।ਚੁ ਸ਼ਸ਼ੰਤੇਗਬਰਦੇ ਜਦਆਂ ਖੂਬਰੰਗ ।ਜਿਸ ਮੁਰਗਇ ਸਫੈਦ

ਛੇਵਾ ... ਆਯਾ

ਨਾਕਰਦਆਮਦਜਿਰਹੁਤੰਗ ।੧੫੧।ਸਸਮਦਰੇਦੁਆਮਦਚੁਅਫਰੀਤੁਮਸਤ

ਜਿਨੇਤੁ ... ਆਯਾ ...

ਜਿਤੀ ਰਿਕਮਾ ਹਮ ਚਕ੍ਰ ਬਜੇ ਗੁਨ ਸਤ੍ਰਾ ॥੧੫੨॥ ਬਿਜ ਰਤ੍ਰੇ ਗਰਉਰਾ ਕਿ ਇਨੀ ਮਸੁਦਾ ਕਿ

ਦੀਗਰ ਬਾਰ ਅਜੋ ਬੀਮ ਸੁਦਾ ॥੧੫੩॥ ਚੁਨੀ ਤਾ ਬਸੇ ਕਰਦਾ ਰਹਿ ਹਰਫਾ ਦਮਦਰ

ਬਤੇਗ ਅੰਦਰ ਆਂ ਖੁਤ੍ਰਖਾਸ ਅਜਨ ਬਰਦ ॥੧੫੪॥ ਰਿਕਾਬ ਕਸ ਨਿਆਮ ਦਰ ਤਮਨਿ

ਇਸ਼ਗਾ ॥ ਕਿ ਖੇ ਦੂਨਿਆਮ ਦਰ ਕਿਸ਼ਾਦ ਰਨਿਹਿਗਾ ॥੧੫੫॥ ਬਜਜ ਬਿਆਮ ਦਰ ਸਾਹਿਮਾ

ਦੀਦਰ ॥ ਬਤਾ ਬਸਤ ਪੀਰ ਨਦਿਲੋ ਮਰਦਮਾ ॥੧੫੬॥ ਬਆ ਬਰਸ ਦਰ ਕਾ ਅੰਦਾਖਤ

ਦਉਰੇ ਘਲਾਂ ॥ ਬਰਖਸਾਂ ਅੰਦਰ ਰੰਆਂ ਮਦਰਜਿਰੇ ਆਸਮਾਂ ॥੧੫੭॥ ਬਤਾ ਬਸਦ ਰੰਮਦ

ਜਮੀ ਨੇਜ ਮਆਂ ॥ ਰੰਖਸਾਂ ਸੁਦ ਹਤੇਗ ਹਿਰੀਦ ਮਆਂ ॥੧੫੮॥ ਚਸਾਚਸ ਦਰ ਮਕਮਾ

ਨੇਕ ਮਦਿਗਾਹ ਦਾਹ ਦਾਦ ਰੰਮਦ ਬਗੁਰਜੋ ਬਜਿਦ ॥੧੫੯॥ ਤਕਾ ਤਾਕ ਖਰਖਾਸਤ

ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ॥ ਜਮੀਂ ਗਾਸੁਦ ਚੂ ਗੁਲੋ ਲਾਲਰੰਗ ॥੧੬੦॥ ਹਿਹਾਹੂਹ ਦਰ ਮਦਰਜੁ

ਪਹਲ ਅੰਦਰੂ ॥ ਦਗਾਦਹਿ ਸੁਦਹਿ ਪੰਜੇ ਖਾਰੋ ਖੂ ॥੧੬੧॥ ਬਰਖਸਾਂ ਅੰਦਰ

ਅੰਮਰ ਜਕੇਤਾਬਰਿਗਾ । ਬ੍ਰਿਖਸਅਰਿਰਅੰਮਰਚੁਲਾਬਕਜੰਗਾ ।੧੬੨। ਬੋਸੋਸ

ਰਠੰਮਰਮਰਾਫੌਲਸੂਰਾ । ਬ੍ਰਿਖਸਅਰਿਰਅੰਮਰਤਨੇਖਾਸਤਹੂਰਾ ।੧੬੩। ਬੋਸੋਸ

ਰਠੰਮਰਜਿਤਨਰਖਰੋਸਾ । ਬਬਾਂਜੁਇਮਰਦਾਬੁਰਾਦੁਰਰਜੋਸਾ ।੧੬੪। ਜਕੇਫਰ

ਸਆਰੰਮਰਮੁਰਖਅਤਲਜੇ । ਬਖਾਰਨੇਹਮਕਤਬਜੁਬਾਪਜਬੂਏ ।੧੬੫ ਬਮਰ

ਦਮਚੁਨਾਕੂਮਤਮਮੁਰਕਾਠਜਾਠਾ । ਜੁਬਾਂਰਗੁਜਾਰਮਨਆਜਰਸਮਾ ।੧੬੬ ।ਗੁ

ਰੇਜਾਮਦਰਮਾਹਿਹਮਰਸ਼ਿਰਰਾ । ਬਕੂਮਤੇਰਲਮਕਰਗਿਰਿਤਾਗਿਰਾ ।੧੬੭ ਕਿਪੇ

ਸੇਸਅਫਤਾਦਰਖਤਠਦੁਜੀਰਾ । ਬਿਬਸਤੇਰਠਾਕਿਕਰਰਮਾਮਸੀਰਾ ।੧੬੮ ਬਿਨਿ

ਜਰੋਬਿਆਦੂਰਰਜੇਸਾਹਿਖੇਸ਼ਾ । ਬਗੁ ਫਤਾਹਕਿਸ਼ਾਹਸਾਹਸੁਨਦੇਸਾ ।੧੬੯ ਬਿਗੋਯ

ਰਕਿਈਸਾਹਿਮਾਫੀਰਰਾ । ਕਿਬਮਤਾਹਬਿਆਦੂਰਰਹਾਨਿਜਰੇਸੂਮਾ ।੧੭੦ ਅਗਰਤੋ

ਬਿਗੋਈਬਜਾਈਬਰਮਾ । ਦਗਰਤੋਬਗੋਈਬਸੰਦਾਰਿਹਮਾ ।੧੭੧। ਬਸੰਦਾਜਪੁ

ਜੇਤੂੰ ਕਹੇ ਤੈ ਜਾਂਨ ਤੀ ਮਾਰਾਂ ਗਏਦ ਜੇਤੂੰ ਕਹੇ ਤਾਂ ਜੀਵਦਾ ਰਖਾਂ ਦਿਹੁ ਕੇਰਦੇ

ਜੇਜੁਬਾਨਨ ਬਕਹੀਐ ਤੂੰ ਅਤਿਨਹੀ ਆਂਦਾ

ਕਾਗਜਏ ਮਾਫੀਦਾ ਦਾਬਾਦਸਾਹੋ

ਦਲਾਵਰੀ

ਸੌਂਪਿਆ ਤੂ ਸਤ੍ਰੂ ਬਤੂੰ ਵੈਰ ਵਿਚਿ ਖੋਹਲੀਆ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਮੁਕਟ ਬਾਦਸਾਹੀ ਕਿ ਸਹਨਸਾਹ ਗਿਆ ਪਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਹੁ

ਠਰੀ ਦਰ ਓਰਾ ਅਜੀਆਂ ਸਿਤਾਨੰਦ ਵਾ ਅਜੋ ਤਾਜ ਸਾਹੀ ਕਸੀਆਂ ॥੧੧੨॥ ਸਹਨਸਾਹ ਗਿਆਨ ਉਠ

ਕਸਨਾਲ ਕੋਈ ਦੇਗਾਹੈ ਆਖੇ ਐਸੇ ਕੋਈ

ਤਹਹੁਕਮੇ ਰਜਾਂਕਾ ਕੁਸੇਦੂਸ ਅਨਾਰਾ ਕੁਨ ਦਰਾਕਦਾਕਾ ॥੧੧੩॥ ਚੁਨਾਕਰ ਦਸੂਰ ਕਸਦ

ਵਰੇ ਬੁਖਸਤਾਂਹੈ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸਰ

ਸਹ ਨਤੁਕਸੇ ॥ ਕਿ ਰਹਮਤ ਬਬਖਸੰਦ ਜੋ ਰਹਮਤੋ ॥੧੧੪॥ ਕਿ ਓ ਇਸਾਹਬਾਨ੍ਰੂ ਸੁਰੇਮੁਲ

ਪਾਤਸਾਹੀ ਬੀ ਪਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ

ਕਸਾਹ ॥ ਕਿ ਸਾਹੀਹਮੀ ਜਾਫਤ ਹੁਕਮੇ ਇਲਾਹ ॥੧੧੫॥ ਬਿਰਿਹ ਸਾਕੀ ਅਸਾਗਰੇ ਸਬ

ਠੰਗਾਵ ਸੁਧ ਪਰੂੰਦੇ ਵਿਚਹੀਆ ਰਾਜ

ਜਆਬਾ ॥ ਕਿ ਬੇਹੂ ਬਿਅਫਤਾਦੰਪਨ ਰਹਨ ਕਾਬਾ ॥੧੧੬॥ ਬਿਰਿਹ ਸਾਕੀ ਜਾਮ ਸਬਜਰਗੇ

ਪਿਆਲਾ

ਫਿਰਗਾ ॥ ਕਿ ਦਰਕਤੇ ਬਕਾਰ ਆਸਤ ਅਜੋਰੇ ਜਸੀਗਾ ॥੧੧੭॥ ੮ ਅਟਨੂ

ਹਥਨਾਲ ਵਡਨਾਹੈ

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਹਿਕਾਯਤ ॥ ਤੁਈ ਰਸਤ ਗੀਰ ਸਡ ਦਰਸ

ਸਾਂਰਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਵਣਹਾਰੈ ਵਿਚਾਰੋ ਅਨਾਥਾਂ ਦਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ

ਰਗਾ ॥ ਤੁ ਈ ਕਾਰਸਾਜ ਸਤੁ ਬੇਚੂੰ ਗੰਗਾ ॥੧॥ ਸਹਨਸਾਹ ਬਖਸੰਦ ਹੇ ਬੇਨਿਆਜ ॥

ਆਕੇ ਸਦੇ ਬਣਾਵਣਹਾਰ ਪਾਤਸਾਹ ਕਸੀਜਾਗ

ਜਿਸੀ ਨੇ ਜਮਾ ਰਾਤੁ ਈ ਕਾਰਸਾਜ ॥੨॥ ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦੇਮ ਸਾਹੇ ਕਸੀਜਰ ਗਨੂਨਾਰੀ

ਦਯਕਰ ਦਰ ਤੂ ਅਜ ਕੋਹ ਸਜਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਜਕੇ ਪਿਸਰ ਓ ਬੂਰ ਹੁਸਨ ਲਜਮਾਲ

ਬਨਵਾਇ ਇਕ ਕਵਿ ਸਾਹਸਨੇ ਪੰਹਨੂੰ ਸਮਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਉਸਦਾ ਸੀ ਰੂਪਵਾਨ ਸੁੰਦਰ

ਜਿਹਨ ਬੁਗਤ ਕਰੇ

ਓਹ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਇਜਰਾਈ ਈਜੋ ਉਠ ਬਾਦਸਾਹ ਹੋਯਾ

ਜਹਾਨ ਮੈਂ ਸੀ ਮੁਲਖ ਅਮਾਨ ਕੇ ਸਾਹ ਹੈ ਸੀ ਉਸ ਜਨਾਗਾ ਮੇਂ ਉਸ ਜਰੀ ਪਾਹੈ ਸੀ

ਕਿਲਾ ਜਕਸਹਾਬੂਦ ਅਜ ਮੁਲਕ ਮਾਕਾ ।੪।। ਜਕੇ ਸਾਹ ਓਜਾ ਉਦ ਤਰ ਕਜੋ ।। ੩੮

ਦੂਜੀ ਨਹੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਨਿ ਦੇਈ ਰੇ ਪੜ੍ਹ ਸਮਾਨ ਓਹ ਲਕ ਕੇ ਜੈਦੇ

ਕਿਰੀ ਠਾਰਨ ਜਨ ਬੁਦ ਸਮਨ ਬਰ ਕਜੋ ।੫।। ਦਜਾਂ ਦੁ ਖਤਰੇ ਸਾਹਾ ਪੁਸਰੇ ਓਜਾਹਾ ।। ਮੁਰ ਮੂਕਾਦੀ

ਜੈਸੇ ਕੂਦ ਕਦ ਪਰ ਕੀਹਿਆ ਬਾਦਸਾਹ ਜੈਤ ਦਰ ਉਜਸਾਦਸ

ਆਮੁਦ ਫਤਹ ਖਰ ਦੇਹ ਬਰਸਮਸਸਾਹਾ ।੬।। ਬੀਗੋ ਜਦ ਕਿ ਏਜਾਹਮਾਰਾ ਖਿਕੁਨਾ ਕਿ ਤਦੇਪੁਤ੍ਰਤੇ

ਜੇਤਰ ਕਿਸੇ ਦਜੇਅਦ ਦਾਮਤਕਰ ਉਸਕਾ ਜੈਸੁਦਾਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦਿਲੀਦਾਹੇ

ਦਹਸਤ ਕਸੇ ਅਰ ਦਰੀਗ ਰਮਕੁਨਾ ।੭।। ਮੁਨੀ ਦੇਮਾ ਕਿ ਦਰਸਾਹਾ ਹਿ ਦਸਤਾ ।। ਕਿਨਾ ਮੇਦੂਜਾ ਆਸਕ

ਸੇਰਸਾਹ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਥੇ ਐਸਾ ਦਸਤੂਰ ਹੈ ਮੁਲਖ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਜੈਕੋਈ ਰਿਕ ਦਾਣ ਜੈਸੇ

ਸੇਰਸਾਹੇ ਦੂਜਾ ।੮।। ਚੁਨਾਨ ਸਤਰ ਸਤਰ ਮੁਲਖੁ ਕੇਖੁਦਾ ।। ਬੁਜਕਰ ਨਬ ਗਾਏ ਦੇ ਜਰ ਗਾਏ ਦੇ ਭੁਰਦੇ

ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਤੇ ਹੈ ਜੈਦੀਹੈ ਜੋ ਜੇਸਾਹੀ ਨਾਮਪੀ ਫੇਰ ਜੈਸਨੂੰ ਪਕੜੇ ਦਾਮਤੋਸਤਰੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਪੀ ਛੀਏ ਐਸੇ ਹੋਰਾਂਨੂੰ

ਜਦਾ ।੯।। ਬਗੀਰਿਦ ਸਾਹੀ ਰਿਸਿ ਫਤਾ ਉਤਰਗਾ ।। ਬਿਪੋਸੇ ਗੁਰਮਦਬੁ ਅਜ ਬਾਜਮੁ ਫਨੂਤਾਹੇ

ਜਕੇ ਪਾਸੋਂ ਲਿਆਉ ਉਸ ਦਾ ਜਪਾਸੋਂ ਦੇ ਘੋੜਿਦੇ ਮੁਲਖ ਜੋਰ ਕੀਏ ਆਨਦੇ ਤੇਕੋਰਕੁਜਤੋਹੇ

ਰਗਾ ।੧੦।। ਬਿਗੀਰਿਦ ਅਜ ਹਰਦਾ ਅਸਪੇਕਸਾ ।। ਕਿਸ ਲਕੇ ਅਰਕ ਸਾਈ ਆਮਦ

ਜੋਖੁਸਕੇ ਬਖਸਸ਼ ਦਨ ਉਸਨੂੰ ਜੋਹਰੰਤੇਹਾ ਕੀ ਘੋੜੇ ਜਿਸ ਦਰੀਆਜ ਤੁੰਬਾ ਹਠਆਂਦੇਥੇ

ਅਜਾ ।੧੧।। ਬਿਬਖਸਿਦ ਓਕਾ ਬਜੇਜਰ ਦਫੀਲਾ ।। ਕਿਬੇਰੂ ਬਿਆਦੂਰ ਦਰੂਰੀਆਜੂ

ਅਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦਾਨਸ ਜੈਸੇ ਹਰਨ ਬਹੁ ਛੁਟਸਾਰੇ ਐਸੇ ਬਹੁ ਘੋ ਕੂਹੇਨ

ਕੀਸਾ ।੧੨।। ਜਕਨਾ ਮਰਾਹੇ ਮੁਰਾਹੇ ਰਿਗਾਕ ।। ਭੁਆਹੂਕਲਾਪਾਇ ਅਜੀਸੇਦਨਕਾ ।੧੩

ਜੇਕਰ

ਅਗਾਠਅਸ ਪਾਹਰੇ ਦੇਅਜਾਂਮੇਰਿਹਦਾ ।। ਦੂਜਾਂ ਪਸ ਮਰਾ ਖਾਨਹ ਬਾਨੁ ਕਨਦਾ ।੧੪।। ਮੁਨੀ

ਘੋੜੇ ਦੇਨੇ ਓਹਜੈਨੂੰ ਆਜਦੇਦੇ ਤੁੰ ਉਸਤੁੰ ਪਿਛੋ ਮੈਤੇ ਨੂੰ ਪਾਰਕੇ ਜੋਰਤ ਕਰਾਂਗਾ

ਸੁਣਿਆ ਐਸਾ ਬਚਨ ਤੂੰ ਹੋਈ ਰਹਨਾ ਆਈ ਦਿਨ ਜਹਾ ਹੀਰ ਮਤਾਨਕੇ ਬੈਠੀ

ਦੀ ਸੁਖਨ ਤੁਹਮਸੁਦਰ ਦਾ ॥ ਬਿਆ ਮਰਦ ਬਸ ਹਰ ਸਾਹਿ ਹਿਰੇਸਤੰ ॥ ੧੫ ਕਿਸ

ਉਪ ਕਿਲਾਰੇ ਜੋਮਨਾ ਜੋਬੁਰੀ ਹੋਈ ਜਲਜੇਂ ਲੀਤਾ ਪਿਆਸਾ ਪੀਤਾ ਖਾਧਾ ਮਾਸ

ਸਤਿਦਰ ਬਰ ਰੇ ਦਜ ਮਨਾਤ ਬਬਿਆ ਬਾ ॥ ਬਿਬੁਰੀਦ ਰਦਰ ਬਾਖਹ ਪੁਰ ਦੀਦ ਕੁਬਾਬਾ ॥ ੧

ਤੇਤੁ ਕਾਲੀ ਸਟੀਆ ਪਾਣੀ ਮੈ ਬਹੁਤੁ ਪੀਤੇ ਪਾਹਰੀਆ

੬ ॥ ਕਿ ਪਸ ਦੇਬਰੰ ਮਰਦ ਸਬੇ ਚੂੰ ਸਿਯਾਹ ॥ ਰਦੇਂ ਕਰਦ ਆਬਸ ਬਮੇ ਪੁਸਤਕਾਹ ॥ ੧੭ ਬਿ

ਹਤੁਪਾ ਹੋਇਆ ਨਸਕੀਕਰੈ ਜੋਰਸਾਦੇ ਬਹੁਤ ਉਪ

ਦੀਦਿਰਉਰਾ ਬਸੇ ਪਾਸਦਾਂ ॥ ਬਤੁਦੀਰ ਰੰਮਰਦ ਬਤਾ ਬਸਕਿਜਾ ॥ ੧੮ ਬਸੇ ਬਰਦੇ ਬੀਦੂਰ

ਦੁਖ ਕੀਤੀ ਐਸਾ ਮੁਸਕਲੀ ਸਬਰ ਸੋਹੈਦੇ ਤੂੰ ਇਸੇ ਤਰਹ ਦੂ

ਬਾਰ ਕੂਨਦਾ ॥ ਰਬਾਦ ਰਕ ਅਬਰ ਸਬੁਹਾਰ ਕੂਨਦਾ ॥ ੧੯ ਜਮੀਦ ਜ ਹਕਰ ਦੀਦ ਦੇਸਿਚ

ਅੜਿਨੂ ਸੈਰਹੇ ਜਾਤੋਕੇ ਇਮਕੇ ਕਾਸ ਬਰਹੋ ਜਾਣਿਆ ਇਸਤੂੰਨੇ ਜੋਜੇਰ

ਰਬਾਰ ॥ ਹਮਾ ਖਰ ਕੂਨਦ ਖਾਬਖੁ ਫਤਾਇ ਖੁਤਿਆਂਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਦਾਨ ਦਾ ਕਿ ਖੁਫਤ ਹਸ

ਹੋਹੈ ਅਬਪਾਰ ਅਨੇਤ ਪਏਹੈ ਮੁਰਦੇ ਜੈਸੇ ਪਾਹਰ ਲਿਕੁਰਮਾ ਜੋਪੀਨੂ ਨਕੀਆ ਆਈ

ਦਦਪਾਸ ਬਾਂ ॥ ਬਪਜ ਮੁਰਦ ਮੁਰਦ ਹਮ ਚੁਨ ਪਮੇ ਸਸਤਾਂ ॥ ੨੧ ॥ ਕਦ ਕਰਦ ਫਜਾਬਿਆ

ਉਸਪਰ ਜਹਾ ਬਾਹਜਾਹਰੀ ਭੂਠੀ ਪਹੁੰਚੈਕੇ ਜੇਬ ਮਾਰੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਲਨੂੰ

ਮਰੇ ਅਜਾ ॥ ਬੁਨਗਾਹ ਅਜ ਸਾਹ ਕਰ ਬੇ ... ਰਾਂ ॥ ੨੨ ॥ ਪਰੀਰਾ ਬਿਕੋ ਬਰ ਪਰੀਦਾ

ਪਹੁੰਆਲੀਆ ਉਸਸਮੇ ਮੇਖ ਠੋਕਕੇ ਪਹੁੰ ਐਸੇ ਉਪਦਰਗ ਬੂਪ ਦਹਕੇ

ਪਰੀਜਾਰ ॥ ਦਿਜਾਂ ਮੇਖ ਕੇ ਬਰ ਬਪੁਸਤੇ ਦੇਦਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਛਿਨਤਾ ਬਰਾਮਦ ਕਿਦਰੋ ਅਜੀ

ਸਿਰ

ਮਾ ॥ ਦੁਅਸਪ ਸਨ ਜਰ ਬਰਦ ਹਕਮੇ ਕਰੀਮਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਕੋਮਾ ਬਿਜ ਰਤੌ ਜੁਦਾ ਰਾਸਤ ਮਰ

ਦੇਹੈ ਘੋੜਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪਾਸੇ ਮਰਦੀ ਕਿਰਪਾਸਾਥ ਇਕਾ ਜਿ ਪਾਹੀ ਤੂੰ ਦਗਾ ਮਾਰਕੇ ਟੁਕ ਨੂੰ ਬੀਤ

ਜੋਪਹਰਾ ਪਿਛੋਂ ਆਪ ਤਾਤੁਪਿਛੋਂ ਦੇਖਦੁ ਕੇਜੇ ਕੀਖਹੂਕ ਹੋਸਾਰਦੀ ਆਜਸੈ ਚੌਤੋਂ ਤਾਰ ਦੂਰ

ਤੀਸਰੇਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਚੌਥੇਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਪੰਜਵੇਂਨੂੰ ਕੋਹਿਆ
ਜਿਅਮਰਾਂਬਕੁਸਤਨਸਦੂਰਖੂੰਨਤਰਾ।੨੬।।ਚੁਅਮਰਾਜੁਦਾਕਮਦਪੰਚਿਮਬਿਕਸਤ।। ੩੮
ਛੇਵੇਂਨੂੰ ਕਟਾਰੀ ਮੁਹਨਾਲ ਛੁਹ ਪਕੜ ਮਾਰਕੇ
ਸਸਮਰਾਂਬਕੁਸਤਿਰਜਮਦਾਗਮੁਸਤ।੨੭।।ਸਸਮਦੋਕੀਅਸਕੁਸਤਆਂਮਦਅਜਾ
ਸਤਵੇਂਨੂੰ ਭੂਰੀਨੂੰਦਾਗਨਾਲ ਦੰਡੀ
ਕਿਹਫਤਸਗਿਰਾਂਬੂਦਰੋਕੀਗਿਰਾਂ।੨੮।ਕਿਹਫਤਮਹਸੀਕੁਸਤਸਪਮੇਅਜੀਮਾ।ਕੇਰ
ਹਥਾਂਵਿਚਪੇਨੂੰ ਕੀਤੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰਕੇਪੇਨੂੰ ਕੇਕੇਦਨ੍ਹਾਮ ਰਿਆ
ਸਤੁਸਕੁਨਦਸਖ਼ਸੀਹੁਕਮੇਕਰੀਮ।੨੯।।ਚੁਨਾਂਤੁਸੀਆਂਨਦਬਿਲਦਤੁਸੀਅਸਾਕਿਬਾ
ਉਹ ਕੁਝ ਵੇਖਣਾਆਯਾ ਜੋਸਨਾਵਿਚ ਜਾਵਿਆਂਦ੍ਰਿਸਪਾਨੀ ਵੇਖਣਾਹਰਆਯਾ ਵਿਸੰਸੇਰ
ਲਾਬਗਸਅਰਬਜਮਨਅਰਿਰਸਾ।੩੦।।ਦੁਰਸਤਨਦਰਾਬਬਬਕਾਮਸਾਕਿਹੇਰਤੁਬ੍ਰਿਮਾ ਸਾਹਹੇਰਾ
ਦੋਵਾਨਾਲਹਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਗੀ ਜਹਾਨਨੂੰ ਨਹੋਯਾ
ਦਿਰਸਾਹੇਜਹਾਂ।੩੧।।ਦਿਰੇਗਾਪੁਰਦਦਸਤਅਜਸੇਹਸਾਹਾਬੁਰੇਰਤਹਸਰਿਫਤਾਅਬ੍ਰਮਪ
ਜਹਾਨਕੇਪਨਾਤਪਾਤਸਾਹ ਮੇਰਾ ਕਿਥੇਕੋਗਿਆ ਓਹਨੂੰ ਦੇਣੀ ਬਖਸਿਆ ਮੇਉਸਨੂੰ ਕਸਮਹੈਪਸ ਮੁਣੀ
ਕਾਹਾ।੩੨।।ਕਿਮਾਠਖੁਜਾਬੁਰਦਾਮਸਪਅਜੀਮਾ।ਬਿਧੁਖੁਸੀਰਛਮਜੁਕਸਮੇਕਰੀਮ।।੩
ਆਸਜੇਸਹੇ ਜੋ ਮੁਖਦੇਖਤਾਸੈ ਸਿਰਿਸ ਸੈਜੀਜ ਦੇਤ ਆਸੋਸਹੈ
੩।।ਦੋਗਾਅਗਠਰੇਇਉਦੀਦਸੇ।ਖਿਸਦਗੀਜਸਹਪਜਤਬਖਪਜੀਨਮੇ।੩੪।।ਕਿਹੇਫਸਤ
ਕੇਸੇਦੇਖਨਪਾਂਦਾ ਵਿਚ ਜਾਗਾਰਿਸ ਵਿਚਅਹਨ ਰਹੇ ਦੂਜ ਜੋਨਦਗਸਨਬਖਸੇ
ਗਠਰੀਦਏਦਪਾਫਤਆ।ਬਜਾਏਦਿਗਰਦਿਸਮਰਾਂਦਾਫਤਆਂ।੩੫।।ਕਿਰੀਦਾਰਬਖਸਦ
ਅਗਠਉਮਰਾ।ਕਿਸਦਗੀਜਸਰਬਮਤਬਖਸਮਤੁਰਾ।੩੬ ਚੁਸੁਹਤਕੁਨਸੀਦਸਹਅਰਿਹੂ
ਅਜੁਜੇਕਰਮੈਨੂੰ ਸੈਗੀਜ ਸਰਬਿਜ ਜੋਬਖਸਾਂਤੇਨੂੰ ਜੋਮੁਖਾਂਦਿਖਾਲੇ ਖਬਰਕੀਤੀਆਇ ਸਤਰਾਂਸਹਰਾਂਵਿਚ

ਜੋ ਬਖਸਿਆ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਬੂਨੀ ਨੂੰ ਬੂਨ ਕੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਆਹਨੇ ਦਾ ਤੁੰਉਹ ਆਈ ਬ੍ਰਿਨਕੇ ਪਗ ਤੇ ਜਰੀ ਦਾ ਮਾਂ

ਕਿਬਖਸੀਦਮਨਖੁਨਾਅਜਖੁਆਰਖੁ॥੩੭॥ਬਿਬਜਤੇਰਦਸਤਾਰਅਜਜਾਮਜਰਾਬਪੇ

ਸਾਮਣੇ ਨਿਰਸਾਰੇ ਸੁਨਹਰੀ ਜੂਲ ਸੈਕੇ ਕਰਦਾ ਜੀਤਨਹਾਰੇ ਜੋ ਇਸ

ਸੇਸਹਅਮਅਦਚਜਰਗਿਜਿਪਰਾ॥੩੮॥ਬੁਗੋਦਦਰਕਿਸੇਠਅਫਕਨੇਜੇਰਸਾਹਾ॥ਕਿਅਜ[illegible]

ਗਲ[illegible] ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਹਥ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੇਰਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਅਰਜ਼ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾ ਇਜ

ਹਰਾਮ[illegible]ਬਿਬੁਰਦਿਦਰਾਹਾ॥੩੯॥ਅਜਬਆਂਦਸਾਹਬਖਿਰਦਈਜਦਬਾ॥ਦਿਗਠਬਾਰਗੋਜ

ਦਰੀਦਾ

ਕਹਾ ਭਲਿਆ ਈ ਨਜਦਕ ਜੋ ਸੈਨੂ ਨਕ ਬਾਰਿਖਿਆ ਜਹੇ ਸੇਰ ਜਮਾਨ ਕਿਸਤੂਰਾ ਹਾ ਪੈਣੇ ਲੀਤਾ

ਦਕਿਬਾਂਦੇਸਦਕਾ॥੪੦॥ਕਿਨਕਸ਼ਸਨੁਮਾਈਮਰਾਸੇਰਤਨਾ॥ਬਦਜਾਹੇਚੁਰਾਂਬੁਰਦਾਮਸਪੇ

ਦੇਤਾ ਬੇਠੀ ਉਸ ਤਕਰ ਉਪ ਕਿਨਾਰੇ ਆਣਕੇ ਏਸਗਈ ਪਿਆਸੇ ਹ ਦਿਰਖਾਣੇ ਤੁਕ

ਕੁਹਨਾ॥ਬਿਸਸਤ ਦਆਜ ਦੁਜਹੇਬਰਗੋਦਾਮਬਾ॥ਬਿਬੁਰਦਿਦਬਾਦਹਾਬਿਖੁਰਦਨਕੁਬਾਬ॥

ਬਾਬ ਪਹਲੇ ਰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਆਜਣੇ ਆਪ ਕੁ[illegible] ਹਕੀਆ ਐਸੇ ਸੋਦ ਗਾਰਿ ਤੁ ਪਤਰੁ ਆਨੂੰ

ਉਸਤੀ ਪਿੱਛੋਕੇ ਮਸਨਾਲ

ਖਕਾਰਦੰਕਰਦਅਜ[illegible]ਸਬਸੇਪੁਸਤਕਾਹਾ॥ਦਗਾਸੇਰਿਹਦਪਾਸਬਾਨਜਾਹਾ॥੪੩॥ਦੁਜਾਂਪ

ਦੇਤ ਦੀਪਣੇ ਐਸੇ ਭੁਰਕੇ[illegible]ਗੀਆ ਜਦਕਾ

ਜਬਕੇਸਸਕੁਨਜੀਦਸ਼ਖਤਾ॥ਬਪੇਠਸਦਗਾਮਦਜਿਰਦਗੀਆਜਸਖਤਾ॥੪੪॥ਦੁਜਾਂਪ

ਉਸਤੇ ਪਿਛੋ ਪੈਨੇ ਕੇਗਿਰ ਦੇਆਈ ਦੇਖਕੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਦਸਾਹ ਮੁਰਛਾ ਹੋਗ ਜਬਾਇਕ

ਸਕਨਜੀਦਉਗਰਦਜਦ॥ਬੁ[illegible]ਨਾਖੁਜੇਸਾਹਪਜਮੁਰਦਹਸੁਰਾ॥੪੫॥ਪਾਪੂਕ੍ਰਜਕਾਬਿ

ਪਾਣੀ ਦਿਨ ਰਹਿਆ ਅਸ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੁਰਜ ਉਸ ਜਾਗਾਂ ਆਈ ਖੇਲੀਆ ਰਸੀਆ ਤਣੇ ਦੂ ਸਗਾਮ

ਮਾਂਦਿਰਗਹੂਆਫਤਾਬ॥ਦੁਜਾਂਜਾਇਬਿਅਂਮਦਕੁਸਾਯਦਤਨਾਬਾ॥੪੬॥ਸਗਾਮਜਬਿ

ਅਸਤ ਦੁਰੇਕੀ ਐਸੇ ਪੈਣੇ ਨੂੰ ਉਂ ਬਾਜ

ਦਾਦਿਰਸਦਰੇਸੁਰਸਤਾ॥ਬਿਜਰਤਾਜੀਅਨਹਚੁਅਫਗੀਤਮਸਤਾ॥੪੭॥ਚੁਨਾਅਸਪਦੇਜੀ

ਦੇਕਰਕੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਈ ਆਇਆ ਕਿਦਾ ਮਨਿਦ ਵੇਦਦੀ ਹੈ

ਉਪਨੂੰ ਤੁਸੋਂਰਹਾਂਡੀਅਸੋਰਸ ਉਪਰਸੋਂਆਯਾਦਰੀਅਰਜਕੇਦਿਕਾਣੇਪਾਸ ਸਾਥਤਰਨੇਕੇਆਈ

ਦਖਰਤਰਜਿਸਾਹਾ।।ਕਿਥਾਂਲਾਸਥਿਅਮਰਾਜਿਰਦਰੀਯਾਇਗਾਹਾ।।੪੮।।ਸੁਪੋਰਸਰਣੰਮਦਕਿਦ ੪੦

ਦਰਯਾਦ ਥਤ ਪਾਰ ਹੋਈ ਪਸੇਸ [illegible] ਕੇਹੁਕਮ ਉਤਰ ਕੇਤਦੋਂਆਈਪੋਰੇਨੂੰ

ਨੀਯਾਅਜੀਆ।ਕਿਪਾਰਸਹਮਗਿਸਤਹੁਕਮੇਕਰੀਆ।।੪੯।।ਫਰੋਦਆਮਦਸਅਸਪਕਰਦਸਤ

ਸਲਾਮਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਦਰਨ ਅਰਬੀਘੋੜੀਨਾਲ ਤੇਰੀਅਕਲ ਕਿਥਗਈ ਏਤਾਂ [illegible]

ਲਾਮ।।ਬਿਗੋਇਦਸੁਖਨਸਾਹਅਰਬੀਕਲਾਮ।।੫੦।।ਤੁਅਕਲਸਾਫਿਰੰਗਸਤਏ[illegible]

ਮੇਰਾਹਕੀਤੁਸੀ ਤੇਸੁਰਾਹਤੇਰਿਤੁਸੀ ਕਿਓਸੇਕਹ ਕੇਹਲਾਪਾਰ ਪਾਰਜ ਪਾਰਕੀਤਾ

ਕਿਤੂਰਾਹਮਹਿਬੂਬੂੰਤਦਾਦਨਸੁਰਾਹ।।੫੧।।ਕਿਗੁਫਤਸਖੂਨੀਤੁਰਦਕੂਰਦੇ[illegible]ਜਾ।।ਬਦਜਾਨੂੰਆਂ ਰ

ਪਸੇਸਨੂੰ ਦਨ ਨਿਆਜਕੇ[illegible] ਪਿਛੋਂਅਸਦਰਾਮਨੇਕੇਦੇ[illegible] ਸੋਉਸਦੀ[illegible]

ਮਦੋਇਜਰਦੋਦਾਦਬਖਸ।।੫੨।।ਬਿਆਦਫਤਾਦਪੁਸਤਅਸਪਹਾਬੋਸਮਾਰ।।ਕਿ[illegible]ਨਹਮਬਕੁਨ

ਥਰਾਬਰੀਕ੍ਰਿਸੇਅਸਦਰਨੇ ਮਾਰਿਆ[illegible] ਜਰਾਨਦੇਆਸਰ

ਦਕਸਸਦਫਾ।।੫੩।।ਬਿਜਦਮਰਦਸਤਬਰਾਪੇਸਅਸਪਹਾ।।ਕਿਏਸਾਹਸਾਹਨਾਮਸੁਮਪਨਾਹ।

ਲੋਗੀ ਆਖੇ[illegible] ਨੂੰ ਬਖਸਿ[illegible]ਇਕਉਸਨੂੰ ਕੀ

੫੪।।ਬਿਗੀਰਦਕੁਸੇਹਰਦੂਆਹੂਜਰਕ[illegible]ਬਿਬਖਸੀਦੁਦਸਤਤਾ[illegible]।੫੫।।ਚਿਰਮੇ

ਆਸਾਂਕੀਤੁਰਕਿਮਹੁਰ[illegible] [illegible] ਲੋਗਾਈਓ[illegible]

ਕਨਦਕਾਰਹਾਬੇਖਰੀ।।ਕਿਰਾਹਾਮਜੇਮਨਸੁਰਾਹਾਂਤੁਈ।।੫੬।।ਦਿਖੂਰਦਸਅਜੇਅਸਪਹਮਦੇ

ਨੇਦਨੇ ਉਸਕੇ ਤਾਂਈ[illegible] ਦਿਆਨੇ

ਅਜੀਆ।ਦਿਜਾਰਾਬਿਬਖਸੀਦਹੁਕਮੇਕਰੀਆ।੫੭।ਬਿਓਰਾਦਰਾਦੂਰਦਖਾ[illegible]ਕਿਕੇ ਜਬਘੋੜੇ

ਦਤਨਕੀਤਾ[illegible] ਮਿਤ੍ਰਨੂੰ

ਸੇਕੂਨਦਮੁਸਤਕੀਮਹੁਕਮਸਜਾ।।੫੮।।ਬਿਰਿਕਾਸਕੀਆਮਸਗਰੇਕੋਕਨਾਗਦਦੇਦਕਤਜੀਗ ਤੇਤਾਂਉਸ

ਦੇਹਹੈਸੁਖਦਾਈਆਪਿਆਲਾ[illegible] ਸਜਾਦ

ਲੋਗੀਆਖਾ

ਆਂਦੇਗਾ ਰੰਗ ਜੋਬਨ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਦੇਵੇ ਦੇਂਗੀ ਆਨੰਦ ਮਨੈਂ ਇਕ ਗੀਤ

ਸਾਕਿਯਾ ਮਰ ਬਕਰਾ ।੫੯। ਕਿ ਖੂਬ ਅਸਤ ਦਰ ਵਕਤ ਖਸਮਾ ਅਫਜ਼ੂਨਾ । ਕਿ ਜਕਬੂਰਤ

ਯਸਦੀਸਰਾ ਪੇਕੂਨਾ ।੬੦॥ ਅਫਜ਼ਾ ।

ਰਜਾਇ ਇਕ ਦਾਰਿਜ ਕਰੇ

੨੯॥੧੦॥ ੧ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਨਸਾ ਬਖਸ ਬਖਸ਼ ਸਿਰ ਦਏ

ਕਰੀਤਨਿ ਮੋਖ ਦੇਹੂ ਦਾਤਾਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਲਤਾ ਹੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਰਜਾਈ ਹੈ ਗਿਆਨ ਹੈ ਪਰਵਰਿਆਂ ਪਰਤੇ

ਖੇਜਮਾਰਾ ਰਨਾਈ ਰਿਜੋ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ।੧॥ ਰਹੀਮੋ ਕਰੀਮੋ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ ॥ ਅਜੀ

ਦਾਤੇ ਪਰਾਉਂਦਾ ਦਤੀ ਅਮਕਾਨੀ ਸੁਲੀਹ ਬਾਤ ਪਾਤ ਖਾਣਹਾਰਾ ਬਤ ਪਠਨਾਇਕ ਹੋਸੀ

ਮੇਫ਼ਹੀਮੋ ਕਸਾ ਨੇ ਜਮਾਂ ।੨॥ ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਨ ਕੇਹ ਕੇ ਬਰ ਅਜੀਮਾ ॥ ਕਿ ਅਫਗਾਨ ਜਕੇ ਬੂਦ

ਉਸਜਗਾ ਨਹੀਂ ਆਖਾਨ ਦੇਵਾਏ ਜਹੂਰੇ ਅਮਾਨ ਕੀਰ ਕਰਦਾਸੀ ਦੇਖਣੇ ਉਸਕਾ ਪਾਤਸਾਹ

ਓ ਜਾ ਨਹੀਮਾ ।੩॥ ਨ ਕੇ ਬਾਨੂਏ ਬੂਦ ਓਹ ਅਜ਼ ਬਮਾਹ ॥ ਕੁਨਦ ਰੀਦਨਸ ਓਸ ਤ ਕਰਦ ਗਿਜਾ

ਲਾਬੂਦ ਦਿਸਜਾਵੇ ਬਦਨਸ਼ਾ ਸਮਾਨ ਬਹਾਰ ਕਰਤਾ ਸੀ ਸਾਬਤ ਮਣੀ ਆਂਦੇ ਮਾਨੇ ਤੀਨਾਂ ਦਿ ਦਰਧਾਕਤੀ

ਹਾ ।੪॥ ਬਾਅਬਰੂ ਹੁਮਅਬਰੇ ਬਹਾਰ ਕੁਨਦ ॥ ਬਸਿਜਗਾਹ ਅਜ ਤੀਰ ਬਾਰ ਕੁਨਦ ।੫

ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਸੁਖਨ ਸਰਦਲਾਜੀ ਦੇਵਣੇ ਮਨੋਂ ਜਾਣਿ ਹੋਈ ਦੁਖਾਏ

ਬੁਧੇ ਚੂ ਖਲਾਸੀ ਰਿਹਰਮਾਹ [illegible] ਮੇਰੁ ਲਸਤੰਗਿਰਿ ਹਰ ਮਾਹਰਾ ।੬॥ ਬਅਬਰੂ ਕਿ

ਤੇਰਾ

ਲਾਨੁ ਕੀਰੀਆਂ ਨਤਾਕੀ ਰਸਟਨਾਸ

ਮਾਨੇ ਸੁਰਗਨਾਜਨੀ । ਬਰ ਸਮ ਅਸ ਜਨਦ ਵੇਖ ਬਰ ਕੇ ਕਹਰਗੀ ।੭॥ ਬਅਸਤ ਤੀਰਿ ਹਰਹਮ

ਧਨੁਖ ਸਮਾਨ ਹੋਸਨ ਮਾਰੀ ਸੀ ਤੀਰ ਕਰਹਰੇ ਸਾਬਆਸਤੀ ਰੇਂਗੀਸੀ

ਐਸੇ ਮੁਖ ਮਸਤ ਨੂੰ ਕਿਆ ਸਿੰ... ਕਰੀ ਸੀ ਓਪੇ ਰੋਸੀ ... ਕਿਆ ਜੋ ਕਰ ਕੇ ... ਰੱਖਕੇ ਪਸਿੰਨ ਹੋਵੈ

ਚੁਨੀ ਰੂਦ ਮਸਤਾ। ਨ੍ਹਾ ਬਿਸਤਾ ਕੂਨਦ ਬੂਦ ਸੋਹੀ ਦਰ ਮਸਤਾ।੮। ਖੁਸ ਖੁਸ ਜਾ ਸਿਕਾ ੪੧

ਕੋ ਹੁਸਨਾ। ਬਜੁਰਤ ਜੁਦਨ ਮਸਤ ਦਿਕਰ ਕੁਹਨਾ।੯। ਜਕੇਹ ਸਨਖ ਬੂਦ ਉਜਾ ਫਗਾ॥ ਬ

ਦਾਨ ਸਹਮ ਖੁਦਾਅ ਕਸਮ ਜ਼ੁਦਾ।੧੦। ਕੂਨਦ ਰਮਸ ਤ ਖੁਹਮਾ ਹਿਜ ਕਾਰਿ ਗੌਰ। ਕਿ ਦੇ

ਚਮਜਨੂ ਖਿਜ ਸਗ ਸਤ ਮਠਾ।੧੧। ਚੁ ਬਾ ਜ ਕਾਰਿ ਗਠਹਮ ਚ ਸੀਨਾ ਸਤ ਮਸਤਾ। ਚੁ ਪਾਅਮ

ਜਰਕਾ ਬੂਇ ਨਾਰ ਫਤਰ ਮਸਤਾ।੧੨। ਤੁ ਸਬ ਕ... ਦੁਖਾਨ ਏ ਖਿ... ਮਿਜਾ ਆਮ ਦਰ ਜ

ਜੋ ਬੂਦਨ ਜੁਗਦੁ ਕੇ।੧੩। ਹਮੀਜ੍ਰ ਫਤ ਖੁਰ ਦਿਦਨ ਜਾਮਾਹ। ... ਕਰ ਦੋ ਜਦ ਮਸਨੇ ਨਿ

ਜਦ ਸਾਹਾਂ।੧੪। ਬੁਹੈਰਤ ਦਰਾਂ ਸਰਦ ਫਗ ... ਹੀਆ ਕਸੀਰ ... ਕੁ ਤੇ ਗਠਰ ਰਾ ਅਜੀਮਾ।

੧੫। ਚੁ ਖਬਰ ਮਠਜ਼ੀ ਰੇ ਕਿਆਮਰ ਸੋਹਰਾ। ਹੁਮਾਂ ਜਾਰ ਖਰਾ ਬਿਜਰ ਤੇਗ ਸਠਾ।੧੬॥

ਹਮ ਗੌਸਤ ਰੇਗਾ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਂਦਾ। ਮਸਾਵਾ ਜਾਬਿਅ ਦਾ ਖਤ੍ਰਆ ਤ ਸਬਿਰਾਦਾ।੧੭॥

ਸਿਹਰਾ ਖੁਠਨਾਦ ਬਾਕੀ ਬਿਮਾਂਦਾ। ਹਮਹ ਨੇਕਠਾਂ ਨਜ ਫਤ ਕਨਾਦਾ।੧੮। ਚੁ ਖੁਸ ਗਸਤ ਮੈ

ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਖਵਾ ਜਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਬਚ ਰਹਿਆ ਸੋ ਸਾਰੇ ਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾ ਜਾ ... ਕੀਤੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਸਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਭੈਰੋਸਾਹੀ

ਹੀਮਖਾਨਤੇਨਾਣਾਤ੍ਰਿਆਂਵੈਈਆਰ ਮਾਰਿਆਉਸਨੂੰਜਿਸਦੁਗਲੀਕੀਤੁਸੀਖਬਰਾਂਦਿਤੀਸੀਨਤੇਧਰਤੋਂਉਸਤੇਦਿ

ਹਠਨਦੀਦਸਦੁਨਰਾ। ਬਕੁਸਤਾਂਕੁਸੇਰਾਜਿਦਾਦਸਖਬਰਾ।੧੯।। ਸ੍ਰਬਿਾਦਿਹਸਾਥੀ

ਪਿਆਲੇ ਰੋਗਾਦਾ ਲੋਸੋਨੂੰ ਦਿਤਕਿਆਂਹੇ ਲੈਗਾਦ੍ਰਿਤ ਕੁਰਾਪੂੰਕਰਕੇਦਿਤਾ

ਪਾਸਾਗਰਸਬਜਗੀ। ਕਿਮਾਰਾਬੰਕਾਰਾਮਸਤਜੈਗਅਦਿਕੂ।੨੦।। ਸਬਾਸਬਰੁ

ਸਾਸਸਾਸਮੇ [illegible] ਇਕਰਾਂ ਦਿਤਾ ਲੋਕਪਲੋਕਦੀ ਭੁਲਾਂਦੇ

ਨਦਮਬਰਦਮਨੋਸਕੁਨਾ। ਗਮੇਹਰਦੁਆਮਾਲਮਫਰਾਮੇਸਕੁਨਾ।੨੧।।੧੨।।੨ਦੂਰ

ਬੈਤਾ। ਹਿਕਾਯਤਾਂਬਾਰਾਂਸੰਪੂਰਨਹੋਈਆਂ। ੧੮੩੮ ਵਿਸਾਖਮੇਨਰਸਿੰਘਫੌਰਦਸਨੂੰ

ਜਬਰਦਸਤੇਪਾਤਸਾਹਜੀਪੀਰਕਾਸਨੂੰ[illegible]ਰਿਆਹੈਤੇਦੀਨੇਪਰਗਟਹੋਏਹੈਨਤਬਸਤਗੁਰਾਂ

ਜਫਰਨਾਮਫਤੇਕਤੇਨਾਮਹਨਾਮਖਤੁਕਾ। ਸੋਫਤੇਦਾਖਤਾਲਿਖਭੇਜਿਆਹੈਜਿਸਨੂੰ

ਪੜ੍ਹਕੇਅਰੰਗਜੇਬਦੁਕਮਸਤਹੋਇਆਹੈ। ਕਿਮਿਰਤਕੋਪਾਪਤਹੋਇਆਹੈ।੧।।੧।।

ਪੜਿਆਪਿਆਰਿਆਂਦਾਦ ਕਰੈ [illegible] ਕੂੰਨਕੇਸਮੇਆਪਨੀਰਾਖਿਆਦਾਸਤੇਸਿੰਘਾਂਕੋਪੜ੍ਹਨੇਜੋਗਹੈ

ਵੇਹਰਾ। ਵੇਗਤੇਗੋਫਤੇਨੁਸਰਤਬੇਦਰੰਗ। ਯਾਫਤੇਨਨਕਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ। ਨੁਸਰਤ ਕਿਆਪਦਵੀ

ਦੇਗਦੀਤੇਗਦੀਫਤੇਦੀਪਰਵਾਨਾਦਿਸਤੁਪਾਈਏਆਸੀਗੁਰਨਾਨਕਤੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ।

੫੦੦੦/੭-੭੦

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ ॥

